

ЧЕТВЪРТЪК, 25 ФЕВРУАРИ 2010 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Заместник-председател

1. Откриване на заседанието

(Заседанието се открива в 09,00 ч.)

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Г-н председател, вчера, заради времето, което ни отне да си свършим работата в Парламента, нямаше възможност да споменем неотдавнашната кончина на Орландо Сапата, за която испанската делегация искрено скърби. Той почина след дълга гладна стачка. Той е първият лишен от свобода заради убежденията си, който умира в Куба за последните 40 години, и във връзка с това призоваваме за освобождаването на всички лишени от свобода заради убежденията им в Куба и навсякъде по света. Бихме искали също така да изразим нашата солидарност с неговото семейство и с кубинския народ по пътя им към плурализъм и развитие.

Този много тъжен повод би могъл да бъде катализатор за обсъждане, насочено към поставяне на отношенията между Европейския съюз и Куба в една цялостна двустранна рамка, която да предвижда постоянен, конструктивен диалог относно правата на човека, относно равнопоставеността на споразуменията на Европейския съюз с трети държави.

2. Внесени документи: вж. протокола

3. Положението в Украйна (внесени предложения за резолюция): вж. протокола

4. Зелена книга относно реформа на общата политика в областта на рибарството (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът (A7-0014/2010) на Maria do Céu Patrão Neves, от името на комисията по рибно стопанство, относно Зелената книга относно реформа на общата политика в областта на рибарството (COM(2009)0163 - 2009/2106(INI)).

Maria do Céu Patrão Neves, докладчик. – (PT) Позволете ми да се обърна с няколко думи към групата от 50 рибари, които трябва сега да влязат в залата и са тук, за да наблюдават това разискване и гласуването по доклада.

Смятам, че мога да говоря от името на всички колеги от комисията по рибно стопанство, които работиха усърдно по този доклад, като кажа, че съм изключително радостна, че този ден настъпи – денят, в който докладът ще бъде представен на Парламента и ще бъде поставен на гласуване. Защо? Защото общата политика в областта на рибарството е една от основните политики на Европейския съюз. Тя започна доста трудно, като беше официално стартирана през 80-те години на миналия век и беше реформирана за пръв път през 2002 г. Днес са ни известни някои от основните проблеми, които идентифицирахме тогава (тук имам предвид свръхкапацитет, прекомерен риболов и свръхинвестиране, което, както изглежда, не е било равномерно в целия Европейски съюз), защото тези проблеми са широко разпространени и днес.

Това е отправната точка за реформата – реформа, която трябва да бъде мащабна и дълбока и която се очаква отдавна от сектора.

Каква следва да бъде посоката на реформата според съдържанието на нашия доклад? Първо, що се отнася до основни принципи, трябва да има баланс между екологичния, социалния и икономическия аспект. Екологичните аспекти са необходими, за да се гарантира съхраняването на запасите; социалните аспекти, за да се гарантира напредъкът и достойнството на професията; а икономическите аспекти, за да се гарантира, че промишлеността може да генерира доходи. Без тези три аспекта в Европейския съюз няма да има риболов или най-малкото той няма да е устойчив и с възможности за развитие, каквото е желанието на всички ни.

Как следва да бъдат приложени тези общи принципи, насочени към намаляване на риболова, увеличаване на печалбите и по-добро съхраняване на запасите? Докладът подчертава конкретни основни аспекти: инвестиране в децентрализация; насърчаване на предоставянето на правомощия на рибарите и на цялата риболовната

промишленост при вземането на решения; осигуряването на тяхното по-широко участие в управлението на риболова, което също така ще даде възможност за политика на спазване и отговорност; необходимостта да се прави разграничаване между дребномашабните флотове и промишлените флотове посредством конкретни регламенти за всеки; необходимостта да се направи оценка на моделите на управление, които са по-добре адаптирани към различните риболовни зони; важността на укрепване на пазара чрез риболов, който е насочен към продукти с добавена стойност и увеличаване на първоначалната изкупна цена; обвързване на субсидиите с добрата практика; регулиране на модернизацията на флота по отношение на безопасността и хигиената; стабилно развитие на аквакултури, което е екологично устойчиво в рамките на Европейския съюз; и развитието на други сектори, участващи в улова и преработката на риба. Не трябва да забравяме да привлечем вниманието и върху нарастващата роля на жените в риболова, както и необходимостта да изискваме продуктите на рибарството от трети държави, които се внасят в Европейския съюз, да отговарят на същите изисквания, както и тези на нашите производители. Това означава сертифициране, етикетиране, проследимост и, накрая, интегрирането на рибарството в европейската морска политика в по-широкия контекст на повишаване на нейния капацитет.

Позволете ми в заключение да кажа, че работата, която представяме днес тук, е резултат от съвместните усилия на всички членове на комисията по рибно стопанство, по-специално на докладчиците в сянка, с които работихме много сериозно, а също и на Комисията, секретариата на Европейския парламент, съветника на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и други съветници на политическите групи, и, разбира се, на моя кабинет и на моя сътрудник по рибно стопанство. Работата, която представяме днес тук, представлява наистина един съвместен труд и се надяваме, че ще бъде приета.

Хуан Карлос Мартин Фрагейро, *действащ председател на Съвета*. – (ES) Г-н председател, председателството също приветства това разискване в Европейския парламент, тъй като то е важен принос към широката процедура на консултация относно Зелената книга и поради тази причина мнението на Европейския парламент трябва да бъде сериозно обсъдено от Комисията, когато тя изготвя своите законодателни предложения.

Съветът също така ще проучи внимателно всички становища на Парламента, което впоследствие ще му даде възможност да проучи и приеме законодателни предложения съгласно обикновената законодателна процедура.

Зелената книга от април 2009 г. разглежда различни структурни ограничения в общата политика в областта на рибарството: свръхкапацитет, липса на точни цели, приемане на краткосрочни решения, липсата на отговорност в сектора и слабо спазване на разпоредбите като цяло.

Зелената книга също така очерта възможни начини за преодоляване на тези структурни ограничения и разглежда важни въпроси, като например диференцираните режими за промишлени флотове и дребномашабни крайбрежни флоти, разхишение, относителна стабилност, прехвърляеми индивидуални права, по-голяма ориентираност към пазарите, интегриране на общата политика в областта на рибарството в по-широкия контекст на морската политика, публичното финансиране и външното измерение на общата политика в областта на рибарството (ОПОР).

Държавите-членки както поотделно, така и съвместно в Съвета, проучват подробно всички аспекти на засегнатите въпроси. Първият етап на консултации завърши през декември 2009 г., като Комисията получи 1 700 предложения и проведе над 125 срещи и семинари.

Вторият етап, който ще започне на 1 септември тази година, ще анализира направения принос и ще разисква основните идеи. През януари Комисията организира семинари по ключовите елементи на реформата и по управление на рибарството, основаващо се на правата, и дори и днес се провежда семинар по дребномашабен риболов. През март ще бъде извършена оценка на въздействието. Европейският фонд за рибарство и бъдещата финансова перспектива ще бъдат разглеждани през април, след това през май ще бъде разисквано външнополитическото измерение, а през юни – разхищението и селективността.

На 2 и 3 май в Ла Коруня ще се проведе конференцията, организирана съвместно от председателството и Комисията. На нея ще бъдат разгледани три основни елемента на реформата, а именно управление, управление на рибните запаси и диференциране между едро- и дребномашабния риболов.

На 4 и 5 май във Виго ще заседават министрите, за да проучат резултатите от конференцията и е възможно на заседанието си през юни Съветът да включи в дневния си ред неофициално разискване по работния документ, засягащ евентуални промени.

На третия етап, както вече казах, който ще започне през втората половина на 2010 г., Комисията ще представи Бяла книга и, впоследствие, четири законодателни предложения: основния регламент, новият СОМ,

техническите мерки и новия регламент относно финансирането. Целта е ОПОР да влезе в сила с новата реформа на 1 януари 2013 г.

Съветът тепърва ще трябва да приеме становище по този въпрос; той ще одобри само официални решения въз основа на законодателните предложения, които ще получи от Комисията през 2011 г., и ще го направи съгласно правилата за обикновена законодателна процедура.

Мария Даманаки, член на Комисията. – (ЕН) Г-н председател, тъй като това е първото ми изказване към членовете на Парламента, като член на Комисията искам да Ви благодаря за предоставената възможност да се обърна към Европейския парламент. За мен е голяма чест да съм при вас днес тук и да обсъждам реформата на общата политика в областта на рибарството, която е основен въпрос за целия сектор. Искам да поздравя докладчика, г-жа Neves, за нейната усърдна работа по обединяването на различните становища в единен документ. Напълно съм съгласна, че ни е необходима радикална реформа, за да коригираме структурните недостатъци на нашата политика. Както ви е известно, последната реформа през 2002 г. не беше достатъчно успешна.

Сега ще трябва да коригираме недостатъците от миналото, да постигнем по-добри резултати от екологичен, социален и икономически аспект. Допитването до обществото ясно показва, че тази реформа се радва на широка подкрепа. Разбира се, днес няма да успее да отговаря на всички въпроси, изложени във Вашия доклад, който предстои да бъде гласуван. Имам предвид все пак Вашите компромисни изменения относно устойчивостта, свръхкапацитета, преобладаващия риболов, хоризонталната децентрализация, постепенното преустановяване на изхвърлянето на улов, нови споразумения за рибарството и прилагането в риболовния сектор. Изказвам огромната си благодарност за конструктивния Ви принос.

Бих искала да подчертая два конкретни въпроса: първият е общественото финансиране. Считаю, че трябва съсредоточим субсидиите си, за да постигнем по-добри резултати, като ги насочим към целите на нашата политика. Например вместо да подкрепяме строителството на нови кораби, трябва да подкрепим иновациите за селективност и постигане на по-голяма екологосъобразност, и да помогнем на организациите на производителите да се справят с бъдещите предизвикателства.

Второ, споделям становищата ви относно социалното измерение: искаме риболов, който създава привлекателни и сигурни работни места. Днес очаквам с нетърпение да чуя вашите предложения по време на това разискване.

Позволете ми също така да ви осведомя за нашите следващи стъпки. Ще изготвим обобщителен доклад относно миналогодишната консултация, който ще ни помогне да подготвим предложенията за новата политика. Организиране семинари, на които обсъждаме конкретни теми със заинтересованите страни, институциите и държавите-членки. Съвместно с испанското председателство през май ще бъде проведена конференция с широко участие относно реформата на ОПОР.

Известно ми е, и това вече беше споменато, че в момента в Комисията се провежда технически семинар, в който има участници от цяла Европа. Съжалявам, че не мога да присъствам на него. Този семинар беше организиран доста отдавна. Ще се опитам, ако е възможно, да гарантирам, че заседанията няма да се застъпват в бъдеще.

Въз основа на този принос в края на 2010 г. ще започнем да разработваме нашите предложения, които да бъдат приети в Комисията през пролетта на 2011 г. Кулминацията на този мащабен процес на консултации ще бъде едно много ползотворно разискване с вас. Тогава вие, като съзаконотатели, ще имате основна роля при определянето на новата политика съвместно със Съвета. Очаквам с огромно нетърпение съвместната ни работа.

Antonello Antinoro, от името на групата PPE. – (ИТ) Г-н председател, госпожи и господа, благодаря на Съвета за неговите коментари и бих искал да благодаря и да пожелая на добър час на новия член на Комисията – която прави своя дебют днес в Парламента – в работата, която се подготвяме да извършим.

Считаю, че това, което прилагаме, е важно и се надявам, че съдбата на Зелената книга, която започваме да обсъждаме днес и която ще гласуваме по-късно, ще бъде по-различна от тази през 2002 г.

Днес обаче Европейският парламент се намира в съвсем различно положение. Разполагаме с обикновената законодателна процедура и Договора от Лисабон и затова считам, че всички следва да се възползваме от тях, за да постигнем целите.

Основните точки бяха посочени от нашия докладчик, г-жа Patrão Neves, на която ние, групата на Европейската народна партия (Християндемократи), изказваме благодарност за нейната работа, за обобщението, което представи, и за всички въпроси, които успя да очертае.

Искам единствено да взема думата и да се възползвам от тази възможност, за да поставя начало на обсъждането относно риболова, но като разширя обхвата отвъд Зелената книга – и Бялата книга, чиято поява се очаква през юни – и да засегна потребностите, които съществуват по отношение на европейските морета, и по-конкретно на Средиземноморието.

Днес трябва си определим правила, които налагаме вече няколко години на икономиката и на рибарите ни. Крайбрежните държави обаче, дори и тези, граничещи с Европа, съзнателно и често, наистина доста често, пренебрегват тези правила и се оказваме в парадоксалното положение, при което за нашите рибари всичко това е задължително, а останалите могат да правят каквото си поискат.

Днес Европейската комисия има различна и по-съществена роля; тя има министър на външните работи и Парламент с повече правомощия. Надявам се, че в Зелената книга, преди да се ангажираме с Бялата книга, можем да работим с трети държави – държавите, които не са част от Съюза – за да изготвим съгласувани и общи правила, които да гарантират, че онези, за които важат правилата, няма да се чувстват предадени или пренебрегнати от Съюза и няма да гледат на него като на враг, а по-скоро като на приятел.

Josefa Andrés Barea, от името на групата S&D. – (ES) Благодаря Ви, г-н Мартин Фрагейро, добре дошла и благодаря, г-жо Даманаки.

Аз също се изказвам за пръв път тук относно риболова и наистина сме изправени пред големи предизвикателства в тази област. Наше задължение, а и отговорност, е да определим насоките, които ще гарантират устойчивостта на моретата, рибарството и, накратко, на самата планета.

Става въпрос и за важен елемент от производството в нашите общности, на нашите брегове, в нашите региони – икономически и културен елемент, който съдържа много ценности – и както много правилно казахте, г-жо Даманаки, има проблеми с реформата от 2002 г.

Трябва да преразгледаме принципа на относителна стабилност и да потърсим нови подходи към управлението, които са по-гъвкави и по-адаптивни, тъй като съществуват проблеми с общия допустим улов (ОДУ) и квотите. Имаше затруднения във връзка с твърде добре познатия проблем с изхвърлянето, изхвърляния, които сега не можем да позволим с оглед на доброто на нашите рибари или на планетата ни.

Бъдещата реформа на ОПОР трябва да гарантира устойчива система на риболов и ние подкрепяме нова система за управление, основана на риболовното усилие. Трябва да бъдем по-отворени, трябва да обмисляме нещата и да се опитаме да направим управлението по-гъвкаво.

Трябва да гарантираме широко въвеждане на екологичните критерии и диференциране между крайбрежния риболов и дълбоководния риболов. Това е важно и се желае от целия сектор. Трябва да намалим свръхкапацитета на определени флоти. Трябва да завършим общата организация на пазара и да намерим решение за стабилизирането на пазара и за това, как да го съгласуваме с вноса на риба от трети държави.

Борбата с незаконния риболов, която получи много критики и до момента не дава резултат, се нуждае от допълнителни ресурси, хармонизирани санкции и международни споразумения, основани на принципите на правото, принципите на правата на човека и принципите на спазването на споразуменията.

Финансова рамка, за която казахте, че трябва да даде по-добри резултати, е необходимо да доведе до по-добри резултати от текущата политика.

Преди всичко трябва да помислим за социалното измерение: тук става въпрос за хора и трябва да гарантираме, че те ще запазят достойнството си, ще се чувстват полезни и ще получат професионално признание, и ще имат икономически възможности да оцеляват.

Разбира се, не трябва да забравяме за интеграцията на жените, които представляват невидимата страна на риболова. Трябва да ги изведем на преден план и да положим за тях допълнителни усилия.

Реформата на политиките в областта на рибарството е повече от изработването просто на някакво законодателство. Тя означава решаване на важна част от въпросите, свързани с нея, вътре в самия Европейски съюз, което ще гарантира устойчивостта на моретата, рибарите и част от планетата.

В резултат на това трябва да имаме смелост да посрещнем предизвикателствата, а смелостта означава да изработваме политика, без да се страхуваме. Трябва да забравим страховете си. Трябва да решим проблемите по същество и да запазим равновесието между държавата, Европейския съюз и света.

Carl Haglund, *от името на групата ALDE*. – (SV) Г-н председател, за тези от нас, които работихме усърдно по Зелената книга и доклада, е изключително приятно, че стигнахме до обсъждане в пленарна зала. На първо място, бих искал да благодаря на докладчика, която свърши отлична работа.

Общата ни политика в областта на рибарството трябва да бъде реформирана. За групата на Алианса на либералите и демократите за Европа беше важно реформата да се основава на екосистемния подход. В това отношение формулировката в доклада е добра. В същото време сме изправени пред положение, което налага решаването на сериозни проблеми, като например изхвърлянията на улов, огромният свръхкапацитет, който съществува на някои места, и много други проблеми. Ето защо изразявам задоволството си, че съумяхме да постигнем съгласие относно мерки, които да решат тези конкретни въпроси. Има ли наистина човек, който да смята за обоснована политиката на Европейския съюз за изхвърляне на улова? Аз определено не я считам за такава.

Друг важен въпрос е регионализацията на общата политика в областта на рибарството. При условие че положението е толкова различно в различните части на Европа, е важно да бъдат взети и приложени решения на регионално равнище. Друга благоприятна реформа е намерението да бъде въведен отделен подход за дребномащабния крайбрежен риболов. Това също са въпроси, които сме поставили в доклада на групата ALDE.

Като финландка и човек, който живее близо до Балтийско море, аз също така изразявам задоволство относно изявлението, отнасящо се до възможността за предприемане на мерки по отношение на прекомерните популации на тюлени и корморани, тъй като това е една от най-големите заплахи за риболова в Балтийско море.

В заключение бих искала да спомена споразумението за рибарството с трети държави. Важно е политиката ни в това отношение да върви ръка за ръка с политиката на Европейския съюз в областта на правата на човека. Споразумението с Гвинея е добър пример, при който Парламентът гласува против споразумението и това показва пътя, който трябва да следваме в бъдеще.

Изключително съм доволен да видя колко много е напреднала реформата. Имаме добра Зелена книга и съм сигурен, че ще имаме много по-добра политика в областта на рибарството след 2013 г.

Isabella Lövin, *от името на групата Verts/ALE*. – (SV) Г-н председател, г-жо Даманаки, госпожи и господа, осъзнах каква в действителност е общата политика на Европейския съюз в областта на рибарството и нейните разрушителни последици през 2002 г., когато, след гласуване с мнозинство в шведския парламент, Швеция реши едностранно да забрани улова на треска за срок от една година, но Европейската комисия ѝ попречи да го приложи.

Въпреки факта, че Швеция възнамеряваше да компенсира своите рибари търговци за забраната и факта, че изследователите от Международния съвет за изследване на морето бяха препоръчали пълна забрана на улова на треска за определен брой години и въпреки факта, че различните запаси от треска по шведското крайбрежие са изчезнали или са намалели с между 70 и 90%, принципът на общата политика в областта на рибарството се оказа по-важен. Ако при другите има свръхулов, Швеция също трябва да има свръхулов според Комисията. С други думи, експлоатацията е задължителна за държавите-членки на Европейския съюз.

Последната реформа на политиката в областта на рибарството беше завършена през 2002 г. и се оказа неспособна да реши трудните проблеми, пред които риболовната промишленост беше изправена преди десет години, а именно, че твърде много риболовни кораби с голяма ефективност се конкурират за твърде малко и все по-намаляващо количество риба. Последните риболовни кораби, които ловяха червен тон, бяха субсидирани от Европейския съюз чак до 2005 г. в Средиземноморието. Между 2000 г. и 2008 г. данъкоплатците в Европейския съюз дадоха от джоба си 34 млн. евро за построяването и модернизирването на риболовни кораби за риба тон в момент, когато запасите бяха на ръба на оцеляването. Сходна логика се вижда и в Балтийско море. През последните години шведският риболовен съвет е платил 5,4 млн. евро, за да бракува някои от най-големите риболовни кораби за риба тон – същите онези кораби, които бяха построени с помощта на парите от Европейския съюз.

Необходима е радикална реформа на политиката в областта на рибарството. Считаме, че всички видове вредни субсидии трябва да бъдат спрени. Риболовните кораби на Европейския съюз, използващи гориво, необложено

с данъци, и споразумения за достъп, осигурени от данъкоплатците, в момента изправят жизненоважни хранителни запаси от африканските морета и са в нелоялна конкуренция с африканските рибари, като в същото време разрушават екосистеми.

Преди днешното гласуване на доклада относно Зелената книга бих искала да призова моите колеги поне да премахнат един лош параграф от иначе отличния като цяло доклад. Имам предвид параграф 1 21, в който се посочва, че външната политика в областта на рибарството следва да защитава европейските интереси в областта на рибарството. Не смятам, че на Европейския съюз подхожда да преследва такава политика през 2010 г.

Marek Józef Gróbarczyk, *от името на групата ECR*. – (PL) Г-н председател, г-жо Даманаки, в началото искам да изкажа искрената си благодарност към г-жа Patrão Neves за положените от нея усилия по изготвянето на този доклад. Необходима е упоритост, както и чувство за компромис, за да бъде изготвен такъв съгласуван документ. Този доклад обаче е само основата за изграждане на бъдеща политика в областта на рибарството, която изисква цялостно реструктуриране и промени из основи, така че грижата за природата да бъде съчетана с развитие на историческото наследство на риболова. Политиката трябва да се основава на регионализация, която, сама по себе си, ще бъде основана на условията, преобладаващи в различните региони. Това ще даде възможност за изготвянето на правилна оценка въз основа на становищата в рамките на риболовната промишленост, както и на научни становища, а така приетият компромис ще гарантира лоялното и равнопоставено управление на риболова.

Новата политика в областта на рибарството трябва да стимулира развитието на промишлеността в Европа, която е обхваната от кризата, но също така е необходимо да се обърне внимание на хищническият промишлен риболов, извършван най-вече в Балтийско море, където здрава и ценна риба бива преработвана в рибно брашно за храна в птицевъдни и говедовъдни стопанства, а в замяна на това на масата на европейците идва отровна каракуда панга Далечния изток. Това е удар, насочен към устойчивия европейски крайбрежен риболов – промишленост, която заслужава особено внимание.

Това също така показва необходимостта от създаване на рационална и справедлива система за улова, която да замени лесно манипулираната квотна система. Това ще даде равнопоставена възможност на всички рибари във всички държави на Европейския съюз. Европейските консерватори и реформисти одобряват реформата с надеждата, че настоящата система ще бъде променена.

João Ferreira, *от името на групата GUE/NGL*. – (PT) В своята Зелена книга Комисията се опитва да създаде поетапна или едноетапна система на Общността за прехвърляеми права на риболов или частни права на собственост за ползване на обществено благо, а именно рибните запаси.

Това предложение беше отхвърлено при провеждането на последната реформа, но десет години по-късно Комисията отново има решаващата дума и прогнозира неизбежните последици от приватизацията на запасите: съсредоточаване на дейност в групи с огромна икономическа и финансова мощ и разрушаването на голям брой дребномащабни, крайбрежни рибни стопанства. То разкрива, че държавите, които са избрали този път, например Исландия, сега желаят да се оттеглят, тъй като се сблъскват с нежеланите последици и погрешни резултати от тази система.

Парламентът следва да заеме ясна позиция, като отхвърли това предложение. Между другото, това решение не е никаква гаранция, че устойчивостта на рибните запаси ще бъде защитена, тъй като намаляването и съсредоточаването на права сред шепа оператори не означава непременно намаляване на риболовното усилие, а просто съсредоточаване на експлоатацията на ресурси.

Опазването на устойчивостта на ресурсите изисква други мерки, като например гарантирането на справедлива възвращаемост в сектора. Това от своя страна изисква намеса на пазара и подобрен маркетинг в сектора, подобряване на първоначалната изкупна цена, повишаване на заплащането на работата на рибарите, намаляване на надценките на посредниците и насърчаване на справедливо разпределение на добавена стойност по цялата верига за създаване на стойност в сектора.

Реалността на риболова в Европейския съюз е сложна и разнообразна. При тези обстоятелства широко признатото значение на местното управление противоречи на институционалната рамка, създадена с Договора от Лисабон, която поставя съхраняването на морските биологични ресурси като основна мисия на Европейския съюз.

Необходимо ни е управление, подкрепено от научни познания, което отчита реалността и конкретните особености на всяка държава, всяка риболовна зона, всяка флота и самите ресурси. Това означава участие на

рибарите при намирането на решения и прилагането им. Това е много различно от обикновеното децентрализирано прилагане на политика, определяна на централно равнище.

John Bufton, *от името на групата EFD*. – (EN) Г-н председател, искам да призова членът на Комисията Даманаки да прояви чувствителност по отношение на Великобритания при преработването на общата политика в областта на рибарството, която цели да включи любителския риболов в регулирането и контрола на риболова.

Мислех, че основният смисъл на квотите е да не се допусне намаляване на рибните запаси. Европейската политика в областта на рибарството е толкова неуспешна при постигането на устойчивост, че 91% от рибните стопанства са на път до 2015 г. да бъдат обявени за подлагани на прекомерен улов.

Проблемът обаче е как се лови във водите, а не кой го прави. Безразборното тралиране и риболова с парагади унищожават живота в нашите морета. Хвърлянето обратно в морето на мъртва риба, която вече е била уловена и е годна за консумация обаче, е точно противоположното на устойчивост.

Устойчив риболов е любителският риболов, който се практикува от около един милион души в Обединеното кралство и който осигурява съществуването на стопанска дейност, която се смята, че възлиза на около 2 млрд. евро само от търговия на рибарски принадлежности в целия континент.

Около 19 000 души са заети в около 1 300 предприятия в Англия и Уелс, развиващи дейност в сектора на любителския риболов. Рибарите любители ловят и вадят от морето само това, което възнамеряват да изядат, като остават малко количество млада риба, която да расте и да се размножава, и хвърлят обратно само онова, което не могат да използват по никакъв начин. В някои случаи те първо поставят маркировка на рибата, като по този начин допринасят за програмите за съхраняване.

Ако предложенията на Комисията бъдат приети, те ще бъдат принудени да изнасят на сушата целия си улов и квотата им да бъде за сметка на националната.

Любителският риболов подкрепя екологично стабилна самостоятелност, която, ако се практикува от повече хора, ще намали търсенето, което в момента подхранва безразборният търговски риболов и излага на опасност цели морски видове.

Общата политика в областта на рибарството винаги е била с предразсъдъци спрямо британската флота, на която в момента е разрешено да лови само 7% от квотата от треска в Ламанша и само една пета от квотите в наши териториални води.

Вероятно членът на Комисията ще намери за уместно да подкрепи потребностите на безбидни рибари любители в Обединеното кралство, също както нейният предшественик показва открита чувствителност спрямо потребностите на рибарите от неговата родина, когато се противопостави на забраната за продажба на червен тон – промишленост, която носи на неговата страна, Малта, 100 млн. евро годишно.

ОПОР вече унищожил това, което трябвало да бъде огромен възобновяем източник. Рибарите любители имат дял от вероятно около 1% от общия улов, който остава. Комисията подхожда колебливо относно защитата на почти застрашени видове, но счита за правилно да регулира риболова като хоби. Това само разкрива какви са истинските интереси на Комисията.

Diane Dodds (NI). – (EN) Г-н председател, за мен и моите избиратели в Северна Ирландия, риболовната промишленост и 27-те години обща политика в областта на рибарството са резюмирани в параграф 138 от този доклад, който подчертава, че една от малкото области, в които ОПОР е имала сравнителен успех, е тази, в която държавите-членки са притежавали контрол.

Идеалното решение за нас би било да се закрие ОПОР или Обединеното кралство да се оттегли от нея, като по този начин да бъде дадена възможност на държавите-членки да си върнат контрола върху водите си.

За съжаление, не живеем в този идеален свят. Реформата на ОПОР несъмнено ще доведе до поредното поражение за рибарите в Северна Ирландия, поражение, което, пред последните три десетилетия беше белязано от неоправдан спад на нашата риболовна промишленост и от въпроси, останали без отговор, по отношение на състоянието на рибните запаси, от които зависи нашата промишленост.

И това се видя пределно ясно по време на проведения през декември Съвет по въпросите на рибарството и решенията относно квотите.

Макар да е по-лошият вариант, аз твърдо подкрепям регионализацията на ОПОР, както е посочена от докладчика. Подкрепям възгледа, че ОПОР следва да се основава на три основни принципа на екологично,

социално и икономическо измерение. И най-искрено се надявам, че ще успеем да създадем политика, която ще противодейства на катастрофалните последици от ОПОР.

Опасявам се обаче, че радикалната промяна, обещана от някои в това преразглеждане, ще доведе до поредната пропусната възможност за нашата риболовна промишленост и рибните ни запаси.

Carmen Fraga Estévez (PPE). – (ES) Г-н председател, в тази реформа е заложено всичко. Ако нямаме смелост сега, няма да има друга възможност да създадем истинска политика в областта на рибарството и ще бъдем частично отговорни за нейния провал.

В продължение на години ОПОР беше подложена на все по-големи критики и ще бъде обезсърчително, ако, когато ни се предоставя една последна възможност, Парламентът се окаже неспособен да предложи алтернативи на това, което сме критикували толкова често, по-специално, очевидният неуспех на системата за съхраняване и управление, което става ясно както от състоянието на ресурсите, така и от спада в сектора.

Просто не мога да си обясня каквато и да била неохота да бъдат предложени алтернативи, както беше обсъдено в Парламента през 1996 г., като например системите за прехвърляеми квоти или управление, основаващо се на риболовното усилие, които показваха толкова положителни резултати и които биха спомогнали най-малкото за по-добро поддържане промишлените флотове.

В доклада се посочва, че не може да има универсално решение, но в същото време той затваря вратата към възможността за други решения. Не разбирам противоречието, нито разбирам защо, ако някой не желае да използва даден инструмент, решението да е той да бъде забранен за всички останали.

Това не е закрила на най-слабия, това е страх от страна на някои сектори, които считат субсидиите за единственото постоянно решение.

ОПОР също така трябва да гарантира конкурентоспособност в един глобализиран свят на риболовни продукти. Пазарът на тези продукти несъмнено ще продължи да се разширява, но както изглежда ние няма да сме част от това разширение.

Политиките в рамките на Съюза следва да бъдат последователни и трябва да гарантираме, че търговската политика и правилата относно произхода, като тези, които се появиха в новите споразумения за икономическо партньорство, няма да нарушат конкурентоспособността на риболова на Общността, като не са нещо различно от обикновени жестове към трети държави; в противен случай ще пострада нашият риболовен сектор.

Г-н председател, консенсусът е добро нещо, когато води до напредък, но не и когато се парализираме пред проблемите, а пред нас има много проблеми за решаване.

Ulrike Rodust (S&D). – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, приветствам сърдечно всички жени и мъже рибари в залата! Днешното гласуване е крайъгълен камък за Европейския парламент. За пръв път след ратифицирането на Договора от Лисабон имаме възможността да изразим своите становища относно реформата на общата политика в областта на рибарството (ОПОР). През следващите няколко години, нашите правомощия и нашите отговорности ще се увеличат значително. Този доклад е приемлив и бих искала да благодаря на г-жа Patrão Neves и г-жа Andrés Barea за тяхната усърдна работа.

В доклада успяхме да включим важни социалдемократични съображения. Те включват конкретна подкрепа за дребномащабния риболов. Засегнатите ще бъдат включени в процеса на вземане на решение. Подкрепа трябва да бъде оказана, по-специално, на малките семейни предприятия. Присъствието им в крайбрежните региони не само осигурява работни места, но и повишава привлекателността за туристи на много от тези региони. Някои части от доклада все още се нуждаят от подобрене и за тази цел сме внесли изменения. Ние, социалдемократите, желаем ясно да заявим, че един от основните проблеми е огромният свръхкапацитет. Факт е, че екологичната устойчивост е основно предварително условие за икономическото оцеляване на рибарите. Ето защо околната среда трябва да бъде от приоритетно значение.

Трета важна точка е свързана с външните аспекти на ОПОР и споразуменията за партньорство с трети държави. Предлагаме този параграф 121, който поставя неуместно ударение върху интересите на европейския риболов, да бъде заличен. Извън европейски води следва да се държим по същия начин, както и в наши. Това означава насърчаване на устойчивостта, правата на човека и демокрацията в света и гарантиране, че приходите от споразуменията за партньорство не потъват в хазните на корумпирани диктатури.

В заключение бих искала да спомена още един основен въпрос. Европейската политика в областта на рибарството е спорен въпрос, защото тя засяга изключително много национални влиятелни интереси. Не е

изненадващо, че през последните седмици те доведоха до разгорещени разисквания вътре в групите. За щастие, всички успяхме да намерим работещи компромиси. Когато обаче става въпрос за законодателен процес, трябва да отделим повече внимание на този въпрос, отколкото отделяме днес, и да изготвим общи европейски решения. Трябва да оставим на Съвета дребните проблеми, свързани с националната алчност.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (EN) Г-н председател, позволете ми първо да приветствам члена на Комисията в залата за първото й обръщение към Парламента и да й пожелаем на добър час през нейния мандат. Позволете ми също така да поздравя колегата, г-жа Neves, за изготвянето на този доклад.

(GA) Новата обща политика в областта на рибарството трябва да има по-ясни, по-добри цели, които приемат екологичните, икономическите и социалните принципи. Тя трябва да бъде преосмислена радикално и, разбира се, всички заинтересовани страни трябва да участват.

Трябва устойчиво да управляваме рибните запаси. В същото време обаче е важно да гарантираме приемлив и устойчив начин на живот на европейските рибари.

(EN) Особено съм загрижен за рибарите, работещи по крайбрежието, и тези от малките крайбрежни острови. Такъв дребномащабен риболов е от изключителна важност за периферните райони, където няма алтернативна социална заетост, и бях окуражен, когато тази сутрин чух членът на Комисията да споменава този вид риболов.

Повечето риболовни кораби, работещи в такива зони, са по-къси от 15 м, като ловят риба и ловят количества, които нямат значителни последици за рибните запаси и, разбира се, много от тях ловят необхванати от квоти видове. Най-важното е, че няма алтернативен източник на заетост за много от тези хора. Ето защо внесох изменение, което призовава Комисията специално да признае тези отдалечени общности.

Регионализацията и въвеждането на РКС (Регионални консултативни съвети) се оказаха успешни, ето защо структурите за управление на регионализацията следва да доведат до много положителни последици, включително повишена отговорност от заинтересованите страни и създаването на нова обща политика в областта на рибарството, която ще отчита в по-голяма степен местните проблеми.

С влизането в сила на Договора от Лисабон, след проведения референдум в моята страна миналата година, Европейският парламент вече има по-големи законодателни правомощия. Повтарям, членът на Комисията призна това и очаквам с нетърпение да работя с нея.

В заключение искам да кажа, че се надявам, че основните разпоредби в този доклад ще бъдат включени в съществените реформи в бъдеще.

Ian Hudghton (Verts/ALE). – (EN) Г-н председател, нашият докладчик каза относно ОПОР, че основните проблеми в нея до голяма степен все още съществуват. Съгласен съм, а 27-годишното съществуване на ОПОР в Шотландия не показва нищо добро. Ако искаме да преминем към система на управление на риболова, която работи, а мисля, че всички желаем именно това, тогава трябва да сме подготвени да приемем напълно различен подход.

Твърде централизираната и тромава ОПОР претърпя фиаско и трябва да приемем това. Но трябва да направим нещо по въпроса. От друга страна, Комисията признава, че, до този момент, местното управление в зоната от 12 мили от брега като цяло е успешно; трябва да си извадим поуки от това.

Внесох изменения, за които търся подкрепа от колегите. С тези изменения целя да предоставя реални правомощия на европейските риболовни нации; да насърча сътрудничеството между риболовните нации и заинтересованите страни на логична основа според морския басейн; да насърча стимулирането на мерки за устойчиво управление на национално и местно равнище и да признава историческите права и ползи, които са резултат от принципа на относителната стабилност.

Изразявам твърдо убеждение, че тези, които най-много ще спечелят от успешното съхраняване на рибните запаси, а именно нашите риболовни общности и самите риболовни нации, са най-добре подготвени да вземат реални решения за планове за управление и да ги прилагат за техния риболов, работейки заедно на регионална основа. Освен че не работеше в полза на риболовната промишленост и рибните запаси, ОПОР на практика допринесе значително за влошаване на общественото мнение относно Европейския съюз като цяло и в случая това също е заложено на карта. Ако не проведем правилно реформата на ОПОР...

(Председателят отнема думата на оратора)

Struan Stevenson (ECR). – (EN) Г-н председател, позволете ми първо да поздравя докладчика, г-жа Patrão Neves, за усърдната работа която тя свърши във връзка с доклада. Днес имаме възможност да направим нещо

значимо и да променим посоката на политика, за която всички са съгласни, че претърпя отчайващ провал. Но за да осъществим тази радикална промяна, не трябва да повтаряме грешки от миналото.

Край на микроуправлението от центъра, край на регулирането отгоре-надолу, край на универсалния подход към политиката. Всяка реформа на ОПОР трябва да предвижда прекратяване на катастрофалното изхвърляне на улов. Трябва да предвижда участието на заинтересованите страни в ежедневно управление на рибните запаси. Трябва да гарантира, че капацитетите на флотите отговарят на равнищата на рибните запаси. Трябва да поставим устойчивостта и съхраняването на основата на нашия дневен ред. Трябва да сложим край на незаконния, нерегулирания и недеклаирания риболов и да гарантираме достойно препитание за всички, заети в сектора. Ако успеем да придадем реално съдържание на основните ценности на ОПОР – да запазва работни места и да поддържа рибни запаси – това ще означава действителен напредък.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Г-н председател, реформата на политиката ни в областта на рибарството трябваше да бъде направена много отдавна. Щеше ми се обаче тя да бъде по-амбициозна – по-специално, защото тя засяга бъдещото съществуване на жизнеспособните рибни запаси в нашите морета. Много рядко изразявам пълно съгласие с групата на Зелените/Европейски свободен алианс, но в този случай трябва да призная, че е така. Всъщност техните изменения са както отговорни, така и необходими за бъдещето на нашата политика в областта на риболовната ни промишленост.

Въпросът ми към Съвета и Комисията със сигурност няма да се хареса на днешните ни гости, но той ще бъде от решаващо значение за бъдещето. Въпросът ми е как можем да въведем забрана в целия Европейски съюз за лов на всички видове риба и ракообразни по време на съответните им размножителни периоди? Всички знаят, че при всяко улавяне дори само на един екземпляр треска, който е пълен с хайвер (с други думи, яйцеклетки на риби), улавяме всички бъдещи поколения на треската. Това прави запазването на стабилни запаси от треска почти невъзможно, като това е само един пример по темата.

Искам да изразя задоволството си от факта, че новата Зелена книга възнамерява да отдели много повече внимание на крайбрежния риболов. Това ще бъде не само от полза за околната среда, но също така ще спомогне за запазването на местните работни места. Положително е също така, че Зелената книга отдава важност на устойчивите аквакултури, които да ни дадат възможност да избегнем изчерпването на моретата около бреговете на трети държави. По сходен начин следва да спрем улова на екзотични и застрашени видове риба, просто защото сушито станало модерно.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Г-н председател, партията ни счита, че опазването на рибните запаси следва да бъде отговорност на всяка държава-членка, чиито рибари ще имат единствени достъп до нейните собствени води.

Ние обаче признаваме, че съществува общоевропейски, и на практика световен, проблем с прекомерния риболов и неустойчивите рибни запаси.

Трябва да се преразгледа настоящата политика, според която рибарите трябва да върнат в морето излишната и дори маломерната риба, дори тя да е мъртва или умираща в резултат на увреждане на плавателния мехур, тъй като е била изтеглена твърде бързо на повърхността.

На помощ трябва да се притекат новите технологии. Например, един от избирателите ми, Джеф Стокдейл от Хъл, бивш рибар, е изобретил революционен кош, който примамва рибата да влезе, за да избегне прилива, но позволява на малките риби да избягат, а големите да бъдат освободени преди да бъдат изтеглени на повърхността, ако това е необходимо, за да се избегне превишаването на нечия квота.

Препоръчвам на Комисията, а и на целия свят, да помислят върху това изобретение.

Alain Cadec (PPE). – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, за разлика от някои хора, аз считам, че докладът на Европейския парламент относно Зелената книга е важен, дори крайно необходим принос за развитието на бъдещата обща политика в областта на рибарството. Това е изчерпателен доклад, в който са разгледани всички аспекти на тази политика, и по-специално опазването на ресурсите, глобален подход към управлението на рибните запаси и децентрализираното управление. Всичко това ми се струва както актуално, така и целенасочено.

Бих искал днес в тази зала да изразя задоволството на Франция по отношение на този принос от Парламента, по който работихме заедно, и благодаря на г-жа Patrão Neves за работата, свършена от нея. Този доклад подчертава необходимостта да бъдат повишени научните експертни знания в сектора на риболова, така че взетите решения да бъдат извън съмнение.

Да, трябва да съхраняваме ресурси и да насърчаваме устойчив риболов, но нека да бъдем внимателни и да не заклеимяваме професия, чиито представители отдавна са разбрали, че, за да оцелеят, трябва да спазват правилата. Да, трябва да се развиваме в посока към пазарна икономика. Това обаче не означава, че трябва да изоставим организирания средства за регулиране. По-специално, приветствам компромисите, които бяха постигнати в резултат на нашите разисквания в комисията.

В действителност прехвърляемите индивидуални права не са изрично посочени. Този вид управление се счита от някои за управленски инструмент, който отговаря на екологичните, икономическите и социалните цели на сектора. Не споделям това становище. Европейски пазар, който ползва права на нерегулирано производство, днес е нежелан. Той би довел до повишаване на неконтролируемите спекулации и концентриране на индивидуални права.

На практика, макар че въвеждането на нови управленски методи за промишления риболов – в това отношение съм съгласен с колегата, г-жа Fraga Estévez – определено е от решаващо значение, аз продължавам да съм убеден, че твърде широко приложение на тази система ще предвещае гибелта на нашия дребномащабен риболов, с който сме силно ангажирани.

Г-жо Даманаки, разчитаме на Вас.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Г-н председател, г-жо член на Комисията, г-н Мартин Фрагейро, текущата обща политика в областта на рибарството се провали. Повечето рибни запаси са пред изчерпване. Осемдесет и осем процента от рибните запаси биват подлагани на улов над максималния устойчив улов. Тридесет процента от рибните запаси са извън безопасните биологически граници, което означава, че е малко вероятно да се възстановят. Треската в Северно море, която бива улавяна дори преди да достигне възраст на възпроизводство, е типичен пример. Ето защо обсъжданата реформа е крайно необходима.

Закрилата на рибарите зависи от опазването на улова. Ако смятаме да предотвратим загиването на европейския риболов, трябва да намалим риболовното усилие и европейската риболовна флота. Екологичният подход трябва да бъде движещата сила зад една нова обща политика в областта на рибарството и трябва да бъде придружен от дългосрочно планиране, процедури за участие и прилагане на принципа на предотвратяване. Този дългосрочен подход към опазване на видовете трябва да бъде прилаган и във всички наши международни риболовни споразумения.

Призовавам ви да приемете тези основни принципи, за да можем да разработим децентрализирана система, която предвижда и участие, в която решенията се взимат на възможно най-ниското равнище, с участието на рибарите и зачитане на потребностите на морските екосистеми.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, това е само една стъпка по дългия път към реформиране на общата политика в областта на рибарството. Бих искала да благодаря на докладчика за доклада и на нашия координатор за ползотворната работа.

Подкрепям основната реформа на общата политика в областта на рибарството. Ако обаче ни липсва смелостта да я извършим, за мен е важно да запазим принципа на относителната стабилност. Също така бих искала, по-специално, да спомена огромния проблем, който представляват алчните корморани и плана за управление, за който Парламентът вече призова.

Риболовната промишленост е от основно икономическо и културно значение за нашите крайбрежни райони. Затова постигането на равновесие между икономиката и околната среда е изключително значение за мен по отношение на предстоящата реформа на общата политика в областта на рибарството.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Г-н председател, устойчивостта е ключова концепция в Зелената книга, и то с основание: устойчива в смисъл както на подготвена за бъдещето на риболова, така и добра за околната среда. Целите, поставени от Европейската комисия, не са нови, но, до момента, Европа не е съумяла да ги постигне. Това допълнително изостря необходимостта от спешна реформа.

Подкрепям насоката на решението на Комисията: регионализация. Трябва да се разшири обхватът на самия риболовен сектор, като в същото време се обръща внимание на екологичните аспекти. Текущата политика отива твърде далеч, тя е прекалено подробна и неефективна.

Също така, в момента степента на спазване на правилата е незадоволителна. Добрите са жертви на лошите. Горд съм с рибарите на Нидерландия: те и техните датски колеги са единствените, които спазват квотите за улов. Трябва да насърчим европейския риболовен сектор, да участва по-активно и да поеме по-голяма

отговорност, както е при нидерландския модел. Със задоволство установих, че това е намерило място в Зелената книга. Това е единственият път към устойчиво бъдеще на риболовния сектор.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Настоящата политика в областта на рибарството не работи достатъчно добре. Необходима е драматична промяна, за да се извърши обрат спрямо сегашното положение. Това е доста силната формулировка, с която Европейската комисия започва своята Зелена книга. Това е забележително. Не че искам да я оспоря – тъкмо обратното.

Някои казват, че основната причина за неуспеха на общата политика в областта на рибарството (ОПОР) не е, че политиката е погрешна, а че се изпълнява и прилага незадоволително. В това отношение можем да си извадим важни поуки. Самата политика трябва да се поддава на прилагане, затова се извършва опростяване. Ето защо изразявам задоволството си от посоката, указана от Комисията: регионализация, по-активно участие на сектора и, по-специално, спазване на правилата.

В доклада относно Зелената книга от португалския ми колега са подчертани огромните разлики между различните флоти и различните видове риболов; и с право. Не можем да говорим с общи фрази за свръхкапацитета, или прекомерния улов, или липсата на съответствие. В това отношение, един регионален, секторноориентиран подход изисква по-конкретно формулиране. Всъщност миналата неделя проведох активни обсъждания с представители на сектора, които ми казаха, че рибари и учени си сътрудничат все по-успешно. Това наистина ми изглежда като пример как могат да се правят нещата. Когато рибарите имат възможност да допринесат със своето ноу-хау и да помогнат за изработването на политика, това разширява значително основата на политиката и ни показва правилната посока. В заключение, бих искал да изкажа на докладчика искрената си благодарност за този отличен доклад.

Ioannis A. Tsoukalas (PPE). – (EL) Г-н председател, аз също бих искал да приветствам г-жа Даманаки, и по-специално да благодаря на Maria do Céu Patrão Neves за изчерпателната и отлична работа.

Вече беше казано всичко важно. Ще насоча вниманието си към три въпроса: първо, прекомерният риболов. Прекомерният риболов е безспорен факт. На практика, както г-н Arsenis каза, изчисленията в момента показват, че 88% от запасите в европейските морета са застрашени от прекомерен риболов, което означава, че в тях се извършва улов с темпове, които възпрепятстват възстановяването им.

Постоянният прекомерен риболов доведе до все по-малки улови в европейските рибни стопанства и загуба на работни места. Ловят се все по-малки риби, често преди да достигнат възраст на възпроизводство и те стават все по-трудни за откриване.

Второ, Европа улавя много по-малко риба днес, отколкото преди 15 години, приблизително 25% по-малко, а в същото време риболовното усилие и разходите за риболов са се повишили. Когато обаче вземаме мерки, не трябва да прекаляваме, тъй като това може да доведе до неблагоприятни резултати, като се има предвид, че според специалистите, макар да имаме прекомерен риболов, не става въпрос за изчерпване на запасите.

Това, което не трябва да забравяме е, че жизнеспособността има три измерения, които също са подчертани в доклада Neves: социалното измерение, икономическото измерение и екологичното измерение. Политика в областта на рибарството, която се стреми към жизнеспособно развитие, не трябва да поставя в центъра си единствено рибата. Тя трябва да се съсредоточава и върху човека.

Риби, хора, корморани и тюлени са конкуриращи се системи в една съща екологична среда.

В заключение, трябва да подчертая, че, както и много други колеги, настоявам за повече изследвания в областта на риболова. Това не е мое настояване, а реалност, с която трябва да се съобразим в рамките на всичко, казано от г-н Cadec.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Г-да председатели, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, първо бих искала да благодаря на всички докладчици за отличното сътрудничество и за изпълнената мащабна задача, въпреки, че понякога имаше противоречащи си интереси.

Първият резултат от нашите усилия е, че сега Парламентът може да заяви посоката, в която смята да насочи бъдещата обща политика в областта на рибарството.

Вторият резултат е, че по време на преговорите наш приоритет беше да гарантираме, че този текст откликва на загрижеността, изразена от рибарите. Успяхме да го направим: разпоредбите, свързани с прехвърляемите индивидуални квоти, бяха оттеглени и беше продължена подкрепата за дребномащабния и крайбрежния риболов.

Третият очакван резултат е, че бъдещият документ трябва да доведе до подход отдолу нагоре, в който участват всички заинтересовани страни, с други думи, консултации с всички, ангажирани в сектора. Той трябва също така да включва елементите, които са от основно значение за групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент, а именно човешкото и социалното измерение на целия сектор, които трябва да бъдат съчетани с насърчаването на устойчиви риболовни практики и с опазване на рибните запаси, като част от систематичен екологичен подход.

Бих искала да добавя, че, ако искаме да успеем с една амбициозна реформа на общата политика в областта на рибарството, то тогава трябва да отделим бюджетни средства, които са пропорционални на заявените от нас амбиции. Политическата ни ангажираност ще бъде оценявана според средствата, които отделим за нея. Очакваме Комисията...

(Председателят отнема думата на оратора)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Г-н Мартин Фрагейро, г-жо Даманаки, необходими са ни ясни цели, необходима ни е смелост и трябва да избегнем повторен неуспех; ето защо участието е съществено важно.

Риболовният сектор и преработвателната промишленост са най-заинтересовани от съществуването на устойчив риболов, което е причина те да участват в изготвянето на реформата или в самата нея, например при преразглеждането на регламента за контрол през 2009 г., който трябваше да се изготви по един по-открит начин. За да бъдат постигнати целите на реформата, отговорът е прост: необходимо е гарантиране на устойчив и рентабилен сектор и гарантиране на снабдяване.

Другите ключови думи са регионализация, отговорност, стабилност и справедливост: регионализация чрез проучване на специалните характеристики на всяка зона и вида на риболова, разграничаване между дребномащабен и промишлен риболов; отговорност чрез съсредоточаване върху добрите практики и предишни усилия за намаляване на риболовния капацитет; стабилност посредством дългосрочни планове за управление, основани на все по-надеждна научна дейност; и справедливост, преразглеждане на СОМ-а и предлагане на проверки и контрол на трети държави, за да се насърчи устойчиво поведение в сектора. Също така справедливост и за жените в риболова – вечно забравените участници в сектора. Без техния принос, риболовът би бил невъзможен в много райони.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Приветствам внасянето на Зелената книга относно реформата на общата политика в областта на рибарството. Също както и Чешката република в Съвета на министрите, аз подкрепям начинанието да се подобри, опрости и да се оптимизира законодателната рамка, регулираща тази област. Усилието на Комисията да приеме дългогодишен подход по отношение на стратегията за съхраняване на рибните запаси и да постави по-сериозен акцент върху намирането на подходящ компромис между риболова и околната среда е особено ценно.

Трябва да разглеждаме Зелената книга като първата стъпка към реформа в тази област. За мен би било дори още по-голямо удовлетворение, ако в бъдещите предложения видя още по-силен акцент върху областта на аквакултурите. Съживяването както на морските, така и на сладководните аквакултури, ще спомогне за подпомагането на развитието на крайбрежните и селските райони, като също така ще донесе полза на потребителите под формата на екологосъобразни хранителни продукти. От тази гледна точка подкрепям всички предложени изменения.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Г-н председател, риболовният сектор е от основно значение като източник на препитание в много европейски крайбрежни региони и като източник на храна за европейските граждани. За съжаление, общата политика в областта на рибарството, в настоящия си вид, не отговаря на предизвикателствата, свързани с възникването на множество проблеми, като например безконтролната експлоатация на риболовни райони или риболовния свръхкапацитет. От съществено значение е да бъде извършено цялостно преобразяване на морската политика. Намираме се в началото на този процес, като той следва да приключи с коренни промени на настоящата, неефективна европейска политика в областта на рибарството.

Благодаря Ви, г-жо Patrão Neves, за Вашия изчерпателен доклад, който определя основните мерки, върху които следва да се основава реформата. Първо, намаляване на риболовния свръхкапацитет. Това е основен проблем, който следва да бъде решен чрез въвеждане и наблюдение на подходящи пазарни механизми. Имам предвид система за индивидуални прехвърляеми квоти, или ИПК. Считаю, че това е един вид икономическо лекарство за адаптиране на мащаба на флотата към наличните ресурси и за гарантиране на рентабилност на риболовния сектор. Второ, по отношение на децентрализацията и по-широкото включване на заинтересовани страни и консултативни органи в процеса. Целта на това е да бъде повишена ангажираността на рибарите и

да бъдат разработени подробни регламенти, което би увеличило доверието между рибари и органите, които управляват риболова.

Зелената книга дава правилна оценка на настоящата политика в областта на рибарството, като подчертава многобройните ѝ недостатъци. Докладът на г-жа Patrão Neves анализира възможностите за решаване на неблагоприятното положение на риболовната промишленост в Европа. Все пак, предложенията наистина трябва да бъдат обсъждани допълнително. Ако това не се случи, нашата Общност рискува да приеме чрез гласуване друга версия на реформата, която няма да реши проблемите, пред които е изправена европейската риболовна промишленост.

Илиана Малинова Йотова (S&D). - За първи път формулираме общата политика по рибарство след приемането на Лисабонския договор със съзнанието за големите ни отговорности вследствие на увеличените правомощия на Парламента. Дискусията по Зелената книга бе много разгорещена и аз искам искрено да благодаря на докладчиците за свършената работа.

Искам да подчертая една особеност на предлаганата реформа, която е от съществено значение за развитието на целия сектор. Тя трябва да отчита променената ситуация след разширенията на Европейския съюз от 2004 и 2007 г. и новите страни-членки. Досега съществуващата система на проучвания и анализ, на взимане на решения, трябва да има предвид новите водни басейни и тяхната специфика и тук бих искала да подчертая необходимостта от специално внимание върху Черно море и създаването на специализирани органи за неговото управление. Длъжни сме да отчитаме интересите на хората в тези крайбрежни райони, екологичните въпроси и рибарската индустрия. Казвам това и във връзка със следващата финансова рамка 2014-2020 г., в която тази реформа трябва да бъде обезпечена.

И накрая, не смятам за уместно да бъде подкрепено предложението за намаляване на свръхкапацитета на флотилиите, което би могло до има негативни последици върху рибарството в условията на тежка финансова и икономическа криза.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Г-н председател, надявам се, че г-жата член на Комисията ще бъде окужана от гласуването, което проведехме този месец относно червения тон. Смятам, че това ясно показва степента на убеденост на Парламента и вероятно показва и че можете да разчитате на много членове на Парламента, които да гласуват в подкрепа на една доста радикална реформа.

Вчера много членове на Парламента присъстваха на семинар, организиран от мен – презентация от Marine Stewardship Council (Съвета за стопанисване на морето). Тази организация винаги ми е допадала. Създадена е преди около 10 години чрез партньорство между стопански субекти и природозащитници, което според мен винаги е добре дошло. Тя започна неубедително, но до края на тази година, според техни изчисления около 10% от риболова в света ще бъде сертифициран от MSE.

Считам, че това ще даде авторитет на търговците, които подкрепят MSE. Смятам, че тя дава сигурност на потребителите и смятам, че тя не само осигурява повече средства за рибарите, чиито рибни стопанства са сертифицирани като устойчиви, но също така им дава повод за гордост. Те имат документ, който могат да покажат на семействата си и на техните общности, който показва, че тяхната усърдна работа днес не е в ущърб на възможностите за оцеляване на рибните запаси в бъдеще.

Това е в пълно съзвучие с всичко, което прави Комисията, и се надявам, че членът на Комисията ще подкрепи нейната работа през своя мандат. Това създава златен стандарт.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Г-н председател, искам да благодаря на докладчика за нейната старателна и усърдна работа по това досие.

Тъй като Договорът от Лисабон вече е приет, Парламентът ще трябва да извърши две мащабни реформи в две политики: селско стопанство и риболов. Проблемите са сходни. Всички желаем най-доброто за секторите и се опитваме да ги реформираме по начин, който ще доведе до възможно най-добрите резултати.

Изразявам известна загриженост и докладчикът подчерта това в нейното изложение на мотивите, че през 2002 г. също сме имали много добри намерения, но тази реформа не отговори на изискванията на риболовния сектор и на критериите за устойчивост.

Все пак съм много окужана от нейния доста прагматичен подход към проблемите: трите принципа, които трябва да разгледаме – екологичния, социалния и икономическия – а след това и практиките, които са необходими, за да бъдат приложени тези принципи. Въпросът опира до местни и регионални съображения и до това да се вслушаме в хората, които са засегнати. Особено ми допада идеята, че можем да ловим по-малко

риба и да печелим повече пари. Ако успеем да постигнем това в риболова, вероятно ще успеем да го постигнем и в областта на селското стопанство.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Както беше посочено от някои оратори, целта, която се опитваме да постигнем с общата политика в областта на рибарството, до момента неуспешно, е екологично устойчив, икономически жизнеспособен и социално полезен риболов. Зелената книга на Комисията отразява правилно положението в сектора и поставя множество въпроси, но не казва нищо за решенията. Докладът също така съдържа много принципи и съгласувани маршрути. Сега те ще трябва да бъдат превърнати в конкретни мерки, за да бъде постигната целта възможно най-бързо.

Трябва да бъдат изтъкнати усилията на докладчика, а именно опитът ѝ да предложи мерки, и по-специално нейната готовност да направи компромиси, които предвиждат изваждането на най-спорните въпроси от нейния първоначален доклад. Сега Комисията има огромната отговорност да ни представи конкретни стъпки в своето законодателно предложение, които ще дадат възможност да бъдат приложени принципите, съдържащи се в този доклад. Убеден съм, че ще приемем доклада с огромно мнозинство.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Г-н председател, в реформата на общата политика в областта на рибарството е заложена важна част от бъдещето на Европа.

Риболовният сектор е ресурс и начин на живот в нашите крайбрежни зони и формира основата на нашата консервна промишленост и изследването на моретата. Той е от решаващо значение за безопасността, качеството и цената на доставките на храна за нашите потребители. Също така е от решаващо значение за външните отношения и развитието.

Реформата трябва да бъде насочена главно към отговорен, устойчив и конкурентоспособен риболов. Тя трябва да акцентира върху социалното измерение, да даде приоритет на екосистемите и да бъде интегрирана в морската политика.

Важно е да се гарантира съхраняването и възстановяването на запасите и да се преразгледа принципът на относителна стабилност. Политиката на управление, основана на ОДУ и квоти, трябва да бъде заменена с управление, основано на риболовното усилие. От основно значение е също така да бъде засилен контролът и да бъде прекратена нелоялната конкуренция.

Дребномащабните риболовни флоти и районите, които са изключително зависими от риболова, трябва да бъдат третирани по различен начин и се нуждаят от по-голяма социално-икономическа подкрепа. Уловът на миди и ракообразни трябва да бъде изцяло интегриран в общата политика в областта на рибарството.

Подкрепям доклада и поздравявам докладчика и докладчиците в сянка за постигнатите компромиси. Призовавам Комисията и председателството на Съвета да обсъдят задълбочено доклада в бъдещата си работа.

Ole Christensen (S&D). – (DA) Г-н председател, смятам, че общата европейска политика в областта на рибарството е важна. Но също така е важно политиката в областта на рибарството да бъде подкрепена от гражданите на Европа и от всички заинтересовани страни в рамките на риболовния сектор. Ето защо няма друга възможност освен да бъде извършена една по-голяма регионализация, така че отговорността за спазване на европейската рамка и целите да бъде децентрализирана. Изхвърлянето на улов трябва да бъде намалено до минимум, но за тази цел трябва да бъде променена политиката, която регулира изхвърлянето на улов. Незаконният риболов трябва да бъде спрян – той оказва изключително негативно влияние върху спазващите закона рибари. Трябва да има по-стриктен и уеднаквен контрол в държавите-членки. Крайбрежният риболов трябва да бъде подкрепен, за да бъде даден специален статут на по-малките лодки. Изливането в открито море и връщането на същия ден означава прясна риба, за която се получава добра цена, като това не вреди на околната среда и на рибните запаси. Надявам се, че тези елементи ще имат стабилно място в окончателната реформа. Това е, което трябва да се направи.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE). – (FR) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, бих искала да поздравя докладчика за бележките по Зелената книга, които са в правилна посока. Новата стратегия трябва да насърчава риболов на местно равнище и бих искала да подчертая, че аквакултурите са важна част от това, тъй като те имат значителен дял в ресурсите и създават хиляди работни места. Европа се нуждае от здрави аквакултури, устойчиви и с високо качество.

По-конкретно, бих искала да насоча вниманието ви към отглеждането на миди и ракообразни, което е обект на конкретни ограничения, изискващи прагматични и подходящи решения. Този вид отглеждане често се практикува от малки предприятия, които пострадаха сериозно от кризата. Замърсяването и промените в околната среда водят до все по-несигурна и нестабилна форма на производство. Производителите очакват

Европа да им предостави значителна помощ, с други думи, в краткосрочен план, да им предостави временна финансова помощ, която ще им даде възможност да продължат да изкарват прехраната си от производството; в средносрочен план, да им предостави преходна помощ, която да гарантира, че видовете ще имат необходимото им биологично време за възпроизводство; и, в дългосрочен план...

(Председателят отнема думата на оратора)

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Бих искал да поздравя докладчика и рибарите от Азорските острови, които са тук днес. Приветствам и доклада, тъй като той представлява важна промяна по отношение на общата политика в областта на рибарството и включва мерки, които са от особено значение за най-отдалечените региони, като например различаването на дребномащабни и промишлени флоти и създаването на биогеографски региони. Също така считам, че е положително въвеждането на измененията, направени от групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент, тъй като те промениха първоначалното становище на докладчика относно защитата на индивидуалните прехвърляеми квоти, както беше препоръчано от азорските риболовни организации.

Също така следяхме измененията, направени от групата S&D, препоръчващи принципа на относителна стабилност. Считаме, че за най-отдалечените региони следва да бъдат положени допълнителни усилия за създаването на биогеографски региони, използвайки ги като предпочитан модел за управление в съответствие със съществуващите ресурси. В допълнение, за да се поддържат добри екологични условия в морските райони и да се спазва принципът на предпазните мерки, е необходимо да се направи повторна оценка на ограничението от 100 морски мили около острови, тъй като е от жизненоважно значение да се върне правилото за 200 мили, така че...

(Председателят отнема думата на оратора)

George Lyon (ALDE). – (EN) Г-н председател, аз също бих искал в началото да поздравя докладчика. Общата политика в областта на рибарството е дискредитирана политика и тази реформа ни предоставя възможност за ново начало. Струва ми се, че за да върнем доверието в ОПОР, тя трябва да се основава най-вече на устойчивост; ако няма риба – няма бъдеще за тази промишленост. Второ, стабилност и предвидимост за нашите риболовни общности и рибарите. Трето, решаване на проблема със свръхкапацитета; трябва да намерим решение за свръхкапацитета. Четвърто, да отчетем усилията от миналото – най-важното. Необходима ни е също така политика, която намира реално решение на проблема с изхвърлянето на улов.

Основното, което реформата на ОПОР трябва да направи, е да осигури бъдеще за нашите риболовни общности и рибарите. Най-важното, което считам по отношение на ОПОР...

(Председателят отнема думата на оратора)

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Г-н председател, аз също бих искал да използвам възможността да поставя акцент на въпросите, които някои от нас считат, че следва да заемат основно място в окончателния доклад, който ще гласуваме.

Тези въпроси включват: принципа на предпазните мерки, който е основен и от съществено значение; намаляване на капацитета, което е абсолютно наложително; ограничаване на политиката на държавно субсидиране; и подобряване на контрола и съдебното преследване, непреклонно и с чиста съвест, на престъпления, извършени от лицата, които нарушават правилата и насърчават други да го правят. Трябва обаче да насърчаваме също устойчиво оборудване и устойчив риболов, което означава, че трябва да постигнем напредък по отношение на определението за дребномащабен риболов, което несъмнено се нуждае от по-ясно формулиране.

Искам също така да спомена ролята на жените и признанието, което тяхната работа заслужава – аспект, по който също сме внесли изменения.

В заключение, считам, че е важно да подчертая и да призова за повече последователност и отговорност в риболовните споразумения с трети държави; това е необходимо например при споразуменията с Мароко и Гвинея.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, първо, бих искал да пожелаем на члена на Комисията, г-жа Даманаки, много успехи. Очакваме с нетърпение да работим с нея. Бих искал да благодаря и на г-жа Patrão Neves, която свърши отлична работа по провеждането на преговорите.

Важно е държавите с малка риболовна промишленост също да бъдат представени. Както вече беше споменато, относителната стабилност е от решаващо значение за Германия. Разбира се, всички сме убедени, че е важно

да опазваме рибните запаси и да гарантираме, че те ще останат устойчиви, така че да продължат да бъдат на равнище, което ще осигури съществуването на риболова ни и в бъдеще. Трябва обаче да обсъждаме не само екологичния и икономическия аспект. Трябва да обсъдим и прекомерната закрила на някои видове, както вече беше споменато, като например корморани и тюлени.

Бреговата ивица на Европа е дълга стотици километри и в много нейни зони има традиционен дребномащабен риболов. Много семейства зависят от този риболов, за да се препитават. Туризмът също играе важна роля в това отношение. Всичко това трябва да бъде взето под внимание. Считам, че Зелената книга е много добро решение, което ще ни даде възможност да постигнем напредък заедно с Комисията...

(Председателят отнема думата на оратора)

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Общата политика в областта на рибарството трябва да съобрази целите в областта на екологията и околната среда с размера на улова и също така с въпроси на заетостта и стандарта на живот на семейства, които се прехранват от риболов. Риболовният капацитет следва да бъде адаптиран към равнището на ресурсите, равнища, които са установени в съответствие с най-новите научни и експертни познания. Постигането на устойчиви риболовни квоти трябва да се осъществи във връзка с процеса на подкрепа за риболовните общности в няколко области, като например инвестиции, модернизация и социални въпроси, включително в дългосрочна перспектива.

Общата политика в областта на рибарството следва да вземе под внимание специфичните условия на различните региони и морета. Ето защо е необходимо да разширим компетентностите на регионалните консултативни съвети, които следва да работят в тясно сътрудничество с риболовните администрации на държавите-членки и Европейската комисия. И накрая, необходимо е да укрепим организацията на рибарите и да подобрим веригата от улавяне до продажбата, за да бъде постигнато качество и високи стандарти на рибните продукти.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, за седемте ми месеца като член на Европейския парламент не бях срещал по-ядосани хора от мъжете и жените рибари, с които се срещнах в моя избирателен район.

Очевидно за тях общата политика в областта на рибарството не работи. Затова тази реформа е особено благоприятна. Смятам, че всички сме съгласни, че трябва да опазваме рибните запаси, но също така трябва да опазваме и крайбрежните общности, а тези две неща не са непременно взаимноизключващи се. Трябва да има глас в подкрепа на обикновените мъже и жени рибари.

Също така, както подчерта г-н Wroński, трябва да бъдат въведени нови технологии, по-специално тези, които той посочи, могат да помогнат за разпространенията. Това би променило много нещата.

И накрая, въпросът за изследванията трябва да бъде разгледан цялостно. Има тенденция щом чуем за изследвания или научни доказателства да ги приемаме за чиста монета. Както каза г-н Cadec, те трябва да бъдат безспорни, трябва да бъдат обективни и трябва да бъдат актуални.

Хуан Карлос Мартин Фрагейро, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-н председател аз също искам да благодаря на г-жа Patrão Neves за нейната работа.

Що се отнася до разискванията в Съвета до момента, трябва да кажа, че министрите единодушно подкрепиха необходимостта от реформа, която да предвижда опростяване на правилата, укрепване на ролята на регионите и децентрализиране на вземането на решения, с изключение на стратегическите елементи и принципи, като приеха, че е от съществено значение да се намали изхвърлянето на улов, свръхкапацитетът и прекомерният риболов.

Конкретните въпроси, по които до момента има съгласие, са следните: запазване на текущите правила за достъп до зоната на 12-та морска миля; дългосрочно управление на ресурсите; по-широко участие на риболовните специалисти; пазарни стимули – като например етикетирание и сертификати – които да повишат общия дял на рибарите в приходите; използване на субсидии единствено като мерки по изключение, които да намалят свръхкапацитета; важността на изследванията в политиката в областта на рибарството; интегриране на аквакултурите; връзката между ОПОР и интегрираната морска политика; и необходимостта да се поддържат и засилят действията на Европейския съюз на международно равнище.

Към днешна дата от разискванията става ясно, че съществуват различни становища относно следните аспекти: относителна стабилност; текущата система на ОДУ и квоти и използването на прехвърляеми квоти; усилие за ограничаване като инструмент за управление; методите за намаляване на изхвърлянето на улов, свръхкапацитета и прекомерния риболов; глобалното финансиране и насочването на средствата; и увеличаване на подкрепата за дребномащабния риболов и крайбрежните общности.

Както казах във встъпителното си изказване, Съветът все още не е приел становище и не възнамерява да приеме официални решения преди следващата година, когато Комисията ще е внесла официално своите законодателни предложения.

Накрая и аз бих искал да приветствам представителите на риболовния сектор, които са днес при нас.

Мария Даманаки, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, бих искала да благодаря на всички членове на Парламента за техните становища по въпроса. Фактът, че имаше толкова много изказвания, е насърчителен.

Останах с впечатлението, че най-често споменаваната дума беше устойчивост и затова относно устойчивостта има общо съгласие, рамка за общо съгласие. Не мога да отговоря на всички въпроси, поставени тук, но искам да подчертая няколко приоритета.

Дребномащабният риболов и крайбрежните региони са приоритет. Бих искала да ви уверя, че със сигурност ще взема под внимание изказанията от вас становища по този въпрос. Също така искам да ви уверя, че нямам никакво намерение да въвеждам нови тежки мерки и правила на рибарите любители.

Втори приоритет: регионализация. Много бих искала да обсъдя с вас по-задълбочено какво точно правим за прилагането на този принцип, защото по този въпрос има много още какво да се каже.

Прехвърляеми права за риболов: това е, както разбирам, много разгорещено разискване с много гледни точки. Не знам какво ще се случи по време на гласуването, но не можем да пренебрегнем този въпрос. Много държави-членки вече прилагат тази система. Така че предлагам да проведем открито обсъждане, може би в рамките на комисията по рибно стопанство. Тъй като това не е краят на диалога, можем да проведем открито обсъждане относно индивидуалните прехвърляеми квоти – виждам, че г-жа Fraga е тук – можем да организираме добро обсъждане, за да разберем цялостно въпроса.

Накратко ще спомена някои други приоритети: равни условия за конкуренция за Средиземноморието и другите райони що се отнася до рибари от други държави – това е правилно; трябва да го направим, за да гарантираме лоялна конкуренция на нашите мъже и жени рибари; поетапно елиминиране на изхвърлянията на улов; етикетирание.

Това са нашите приоритети. В заключение, бих искала да подчертая необходимостта от нова реформа в областта на риболовните споразумения; нова реформа, която ще включва клауза за правата на човека. Благодаря ви за изразените становища. Смятам, че това не е краят на диалога, а начало на едно много ползотворно разискване между нас.

Maria do Céu Patrão Neves, докладчик. – (PT) Искam да благодаря на всички присъстващи днес тук в Парламента и на тези, които продължават да предоставят ценната си подкрепа за този процес, който се проточва, и който, както членът на Комисията току-що каза, трябва да продължим, ако искаме да постигнем целите си.

Честно казано, разбираме, че е невъзможно един доклад да се хареса на всички. Много хора ще кажат, че не е достатъчно задълбочен по отношение на определени аспекти, а други ще кажат, че акцентира твърде много на други аспекти или дори на същите. Смятам, че в момента е важно да се подчертае, че с този доклад успяхме да постигнем добър баланс между основните въпроси, широк консенсус, и че най-общо докладът има капацитет и потенциал да отговори подходящо на потребностите, бих казала дори исканията, на сектора.

Също както работихме в комисията по рибно стопанство, под председателството на г-жа Fraga Estévez, сега се надявам да продължим да работим в рамките на комисията и, в по-голям мащаб, със Съвета и Европейската комисия, за да постигнем напредък по изработването на законодателни предложения, което също ще бъде доста интензивно.

Считам, че ако продължим да работим по този начин, като един отбор и с разбирането, че трябва да вземем под внимание всички въпроси, които са важни за различните части на Европейския съюз, и ако се опитаме да откликнем адекватно на всички потребности на риболовния сектор в голямото специфично икономическо пространство, ще работим ефективно в сектора. Имайки това предвид, се ангажираме да създадем условия, чрез които риболовният сектор ще бъде наистина устойчив и ще може да се развива в дългосрочен план.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе днес от 11,30 ч.

Писмени изявления (член 149)

Vito Bonsignore (PPE), *в писмена форма*. – (IT) На първо място, поздравяваме докладчика, г-жа Patrão Neves, за нейната отлична работа до момента и за положителния резултат от гласуването.

Надяваме се, че Зелената книга, която скоро ще бъде внесена в комисията, е подготовка за бързото внасяне в пленарна зала на Бялата книга. Европа винаги се е интересувала от риболовния сектор. Считаме обаче, че е от съществено значение да бъдат предвидени по-големи инвестиции в научни изследвания, особено в риболовния сектор, включително като част от следващата рамкова програма. Считаме също така, че е от съществено значение да бъде повишена информираността в сектора по отношение на правилата чрез по-голяма гъвкавост на системата за квоти и увеличена отговорност по отношение на контрола и запасите.

Искаме и по-добри партньорства с трети държави, за да се борим с незаконния риболов и по-голяма степен на сътрудничество с държавите от Средиземноморието, така че да можем да регулираме по-стриктно риболова в Средиземно море, което винаги е било люлка на различни цивилизации и култури.

И накрая, приемаме разпоредбите на параграф 23 относно модернизацията, особено на дребномащабния флот, въпреки че бихме искали повече информация по въпроса. По отношение на параграфи 6 2 и 6 3 относно професионалните квалификации за операторите в сектора, бихме желали по-голяма яснота, особено по отношение на дребномащабния риболов, който ще се окаже с най-големи наказания, ако правилата за управлението бъдат затегнати.

Nessa Childers (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Макар любителският риболов да заема само малък процент от улова на европейската риболовна промишленост, той е неразделен икономически и социален елемент на много части от Европейския съюз, особено в Източна Ирландия. Любителският риболов е с дълга и важна традиция в източната част на Ирландия, където се виждат рибари, ловящи в реки, като например Slaney или по бреговете на източния бряг – популярна част от ирландската култура. Този имидж на любителския риболов е много важен за туризма в много части на Ирландия както за вътрешния ирландски туризъм, така и за международния, като Тайгър Уудс е редовен известен патрон на Лифи в графство Килдър. В резултат на намаляващите рибни запаси се предприема стъпка към упражняване на контрол на крайбрежния любителски риболов и приспадане на този улов от квотите на риболовната промишленост.

Тези предложения могат да имат сериозни последствия за приходите от туризъм, свързани с любителския риболов, а също и отрицателно културно въздействие върху много части на Ирландия. Ето защо Парламентът трябва да признае любителския риболов във всичките му форми като важен участник в риболовната промишленост, а реформираната обща политика в областта на рибарството да отчете в своята Бяла книга икономическите и социалните ползи от него.

Robert Dušek (S&D), *в писмена форма*. – (CS) Докладът относно Зелената книга относно реформа на общата политика в областта на рибарството цели да даде начало на обществен дебат в институциите на Европейския съюз и на държавите-членки. Политиката в областта на рибарството, също като общата селскостопанска политика, е стратегическа програма, която засяга пряко всички граждани на Европейския съюз и за която трябва да бъдат взимани решения съгласно трите основни принципа, които са икономическата рентабилност на риболова, опазването и поддържането на рибните запаси и поддържането на приемлив жизнен стандарт на лицата, занимаващи се с риболов. Ако в проектозаконодателството не бъде постигнат баланс между всички тези принципи, съществува опасност от икономически упадък на крайбрежните региони, от изчерпване на определени видове риба или от увеличаване на незаконния риболов над определените граници. С оглед на факта, че 88% от рибната популация се ловува над максималните устойчиви равнища и че до 80% от общия улов бива изхвърлян, трябва да бъдат поставени ограничения, които ще дадат възможност на рибните популации да се възстановят, като така ще се увеличи драстично уловът в бъдеще, в същото време запазвайки устойчивостта. Докладчикът правилно подчерта, че, в резултат на нарушаване на равновесието между производители и купувачи поради участието на посредник – веригите за търговия на дребно – цените на рибата падат, което излага риболовния сектор на още по-голям риск. Представеният доклад отчита всички вече посочени основни риболовни принципи и извежда на преден план конкретни решения за устойчивост, и следователно това е добра отправна точка за всички нас по отношение на опазването на риболова.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Искам да поздравя г-жа Patrão Neves за работата ѝ и по доклада, който сега гласуваме. Темата за риболова очевидно е чувствителен въпрос за португалците, тъй като имаме няколко риболовни общности и е изключително важен въпрос за Социал-демократическия център – Народна партия (CDS-PP).

Считам, че ни е необходим нов регламент относно общата политика в областта на рибарството (ОПОР), който да е по-ефективен и да е по-добре адаптиран към положението в съответните територии. Ето защо приветствам намерението да се постави акцент върху принципите на регионализиране и субсидиарност, като по този начин

ще бъде осигурена по-голяма независимост на държавите-членки и ще бъде осигурена по-голяма гъвкавост на ОПОР. В същото време, като се има предвид, че предизвикателствата, свързани с околната среда, създават сериозни проблеми за риболовните ресурси, считам, че е от решаващо значение новата ОПОР да създаде възможности за екологично устойчив и икономически жизнеспособен риболов. Не са ни безразлични проблемите, пред които са изправени рибарите, и препоръчвам новата ОПОР да осигури подходяща защита за риболовния капацитет на общностите, които зависят от риболова.

Считам също така, че е от жизненоважно значение новата ОПОР да гарантира качеството на рибата, при това в достатъчни количества за хората, за да може да поддържат богат на риба хранителен режим, който считаме, че е добре балансиран и полезен за здравословния живот.

Ще следя с голям интерес и особено внимание бъдещата реформа на ОПОР и винаги ще защитавам португалските интереси в този стратегически сектор.

Alan Kelly (S&D), в писмена форма. – (EN) На практическо равнище приветствам предложенията за дългосрочно опазване на морските ресурси както с екологични, така и с икономически цели; осъвременяването на технологиите за риболов и акцентът, който то поставя върху необходимостта от професионални квалификации в рамките на сектора. По-специално, изразявам задоволство относно препоръката всички запължителни промени да бъдат въвеждани постепенно и да се изисква първоначален преходен период, за да се осигури достатъчно време на сектора, и особено на отделните рибари, да се справят с допълнителните разходи в промишленост, в която вече съществуват тежки условия. Все пак, макар да признавам, че докладът очертава разликата в третирането на риболова в открито море и дребномащабния риболов, трябва със съжаление да отбележа, че се налагат още повече разходи, особено на последния. Риболовът не е просто икономическа дейност. Той е както социална, така и културна дейност, а начинът на живот на дребния рибар трябва да бъде защитен. Тяхното препитание, до момента, зависеше от историческото право, което неговата местна общност е имала върху правата за риболов по своето крайбрежие. В този контекст, не трябва да забравяме за обещанието, направено в този доклад, „да се гарантира (на хората, препитаващи се от риболов) справедлив стандарт на живот.“

James Nicholson (ECR), в писмена форма. – (EN) Вече е широко прието становището, че реформата на общата политика в областта на рибарството от 2002 г. претърпя пълен провал и положението в риболовната промишленост продължава да се влошава, а не да се подобрява. ОПОР се превърна в бюрократичен кошмар, в който промишлеността страда от свръхрегулиране и микроуправление, а в същото време се постигат много малко положителни резултати. Неизбежната реформа на ОПОР представлява възможност политиката да бъде насочена в ново направление, встрани от прекомерната бюрокрация, и да постигне целите по всички аспекти, за които това се очаква – екологичен, социален и икономически. Основната цел на една реформирана ОПОР трябва да е гаранцията, че рибарите ще могат да печелят достойно препитание си и в същото време ще бъде постигната екологична устойчивост. Предизвикателството е да бъде формулирана обща политика в областта на рибарството, която запазва както работните места, така и рибните запаси. Една реформирана ОПОР трябва да прекрати централизираното свръхрегулиране от Брюксел, като вместо това се съсредоточи върху идеи, като например как заинтересованите страни да могат да извършват ежедневното управление на запасите на местно равнище.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), в писмена форма. – (PL) Зелената книга относно общата политика в областта на рибарството оборва напълно Европейската комисия и държавите-членки. Тя е ясно доказателство, че не всички проекти и реформи, извършвани в Съюза, са успешни. Ето защо трябва да направим правилните изводи по отношение както на институционални, така и на практически решения.

Една от основните грешки на реформата през 2002 г. беше прекомерната централизация. Разнообразието и специфичните характеристики на различните региони на Европейския съюз следва да ни задължат да подходим регионално. Европейската комисия не трябва да третира Балтийско море наравно с Атлантическия океан или Средиземно море. Регионализацията на политиката в областта на рибарството следва да върви ръка за ръка с конкретни мерки, свързани със социалните и икономическите въпроси. От гледна точка на хората, които живеят в области, зависещи от риболова, най-важната посока на действие е икономическа и социална диверсификация, както и реструктуриране, включително създаването на нови работни места извън риболовния сектор. Фактът, че не е възможно да бъде увеличен уловът и повишена заетостта в риболовния сектор в Балтика, следва да доведе до прилагането на горепосочените мерки. Това отговаря на социалните очаквания и потребности.

Изследванията показват, че две трети от европейските рибни запаси са застрашени, включително много добре познати видове, като например морски език, писия и треска. Анализите, извършени от Световния фонд за

дивата природа, открито посочват, че ако не бъдат направени конкретни промени, размножителната популация на рибата тон в Средиземноморието и много други видове ще изчезнат до 2012 г.

Sirpa Pietikäinen (PPE), *в писмена форма.* – (FI) Г-н председател, госпожи и господа, от десетилетия общата политика на Европейския съюз в областта на рибарството контролира риболова в рамките на Общността и в териториалните води на трети държави.

За съжаление, това е една от областите на Европейския съюз с най-неуспешни политики и е довела до положение, което може да се опише като криза, и то съвсем основателно. Положението на рибните запаси е изключително обезпокоително: две трети от рибните запаси на Европейския съюз, използвани за търговски цели, са намалели драстично. Намаляващата рентабилност и силно намалелите рибни пасажии означават, че риболовната промишленост е в голяма опасност. Прекомерните риболовни квоти и незаконният риболов унищожават рибните запаси с тревожни темпове.

Кризата се дължи на факта, че от дълго време има абсолютно безразличие към проблемите, натрупани поради прекомерен риболов и незаконен риболов. Нещо повече, разрушителните риболовни методи също нанасят поражения на останалата част от морската среда. Дъното тралиране е един от най-унищожителните методи.

Европейският съюз трябва да обърне сериозно внимание на кризата на рибните запаси. Съществува също така и тясна връзка по отношение на външната перспектива, защото Съюзът внася откън почти една трета от продаваната риба. Ключов елемент на новата политика в областта на рибарството ще бъде поставянето на по-устойчива основа на споразуменията, които имаме с нашите риболовни партньори. Основните реформи трябва да засегнат свръхкапиталитета по отношение на риболовните кораби и по-ефективно наблюдение с оглед на борбата с незаконния риболов.

Основните градивни елементи на политиката в областта на рибарството, както се предлага от Комисията в нейната Зелена книга, трябва да бъдат превръщането на екосистемите в отправна точка и принципът на предпазните мерки. Политиката трябва да бъде насочена главно към реално устойчивия риболов на всеки вид риба и за да бъде постигнато това, всяка нация трябва да има своя стратегия за управление и закрила. При необходимост Съюзът също трябва да има готовност да приеме решения, които да гарантират възстановяването на запасите чрез въвеждането на пълна забрана на риболова и търговията с риба.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Зелената книга относно реформата на общата политика в областта на рибарството (ОПОР) е възможност за преразглеждане на тази европейска политика от различни аспекти (икономически, социален и екологичен), като бъдат определени нови подходи, насочени към решаване на проблемите, които продължават да съществуват в този сектор. Реформата на ОПОР поставя специален акцент върху най-отдалечените региони, в които риболовът е изключително важен за местното развитие и препитанието на хората.

Докладът относно Зелената книга настоява за реформи, които считам, че ще бъдат необходими за по-добро прилагане на тази политика на регионално равнище, по-специално децентрализираното управление на риболова да вземе под внимание конкретните особености на всеки регион и да обвърже устойчивостта на сектора чрез опазването на видовете. В Мадейра съществува спешна необходимост от модернизирани кораби и насърчаване на мерки, които да гарантират икономическата жизнеспособност на риболова. Подчертавам отново, че по-голямата ефективност при управлението на риболовните ресурси и стратегията за финансова подкрепа на работещите в сектора са основни приоритети в тази реформа и те трябва да бъдат изпълнени на регионално равнище.

Реформата на общата политика в областта на рибарството отбелязва нов етап в развитието на сектора с по-активно участие на всички ангажирани на национално, регионално равнище и на равнище на промишлеността.

5. Железопътна безопасност – европейска система за сигнализация (разискване)

седател. – Следващата точка е изявлението на Комисията относно железопътната безопасност – европейска система за сигнализация.

Сийм Калас, заместник-председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, железопътната злополука в Buizingen в понеделник, 15 февруари 2010 г. беше разтърсваща трагедия. Този сериозен инцидент дава повод да се поставят някои технически и политически въпроси относно безопасността на железопътния транспорт.

Преди всичко, изразявам съчувствието си към роднините на жертвите на тази трагедия. В такива тъжни ситуации винаги е трудно да се намерят думи на утеха и понякога тишината казва повече. Причините за злополуката все още не са напълно известни и започна техническо разследване съгласно разпоредбите на директивата на ЕС относно безопасността.

За извършването на такова разследване отговаря белгийският разследващ орган. То трябва да се проведе независимо от съдебното разследване. Целта на техническото разследване не е да разпредели вината и отговорността, а по-скоро да определи причините с оглед на повишаването на безопасността на железопътния транспорт и предотвратяването на злополуки.

Белгийският разследващ орган поиска помощ при разследването от Европейската железопътна агенция. Само няколко часа след инцидента към белгийския екип, отговарящ за разследването, се присъединиха двама разследващи от агенцията.

Бих искал да подчертая, че тъй като причините за злополуката засега не са изяснени, не е уместно да се правят заключения. Разбира се, аз съм подготвен да разясня някои въпроси, повдигнати при равнометката от трагедията, и ще споделя с вас моите виждания за ситуацията.

Както често се случва при железопътна злополука, правят се коментари, сочещи към предполагаема връзка между европейските правила или регламенти с инцидента. Преди всичко искам да бъде съвсем ясен относно отварянето на пазара. Заедно с отварянето на сектора на железопътните товарни превози за конкуренция и въвеждането на изисквания за разделяне на дейностите на управителите на инфраструктура и железопътните компании, беше въведена строга регулаторна рамка за управление на железопътната безопасност и оперативна съвместимост. Ние искаме да гарантираме поддържането на високо ниво на железопътна безопасност, като същевременно признаваме конкретните за всяка държава-членка процедури и методи в тази област.

Европейската железопътна агенция изготвя доклади относно безопасността на европейската мрежа през определени интервали от време и наблюдава развитието на ситуацията в държавите-членки.

Показателите сочат, че отварянето на железопътния сектор за конкуренция не е имало никакво отрицателно въздействие върху железопътната безопасност. Нека много ясно да кажа, че всяко твърдение, свързващо нивото на железопътна безопасност с отварянето на железопътния пазар, според мен е само оправдание за отклоняването на разискването от истинските причини за злополуката.

В това отношение може да се постави въпросът за съвместното съществуване на национални и европейски системи за железопътен контрол. Днес в Европа се използват повече от 20 различни национални системи, за да се гарантира безопасното движение на влаковете. Тези системи, разработени на национално равнище, се състоят от компонент по железопътните линии и бордови компонент. Компонентът по железопътните линии изпраща информация към компютър във влака и при установена опасна ситуация компютърът задейства спирачките.

За да работят системите, влаковете и линиите съответно трябва да са оборудвани със съвместима система. Нивата на безопасност и качеството на работа на различните национални автоматични системи за защита на влаковете са различни, както са различни и правилата относно оборудването на линиите и локомотивите в тези национални системи.

Несъвместимостта на различните национални системи представлява голям проблем за международните влакове, защото или трябва на всяка граница да се сменят локомотивите, или трябва да се оборудват с толкова бордови системи, колкото са системите по линиите, по които ще се движат. Има дори случаи, когато в една държава съществуват едновременно различни национални системи. Thalys например трябва се оборудва със седем различни национални системи, за да се движи в четири държави.

По тази причина беше проектирана и разработена единна система за употреба на европейско равнище, която сега се инсталира на големи международни линии и влакове в Европа. Системата е позната като ERTMS – Европейска система за управление на железопътното движение.

По отношение на графика, можем да кажем, че повечето национални системи бяха разработени в началото на 80-те години на миналия век, но тяхното внедряване е дълъг и скъп процес. Днес в повечето държави само част от националните мрежи и локомотиви са оборудвани и това частично оборудване отне приблизително 20 години.

Спецификациите на ERTMS са на разположение от 2000 г. В периода 2000-2005 г. бяха изпълнени няколко пилотни проекта. От 2005 г. насам няколко линии, оборудвани с ERTMS, са в експлоатация. Понастоящем

10 държави-членки имат линии с ERTMS и в почти всички държави-членки се изпълняват съответни проекти. В Белгия например е оборудвана линията Аахен-Пиеж и ИКТ влаковете, които се движат по нея, също са оборудвани.

ERTMS беше създадена преди всичко за насърчване на оперативната съвместимост. Това означава възможност за локомотивите да пресичат граници, но тя е призната също и като система, която носи предимства по отношение на повишаването на безопасността. Днес системата е напълно работеща, но поради това, че е необходимо много време за инсталирането ѝ във влаковете и по дългите линии настоящите национални системи ще продължат да съществуват по линиите съвместно с ERTMS.

Трети държави като Тайван, това е само един пример, също избраха ERTMS, и то не само по оперативни причини. Тайван инвестира в ERTMS просто защото системата е най-добрата на пазара днес.

Бяха зададени няколко въпроса относно сравнението на ситуацията в различните държави-членки. Доста трудно е и не е много полезно да се създаде скала за оценка на държавите-членки и да се направи смислено сравнение. Всичко зависи изцяло от избора на показатели, периода на сравнение и качеството на докладваните данни. Един-два сериозни инцидента също могат да окажат влияние върху какъвто и да било вид оценяване.

Цялостната информация сочи, че представянето на Белгия е на средно ниво. Истина е обаче, че Белгия изостава от средно представящите се европейски държави по отношение на оборудването на линиите с автоматична система за защита на влаковете, била тя национална или европейска.

Mathieu Grosch, *от името на групата PPE*. – (DE) Г-н председател, г-н Калас, искам да Ви благодаря за разясненията. На фона на злополуката в Buizingen за нас разбира се е важно да засвидетелстваме уважение към жертвите, а също и към разследването. Затова ние не трябва да прибързваме със заключенията за злополуката и, което е по-важно, не трябва да започваме да вменяваме вина.

Мисля, че Комисията постъпи правилно, като остро отхвърли обвинението от страна на Белгийските национални железници, че разработването на Европейската система за управление на железопътното движение е продължило твърде дълго. Знаем, че безопасността остава национален приоритет и че ще продължи да бъде така. На европейско равнище ние – и това включва и Комисията, и Парламента – винаги сме изразявали съжаление за факта, че железопътните предприятия не дават по-висок приоритет на безопасността и оперативната съвместимост между различните системи в Европа.

След станалите злополуки често се правят нови предложения в политически контекст. Трябва да кажа, че в този случай всичко си беше на мястото – и законодателството, и технологията. Единственото нещо, което вероятно липсваше, беше волята да се даде висок приоритет на технологията. От средата на 90-те години на миналия век е налице технология, която дава възможност за безопасно преминаване между европейската система и развитата белгийска система, с други думи – т.нар. система TBL 1+. Въпросът не е бил в недостига на време или на технически съоръжения.

Бъдещето е важно за мен и бих искал да подчертая следните съображения. Първо, не трябва при никакви обстоятелства да ограничаваме обучението в железопътната промишленост. Това не е било и няма да бъде сред задълженията на ЕС. Железниците имат високо квалифициран персонал и това трябва да продължи да бъде така и за в бъдеще.

Второ, нуждаем се от категорични, обвързващи планове за конверсия от железопътните компании и от държавите. Вече не е достатъчно да оставим всичко на добрата воля. Нуждаем се от точен график и скоро в Парламента ще имаме възможност да разберем конкретните цели.

Моето трето предложение е пътниците също да имат право да знаят дали участъкът от линията и подвижния състав, които ползват, отговарят на най-високите стандарти за безопасност. Това е минималното ниво на информация, която в бъдеще трябва да се предоставя на пътниците. Трябва също да проучим как можем да въведем задължително изискване това да се случва.

Saïd El Khadraoui, *от името на групата S&D*. – (NL) Като начало, от името на групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент, аз също искам да изкажа сърдечното си съчувствие към жертвите на железопътната катастрофа в Buizingen и техните семейства и приятели.

Ние наистина трябва да изчакаме резултатите от разследването, преди да направим действителни подробни заключения, но това не променя факта, че железопътната безопасност трябва да остане постоянна област на внимание на всички равнища, включително на европейско, и че следователно ние трябва редовно да оценяваме, подобряваме, допълваме и коригираме политиката на безопасност. Бих искал да се присъединя към моя колега

и към Вас, г-н член на Комисията, като ясно изразя нашето съжаление, че някои лица със значителни правомощия в Белгия се опитаха да прехвърлят отговорността за злополуката върху Европа или поне създадоха такова впечатление. Закъснението в разработването на Европейска система за управление на железопътното движение (ERTMS) беше конкретно цитирано като причина защо сега през 2010 г. само шепа локомотиви в Белгия са оборудвани с автоматична спирачна система.

Госпожи и господа, от друга страна, нека изясним нещо и нека бъдем откровени: разработването на тази добра идея – обща система за сигнализация, която да замени 20 отделни системи – отне повече време, отколкото се надявахме или очаквахме. Това, разбира се, се дължи на техническата сложност и на факта, че трябва да се постигне споразумение относно стандарта между много голям брой държави, а именно 27, макар по-рано да бяха малко по-малко. Естествено, има и свързани с това бюджетни последици. И все пак, както правилно казахте, това не е спряло нито една държава-членка да разработва своя собствена система или да започне да използва вид ембрионална версия на ERTMS на по-ранна фаза.

Аз съм на мнение, че сега ние наистина трябва да гледаме напред и да се запитае как можем да допринесем за по-безопасни железници. Считаю, че можем да направим такъв принос и на няколко фронта на европейско равнище. На първо място, можем да направим това благодарение на по-нататъшното развитие на ERTMS. Такъв план за развитието съществува. През 2009 г. определихме 24 млн. евро от бюджета за трансевропейски транспортни мрежи (TEN-T), за да помогнем на държавите-членки в това отношение.

Второ, и мисля, че това е важна задача за Комисията и Европейската железопътна агенция, трябва също така да наблюдаваме дали настоящото европейско законодателство относно безопасността се прилага на практика. Ще цитирам примера на Директива 2004/49/ЕО относно безопасността на железниците в Общността. Тя изисква, наред с други неща, да се създаде орган по сигурността във всяка държава-членка, който да е независим от железопътните предприятия и от управителя на инфраструктурата и чиито задачи включват мониторинг, насърчаване и прилагане на железопътната безопасност, и разработване на регулаторна рамка. Имам чувството, госпожи и господа, че това не работи особено добре в Белгия и мисля, че следва да организирате някакъв одит, за да се установи дали държавите-членки наистина имат капацитета да гарантират активно безопасността на своите национални железопътни системи. Това е задача, която бих искал да поверя на вас.

Dirk Sterckx, от името на групата ALDE. – (NL) Аз също искам, от името на моята група, да изразя съболезнованията си за жертвите и, разбира се, също искам да изчакаме резултатите от разследването. Надявам се, че то ще се проведе възможно най-бързо, но също и възможно най-задълбочено.

В моята страна бяха повдигнати няколко въпроса, свързани с естеството на подхода на Европа към железниците. Трябва да бъда честен с вас: шокиран съм от обвиненията на някои хора, че пренебрегваме безопасността. Аз бях докладчик на Парламента по Директивата за безопасност на железопътния транспорт, на която току-що се позова г-н El Khadraoui, и съм горд с работата, която свършихме тогава. Казахме си, че трябва да сме много вискателни по отношение на безопасността във всички държави-членки и трябваше да създадем европейска рамка за това, както и да поставим изисквания. Много трудно прокарахме това в държавите-членки. Отбелязвам – и г-н El Khadraoui правилно спомена – че в някои държави, за съжаление също и в моята страна, изпълнението на тази директива на национално равнище фактически е лошо организирано. Надявам се да отново да разгледате въпроса, г-н член на Комисията. Парламентът вероятно също следва да разгледа директивата и да заздравя рамката, както каза г-н Grosch. Следователно не е вярно, че пренебрегваме безопасността; обратното е вярно.

Второ, регламентът за правата на пътниците съдържа параграф, за който се надявахме, че никога няма да се наложи да се прилага: той се отнася до авансовите плащания за хора, загинали или ранени в железопътни злополуки. Приветствам съобщението на националната железопътна компания на Белгия (SNCB), че ще използва тази система и ще плати авансово. Наистина, имаше време, когато това нямаше да се случи.

Някои хора казаха, че отварянето на пазара е направило железниците не безопасни. Искам да се противопоставя на това по най-строг начин. Това не е вярно, както показва погледът върху най-новите данни на Европейската железопътна агенция от 2008 г. Най-добре представящите се държави през 2008 г. бяха Обединеното кралство и Нидерландия, две държави, които отвориха своите пазари.

Мисля също, че трябва да се обърне внимание на хората, на полевите железопътни работници: машинисти, управляващи локомотиви, персонал на гарата, администратори. Следва по друг начин да погледнем тяхното положение и да направим така, че безопасността да е първостепенно съображение не само в тяхното обучение, но и в организацията на тяхната работа, както и в цялата корпоративна култура. В заключение, г-н председател, бих искал да кажа, че не трябва да забравяме факта, че железниците все още са между най-безопасните средства за транспорт.

Isabelle Durant, *от името на групата Verts/ALE*. – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, аз също считам, че трагичният инцидент през миналата седмица е най-лошата железопътна катастрофа в Белгия от 2001 г. насам, когато аз самата заемах поста министър на мобилността и транспорта. Още веднъж, разбира се, искам да изразя съчувствието си за колегата Claudia Candéago, а също и за всички други жертви на тази трагедия, техните близки и всички скърбящи железопътни работници.

Ще се въздържа да правя заключения, както постъпиха и ораторите преди мен. Разследването е в ход и не трябва да спекулираме относно неговите резултати. Ясно е обаче, че на железниците в Белгия, за съжаление, отне много време да се оборудват с автоматична система за защита на влаковете, както някои вече споменаха. Когато чух след катастрофата, че тъй като не могат да бъдат посочени бюджетни причини, закъсненията в разработването на европейски стандарти за оперативна съвместимост бяха поставени под съмнение като средство за обяснение на злополуката, намерих това за неприемливо и веднага усетих, че Европа е в центъра на безпочвени обвинения.

Европейската система за управление на железопътното движение (ERTMS) фактически предлага на предприятията възможност да инвестират в безопасност по координиран и оперативен съвместим начин. Трябва да се освободим от безбройните национални стандарти, които ограничават развитието и конкурентоспособността по време, когато се развива Европейска система за контрол на влаковете (ETCS). Тя, разбира се, развива и ще продължи да се развива. Това е цената на поддържането на най-високо технологично ниво. Освен това аз не се съмнявам, че през следващите пет или 10 години ще има още много нови разработки.

Трябва да се каже, че такива злополуки, макар и изключения, ни напомнят, че винаги има място за усъвършенстване, когато става въпрос за безопасността, и аз бих искала да направя някои предложения във връзка с това.

Първо, както знаете, г-н член на Комисията, сега ние обсъждаме трансевропейските транспортни мрежи, техните условия и критерии. Считам, че когато става въпрос за европейските мрежи, внедряването на ERTMS в цяла Европа би могло действително да се превърне в приоритет. Считам също, че в това отношение трябва да поставим срокове, по-конкретно, относно ресурсите, с които трябва да бъде оборудвана всяка отделна държава и мрежа.

И последно, считам, че трябва да дадем приоритет на безопасността пред либерализацията на пазарите, като задължим новите оператори на влакове по различните национални мрежи да се адаптират малко по-дълго към автоматичната защита, която съществува по тези мрежи, и да оборудват своите влакове със съответните приемници и съоръжения за кабините.

В заключение, считам, че Европейската железопътна агенция би могла от своя страна също да предостави неопенима помощ за по-ефективно интегриране на националните органи за безопасност. Такава интеграция би дала възможност например оборудването да е от одобрен тип.

(Председателят отнема думата на оратора)

Derk Jan Eppink, *от името на групата ECR*. – (NL) Разследването на причините за железопътната злополука в Buizingen все още не е завършило, така че не мога да го коментирам, но стигнах до следното заключение. Когато има влакова катастрофа в Обединеното кралство, хората бързат да припишат причините за нея на приватизацията на железниците. Белгийските железници (SNCB) получават относително най-високата субсидия в целия Европейски съюз. Белгия дава 32 евро цента на пътничкилометър на нейните железници. Франция е на второ място с 24 евро цента. Нидерландия дава 15 евро цента, а Обединеното кралство – 4 евро цента. Въпреки всички тези субсидии, SNCB все още дължи 10 млрд. евро. Къде отиват парите?

Като гледам инфраструктурата на SNCB, занемареността е поразителна. Всичко е старо и износено. Възможно ли е понякога да се пренебрегва и системата за безопасност? Вероятно твърде много пари се насочват за заплати на персонала поради мощта на профсъюзите. В Белгия железниците са територия на социалистите и се управляват лошо. Наистина това са въпроси, които трябва да се зададат, тъй като SNCB трудно може да използва липсата на пари като извинение!

Jacky Hénin, *от името на групата GUE/NGL Group*. – (FR) Г-н председател, когато през ноември г-н Simpson заяви в тази зала: „въпреки че европейската железопътна система е много безопасна и през последните години благодарение на либерализацията на пазара беше постигнат напредък“, аз почти се задавих. Въпреки това той продължи: „скорошни инциденти с фатални последици повдигнаха въпроси относно безопасността“.

След злополуката в Buizingen, ужасяващият брой жертви и тежките физически и психологически страдания, които тя причини, послужиха като въздействащо напомняне, че е крайно време да започнем сериозно

разискване относно железопътната безопасност. Нека веднага прогоним идеята, че всички злополуки по същество са непредвидими. Главният фактор за липсата на безопасност по железопътните мрежи в Европа е пряко следствие от разделянето на управлението на железопътната инфраструктура от управлението на подвижния състав. Това разделяне – това трябва да се каже твърдо тук – беше наложено от Комисията въпреки по-добрата преценка на железопътните работници, така че железопътният сектор да може да се отвори конкуренцията. Това силно увеличава вероятността от инциденти. Поради това разделяне поддържането на европейската железопътна мрежа е пожертвано в името на най-високи печалби. Можете да се опитате да спечелите време, като предложите използването на най-добрите съвременни техники като единствена възможност за решаване на проблемите. В крайна сметка обаче това, от което се нуждаем, е различна политика в областта на железопътния транспорт в Европа. Ако всяка година има по-малко железопътни работници, по-малко поддръжка, по-малко инвестиции и по-малко обучение, ще бъде неизбежно отново да разглеждаме въпроса за злополуките и да отдаваме почит в скръбта си. За да гарантираме истинска железопътна безопасност, Съюзът трябва да обърне страницата на конкуренцията, така че да отвори тази на сътрудничеството.

За да приключа, госпожи и господа, след напускането на това разискване, никой от нас няма да може повече да пренебрегва своите отговорности. От моя страна, аз отказвам да съм страна в едно зло намерение. Без промяна...

(Председателят отнема думата на оратора)

Philip Claeys (NI). – (NL) Бих искал да започна, като само отбележа, че данъчната тежест в Белгия е една от най-високите в света, но в тази неуправляема държава данъкоплатците – особено във Фландрия – получават много малко срещу парите си. Железопътната система е идеална илюстрация на това. Тя е безнадеждно остаряла и се характеризира с чести и дълги закъснения, и с претъпкани вагони в пиковите часове.

Управлението на белгийските железници (SNCB) е силно политизирано и неефективно, а типична черта на белгийската политика е, че когато нещо се обърка, никой никога не е отговорен за нищо. През 2001 г. стана катастрофа с влак в Réscot, подобна на тази през миналата седмица в Buizingen. Преди девет години всички мислеха, че ще се предприемат сериозни действия за подобряването на системата за безопасност; това обаче не се случи. В очакване на предстоящото въвеждане на Европейска система за контрол на влаковете (ETCS) Белгия разработи собствена система, но тя дойде твърде късно и беше изключително неадекватна.

Поуката от това за нас е, че трябва да се инвестира повече в безопасност и че различните съществуващи системи трябва да са по-добре приспособени една към друга. Ако после се окаже невъзможно да се постигне по-голяма оперативна съвместимост, трябва максимално да се насърчава преминаването към европейската ETCS, тъй като не е здравословно например един Thalys, пътуващ между Париж и Амстердам, да има не по-малко от седем системи за безопасност.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, сблъсъкът между двата влака, превозващи ежедневно пътуващи лица с карти, който доведе до тази ужасяваща злополука, дълбоко ни потресе. Съчувстваме на семействата и приятелите на жертвите.

След такава катастрофа първата реакция на хората обикновено е да обвинят някого. Въпреки това Европейският съюз, Комисията и разпоредбите за безопасност, които въведохме в Директива 2004/49, не трябва да се превръщат в изкупителна жертва в такива случаи. От друга страна, важният въпрос е, разбира се, дали трябва да подсилим разпоредбите за безопасност. Разследванията на тази железопътна злополука още не са приключили и следователно все още не можем да очакваме ясни резултати. Основният въпрос, който трябва да си зададем, е дали е било възможно да избегнем тази злополука. Не можем да изключим човешка грешка или технически проблеми, а тези две неща играят роля в железопътната безопасност. Всички железопътни оператори както държавни, така и частни, имат задължението да осигурят необходимото ниво на безопасност. Националните железопътни компании трябва да гарантират, че спазват съответните стандарти за безопасност.

Аз не искам в тази ситуация да чета лекции от германска гледна точка. Просто искам да кажа, че в Германия ние се опитахме да приложим директивата в нейната цялост. Навсякъде, където има възможност за човешка грешка, трябва да могат да се намесят техническите системи. Спомням си „ръчката за мъртвеца“, която автоматично задействаше спирачките, ако не е натисната в продължение на една минута. Ако влак премине при червен стоп сигнал, спирачките отново се задействат автоматично. Трябва да имаме такива работещи системи. Европейската система за контрол на влаковете трябва да се приложи, така че ние да имаме някакво влияние върху тези неща отвън.

Членовете на комисията по транспорт и туризъм ще работят съвместно, за да направят необходимите оценки и да направят необходимите заключения по отношение на разпоредбите за безопасност.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Г-н председател, железопътната катастрофа в Buizingen близо до Брюксел взе 18 жертви и остави 160 души ранени. Естествено, изразяваме съчувствието си най-вече към семействата. Причините за злополуката все още не са известни – в ход е разследване – и ние трябва да помислим за изготвянето на една оценка на железопътната безопасност в Европа във всяка държава-членка поотделно.

Тази оценка трябва да се фокусира, разбира се, върху системите за безопасност, върху това как се прилагат, върху тяхната оперативна съвместимост и ефективност. Тази оценка на нивото на безопасност на европейските железопътни мрежи обаче трябва да се разглежда в широк смисъл, и по-конкретно трябва да включва оценка на условията на труд на железопътните работници, тъй като последните са най-добрите гаранции за безопасността.

Ето защо аз призовавам Комисията да предприеме оценка на безопасността на железопътните мрежи в Европа посредством глобален подход, при който изходната точка е започването на процес на либерализиране на железниците. Едно нещо е ясно: дойде време да се изготви оценка без табута на практическите резултати от политиките, които имат за цел либерализирането и разпространението на обществените услуги. Каква добавена стойност донесоха те? Кой има полза от тях? Кой пострада от тях?

Целта е да се сравни прилагането на европейските стандарти за безопасност и сигнализация с условията на труд от момента, в който тази либерализация на железопътния сектор е влязла в сила във всяка държава-членка. Следователно Комисията трябва да разгледа ролята на обществените услуги в по-общ смисъл. Партията на социалистите (Parti Socialiste) – партията, към която аз принадлежа – отдавна призовава за положителни действия от страна на Европейския съюз за закрила и развитие на обществените услуги. Това е идеята зад въвеждането на рамкова директива за услугите от общ интерес. Тя трябва да гарантира стабилна законодателна рамка и адекватно финансиране на обществените услуги в съответствие с принципите за универсалност и равен достъп.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н LAMBRINIDIS

Заместник-председател

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Бих искал да задам въпрос на г-н Tarabella, когото аз лично много уважавам. Той със сигурност не може да пренебрегне факта, че белгийските железници (SNCB) получават най-високата субсидия в Европа? Следователно той не може да обвинява либерализацията, тъй като пътническият транспорт не е либерализиран, нито може да измисли други извинения.

Следва да изтъкна също, че той говори от името на Белгийската франкофонска социалистическа партия (PS), партията, която има значителен контрол върху SNCB чрез профсъюзите. Ако политизираната железопътна система управляваше железниците по-добре, такива неща нямаше да се случват.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Г-н председател, всичко, което мога да кажа в отговор на г-н Eppink, е, че това не е предизборна платформа. Стана злополука, която взе жертви – в миналото са ставали и други злополуки – и е съвсем естествено да се запитаме за причините. Разследванията са в ход; трябва да им позволим да приключат.

Разбира се, има един фактор, който никога не трябва да бъде пренебрегван – човешкият фактор. При всяка либерализация – аз знам, че вие подкрепяте либерализацията, подкрепям я далеч по-малко и всъщност ѝ се противопоставям що се отнася до обществени услуги – човешкият фактор се пренебрегва. Упражнява се ужасен натиск върху членовете на персонала, които работят безкрайни часове или, при всички случаи, дълги периоди без почивка. Машинистите, управляващи локомотиви, в качеството си на такива, са отговорни за безопасността на пътниците. Ето защо считам, че е важно да задаваме въпроси относно условията на труд и промените в тези условия. Считам, че това е важно съображение.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Г-н председател, ужасяващата влакова катастрофа близо до Хале беше страшна трагедия за жертвите, за техните семейства, колеги и приятели. Важното сега е да извлечем необходимите поуки от тази трагедия, за да избегнем бъдещи нещастия. От изключително значение е да се чуе ясно гласът на железопътните работници и да бъде взет под внимание при обезопасяването на железопътния транспорт както за работниците, така и за пътниците.

Наистина е възмутително да слушаш британски тори, член на този Парламент да злепоставя и клевети белгийските железопътни работници в своето изказване, когато е съвсем ясно, че политиките за неолиберализация и дерегулацията нанесоха огромна вреда на нашата железопътна система като обществена структура. Всъщност сред белгийските железопътни работници царят огромно безсилие. Това стана ясно от

спонтанните стачки на тези работници като реакция след трагедията. Това е третата сериозна злополука в Белгия за период от девет месеца.

След предходна трагедия в Белгия през 2001 г. бяха обещани всеобхватни мерки за безопасност, но те никога не бяха изпълнени. Действителността е, че работниците в белгийските железници са под непрекъснат натиск да работят по-продължително време, с удължени пътувания и по-малко почивки, което означава по-малко безопасност. Разбира се, коварната политика на Комисията на ЕС за либерализация и приватизация допълнително ще застраши безопасността. Това означава, че печалбите на големите транспортните предприятия са с предимство. Ясно е, че най-добрият начин да се гарантира безопасността е запазването на публичната собственост на железопътната инфраструктура с демократичен контрол и необходимите инвестиции.

Georges Bach (PPE). – (DE) Г-н председател, аз също бих искал да изразя моите съболезнования към потърпевшите семейства. За засегнатите обаче – скърбящите семейства и сериозно ранените – няма да е голяма утеха, ако продължаваме да твърдим, че железопътният транспорт е най-безопасната форма на транспорт и че броят на злополуките е твърде нисък в сравнение с този по пътищата.

Естествено, възниква въпросът за обстоятелствата. Как може да се случи такова нещастие? Както вече беше казано обаче, с този въпрос трябва да се справят техническите експерти, а по-късно – съдилищата. Въпросът, на който ние трябва да отговорим, е следният: какво се обърка в процеса на създаване на общ европейски железопътен пазар? И второ, как можем да предотвратим бъдещи инциденти, като използваме всички средства, с които разполагаме? Всяка една злополука е прекалено много.

Като бивш железопътен служител аз самият съм преживял промените. Бих искал да спомена някои от проблемите, които до известна степен влияят на безопасността. В началото на 90-те години на миналия век вместо да въвеждаме конкуренция в железниците трябваше да започнем първо процес на техническа хармонизация. Трябваше да сме преодолели всички проблеми през 90-те години, които г-н Калас спомена. Трябваше да отворим пазара за конкуренция само въз основа на техническа хармонизация. Разпокъсването на компаниите доведе до участието на много участници в железопътната система, а това е система, която функционира правилно само ако се управлява като едно цяло. Ето защо според мен държавите-членки, железопътните компании, инфраструктурните оператори, а също и Комисията, която, както беше казано, въведе директиви и регламенти, без да извърши междинно оценяване, си поделят отговорността за злополуките от най-близкото минало. Оценяването завърши едва неотдавна. Железопътните компании допуснаха грешката да изберат неправилната стратегия и да чакат твърде дълго за европейска система. Те непрестанно се опитваха да намалят разходите, наеха персонал без нужната квалификация, както вече беше споменато, и освен това инвестираха твърде малко.

Искам да изтъкна три съображения. Финансирането трябва да се увеличи незабавно, за да се ускори планираната програма за модернизация.

(Председателят отнема думата на оратора)

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Като цяло железопътният транспорт е по-безопасен, по-бърз и замърсява по-малко от автомобилния. През 2007 г. обаче около 2 600 души станаха жертви на железопътни злополуки, докато през изминалата година се случиха повече инциденти с пътнически и товарни влакове.

Случилата се неотдавна железопътна злополука в Белгия, вследствие на която има 20 загинали и повече от 120 ранени, отново по шокиращ начин фокусира нашето внимание върху значението на безопасността на железопътния транспорт. За съжаление, икономическата и финансова криза изостри финансовите трудности пред операторите и администраторите, ангажирани в инфраструктурата на железопътния транспорт. Повод за голяма загриженост е фактът, че липсата на специализиран персонал и финансови ресурси за осъществяването на ERTMS е една от вероятните причини за злополуката, а същевременно хиляди железопътни работници губят работните си места. Призовавам държавите-членки и Комисията да вземат необходимите мерки, за да:

1. модернизират железопътната инфраструктура и съществуващия подвижен състав, за да гарантират ефективен и безопасен железопътен транспорт;
2. дадат приоритет на необходимите инвестиции за безопасност и сигурност на железопътния транспорт;
3. развият нови транспортни инфраструктури и да внедрят ERTMS.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, неотдашните железопътни злополуки, които разтърсиха Европа – днес в Белгия, вчера в Италия – ни задължават да разгледаме недостатъците на системата и подходящите мерки за подобряване на услугите по отношение на безопасността.

Смушавашо е например, като се замислим, че Европейският съюз стартира подходяща система за мониторинг на железопътното движение – ERTMS – още през 2000 г. и че въпреки това 10 години по-късно системата се прилага само в много малко държави-членки.

Дори днес на територията на ЕС има повече от 20 различни системи за железопътна безопасност и е ясно как това може да причини проблеми, по-конкретно при международните участъци от линиите.

Вярно е, че адаптирането на железопътната инфраструктура и подвижния състав на европейската система ще включва технически и икономически оценки и задачи, които неизбежно ще трябва да се управляват от компании от сектора. Въпреки това не трябва да забравяме, че европейското законодателство не поставя срок, в който националните линии трябва да се адаптират към системата ERTMS, и че това дава на държавите-членки правомощието да определят потребностите от оборудване на техния подвижен състав.

По-добре ще бъде да наложим и определим срокове, да стимулираме посредством инвестиции или дори по-добре – да изтегляме инвестиции от онези, които не успяват да се адаптират към инфраструктурните проекти или купуват подвижен състав, който не използва тези системи.

Другият аргумент е, че оперативната съвместимост и завършването на вътрешния пазар не следва да се забавят. Днес имаме независими национални агенции по безопасност, които следва да утвърждават приемането на подходящи системи за безопасност. Следователно трябва да се гарантира, че трябва да бъдат получени сертификати за безопасност, преди да бъдат дадени операторски лицензи.

Освен това искам да подчертая, че с оглед на перспективата за свободен общ железопътен пазар правомощията на Европейската железопътна агенция да извършва инспекции трябва да се засилят на централно равнище.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, след неотдавнашната железопътна злополука в Брюксел, която много колеги споменаха, вниманието отново беше насочено върху безопасността на железниците.

Директива 2004/49/ЕО относно безопасността на железниците в общи линии разпорежда, че железопътните предприятия и управителите на инфраструктурата следва да понесат пълната отговорност за безопасността на системата – всеки за своята собствена част.

В конкретния случай със злополуката в Белгия изглежда, че причината е човешка грешка. Разбира се, ние трябва да изчакаме разследването. Ще се окаже обаче, че влакът не е бил оборудван с автоматична спирачна система.

Наясно ли е Комисията кои мрежи и кои влакове в държавите-членки не са оборудвани с такова устройство за безопасност? Освен това възнамерява ли тя да изготви проект за законодателно предложение, чрез което да се гарантира, че цялата мрежа на Съюза е оборудвана с тази система?

Ślawomir Witold Nitras (PPE). – (PL) Г-н председател, преди всичко искам да изразя съчувствието си към семействата на жертвите. Ще говоря за нещо, което ми се струва много важно и което не беше казано. Тук се провежда разискване, което в много отношения е основателно. Аз също имам свои много ясни възгледи по въпроса. Мисля, че един дерегулиран пазар е значително по-добър от пазар, в който преобладават държавни дружества, но бих искал да говоря за нещо, което е важно в контекста на това обсъждане.

Настоящото разискване не е само за това дали едно дружество е държавно или частно; то е и за това дали пазарът е свободен или ограничен, регулиран пазар, което всъщност често означава, че в много държави-членки съществува монопол на едно единствено държавно дружество. Има толкова много железопътни системи и те не само са различни в отделните държави-членки, но в много случаи в една държава-членка се използват различни системи и въпросните често са протекционистка административна бариера, поставена само за да закриля монополното дружество на националния пазар. В много случаи не се допуска определено оборудване и локомотиви просто за да се ограничи възможността за навлизане на пазара на конкурент от друга държава или частен конкурент. Резултатът от това е съществуването на толкова много различни системи и появата на проблеми с безопасността.

Ако погледнете разпределението на структурните фондове за инфраструктурни проекти в нови държави-членки, ще видите, че в тези държави практически няма пари за железопътна инфраструктура. Администраторите, от които се очаква да попълнят заявленията и да кандидатстват за пари, изобщо не се интересуват от това. Имаме работа с модел, при който много държави-членки не желаят никаква промяна в техните железници, така че конкуренцията от други държави или от частния пазар например да не бъде в добра позиция. Следователно от това страдат безопасността и конкурентоспособността.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Трагичният инцидент в Buizingen задължава всички нас – включително Европа – да започнем разследване. Тази трагедия коства живота на 18 души и ние сме длъжни пред тези жертви да си извадим поуки от катастрофата в краткосрочен план и да гарантираме безопасността по белгийските и европейските железопътни линии.

Както знаем и както вие вече казахте, вината не е на Европа, че автоматичната спираща система все още не е напълно въведена в Белгия. И все пак, това не означава, че Европа не трябва да действа; точно обратното. Ние спешно призоваваме и Европейската комисия сега да извърши оценка, която трябва да даде отговори на няколко много конкретни въпроса. Например, както знаете, ние задължихме железопътните компании – включително частни дружества – да оборудват напълно своите влакове с новата Европейска система за контрол на влаковете (ETCS) до 2013 г., въпреки че знаем, че железопътните линии на Европа няма да са оборудвани с тази система до тогава.

Искам да цитирам две числа. Понастоящем, г-н член на Комисията, само 2 800 километра железопътни линии в цяла Европа са оборудвани с тази нова система за безопасност. Белгийската железопътна мрежа с нейните 3 400 километра сама по себе си е по-дълга. Ясно е, че ние в Европа не сме готови за това и че следователно нашите влакове няма да могат или поне не в достатъчна степен да комуникират с тези нови инсталации за сигнализация. Това налага задълбочена оценка.

Г-н член на Комисията, ние трябва да се осмелим и да разследваме дали предстоящата конкуренция между железопътните компании евентуално не е повишила натиска върху персонала. Дали не трябва да разгледаме въвеждането на стандарти за времетраенето на управление на превозното средство и периодите на почивка на машинисти, управляващи локомотиви, на европейско равнище, както направихме за шофьорите на камиони? Накратко, този инцидент задължава Европейския съюз да направи самоанализ и да извърши оценка, а трябва да е налице също и готовност, и политическа воля да се направят корекции при необходимост.

Michael Cramer (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, в тази ужасна злополука участваха два локомотива, експлоатирани от оператора SNCB – белгийските национални железници – и тя се случи на железопътна мрежа, собственост на държавата. На пазара на пътническият железопътен транспорт в Белгия няма конкуренция. Следователно случилото се няма нищо общо с конкуренцията или с отварянето на мрежата. Отнася се изцяло до незадоволителни стандарти за безопасност. Г-н Grosch вече изтъкна, че технологията за автоматично спиране на влак, когато той преминава при червен сигнал, съществува повече от 20 години. Въпросът е защо не е инсталирана?

Това няма нищо общо и с Европейската система за управление на железопътното движение (ERTMS). Аз бях докладчик за ERTMS. Тя представя визия за бъдещето, но не освобождава държавите-членки от отговорността от прилагането на мерки за безопасност, които вече са на разположение на национално равнище. Това е задача за всяка отделна държава.

Ето защо въпросът, който трябва да зададем, е защо Белгия не инвестира в такава система за безопасност през последните 20 години. Ако бяха построили с един-два километра по-къса автомагистрала, щяха да имат два или три пъти повече пари, отколкото са необходими за инсталирането на такива системи за безопасност, и щяха да предотвратят злополуки като тази. Това не е първият път, когато влак преминава на червен сигнал. Това просто беше първият път, когато се стигна до такъв ужасен инцидент.

Сийм Калас, заместник-председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, разбира се това обсъждане, сега предизвикано от трагичния инцидент в Белгия, ще бъде част от нашето общо обсъждане относно железопътната безопасност и развитието на транспорта в Европа. Комисията подготвя Бяла книга за бъдещето на транспорта, в която се обръща сериозно внимание на всички аспекти на безопасността и сигурността на всички видове транспорт, включително железопътния, който, както много пъти беше споменато, все още е един от най-безопасните видове транспорт.

Също така е важно сега да обсъдим железопътния пакет – „първата преработка“ на железопътния пакет – и ние определено ще работим по това и ще го вземем предвид.

Но аз искам само да отбележа някои факти. Европейската система за управление на железопътното движение (ERTMS) беше проектирана с намерението да се създаде оперативна съвместимост на железниците. Тя очевидно е добра система с много сериозни елементи за безопасност. Каквато и система да се използва обаче, безопасността все пак остава отговорност на държавите-членки. Но ERTMS напредва много добре.

Транспортните (TEN-T) мрежи: и това ще обсъждаме скоро. Предметът на този конкретен проект е разгръщането на система за управление на движението. До 2020 г. 20 000 километра железопътни линии в Европа, включително в Белгия, ще използват тази система.

Това се случва; но в железниците нещата отнемат време, а инвестициите са големи и 85% от парите за мрежа TEN-T се използват специално за подобряване на железниците, включително за ERTMS. Разбира се, аз ще бъда много доволен, ако с подкрепата на Европейския парламент успеем да увеличим финансирането на инвестициите в транспортни мрежи. Това ще бъде много важно.

Но отново, разбира се, човешкият фактор винаги има значение. И тъй като говорим за стандарти за безопасност, има един стандарт – червената светлина – който означава, че трябва да спрете. Този стандарт съществува от 19-и век. Така че, ако сега твърдим, че има 100% сигурна спирачна система, с която се избягва човешката грешка – това не е вярно. Винаги има някаква малка възможност за човешка грешка. А човешката отговорност е много важна.

Бих искал да кажа нещо и относно либерализацията и обществените услуги: това са две различни неща. Никой не спира държавите да предлагат добри обществени услуги, дори в рамката на либерализацията. Европейските правила позволяват да се оказва подкрепа от държавите и тази либерализация не изключва добрите обществени услуги.

Председател. – Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Herbert Dorfmann (PPE), в писмена форма. – (DE) Трагичната влакова катастрофа в Белгия привлече вниманието на обществеността към безопасността на железниците. Безопасността на подвижния състав трябва да се подобри, както и безопасността на системите за сигнализация. Има много напълно остарели товарни вагони, по-конкретно, по железниците в Европа. Злополуката в Италия миналата година показва възможните последици от това. За съжаление, досега Европейският съюз е направил много малко, за да задължи товарните оператори да приведат своя подвижен състав в съответствие с приемливи стандарти за безопасност. Важно е да не забравяме, че железниците транспортират и опасни стоки, което би могло да има опустошителни последици в случай на злополука. С оглед на това аз призовавам за по-високи стандарти за безопасност на железниците.

Bruno Gollnisch (NI), в писмена форма. – (FR) Трагедията, която потопи Белгия в настоящата ѝ скръб, несъмнено се случи по причини, които са свързани с характерни особености на тази държава, както споменаха и много от фламандските колеги днес. От разследването зависи да се определи степента, в която тези особености са причина за трагедията.

Независимо от това, имаше една конкретна основна причина: либерализацията на железопътния транспорт и разделянето на управлението на мрежите от това на самия железопътен транспорт. Следователно мрежата, нейното качество и нейната безопасност бяха жертвувани в името на печалбата на транспортните оператори, според които наложените им данъци са твърде високи, точно както са жертвувани подмяната и модернизацията на влаковете. Разписанията и интервалите на влаковете днес отговарят на логиката на трупането на печалба, а вече не на потребностите на потребителите. Макар да се ползват редовно, някои маршрути бяха премахнати, защото не са достатъчно печеливши. Други все още са в експлоатация, въпреки че според здравия разум не би трябвало да е така. Закъсненията стават обичайни, включително за високоскоростните влакове (TGV).

Във вашата либерална система гражданите, ползващи влаковете, не са високо ценени клиенти; те все още са потребители-данъкоплатци, които могат да бъдат третираны като добитък. Както стана с всички дейности, които либерализирахте, днес ние плащаме все повече за услуга, която става все по-лоша, да не кажа, за съжаление, опасна.

Marian-Jean Marinescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Във връзка с трагичния инцидент в Брюксел ние отново сме изправени пред проблема, че държавите-членки все още не са хармонизирали напълно своите железопътни системи за безопасност, въпреки че Директива 2004/49/ЕО ясно установява общи стандарти за показатели за безопасност и напълно съответства на общите изисквания за безопасност, включително за инфраструктурата и за управлението на движението. Основният проблем всъщност е строго финансов: експлоатационният живот на железопътните инфраструктури и подвижния състав, включително системите за сигнализация, е изключително дълъг. При тези обстоятелства е желателно, въпреки кризата, държавите-членки да погледнат отвъд този финансов проблем и да помислят за ускоряване на въвеждането

на оперативно съвместими системи, а също и да инвестират повече в железопътна инфраструктура и системи за сигнализация както за инфраструктурата, така и за подвижния състав.

Спестяванията от отлагане на подновяването и модернизацията на подвижния състав могат, както в този случай, за съжаление, да доведат до трагични инциденти, при които се понасят не само огромни икономически и финансови загуби, но също и загуба на човешки живот, което е недопустимо. Бих искал в това трудно време да предам цялото си съчувствие на засегнатите семейства и се надявам, че подобна трагедия никога няма да се повтори.

(Заседанието, прекъснато в 11,25 ч., се възобновява в 11,30 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н LAMBRINIDIS

Заместник-председател

6. Одобряване на протокола от предишното заседание

(Протоколът от предишното заседание е одобрен)

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Г-н председател, няма обсъждам отново непростимия инцидент, който се случи вчера в залата, един недостоеен за Парламента инцидент, в който г-н Ван Ромпъй беше обиден. Председателят на Европейския съвет може отлично да се защитава и сам, но аз няма да търпя някой да казва в залата, че държавата ми не е държава. Тя е една от основателките на Европейския съюз и съвсем скоро ще поеме председателството. Не разбирам как в тази зала някой може да падне толкова ниско, че да казва такива неща и аз настоявам за извинение, г-н председател.

(Ръкопляскания)

Gerard Batten (EFD). – (EN) Г-н председател, като процедурен въпрос бих искал да се позова на същия член, съгласно който дамата направи изказване, в което тя говореше за колегата ми Nigel Farage.

Това се нарича политика. Вие натрапихте Договора от Лисабон на държавите ни, без да се допитате до хората и когато колегата ми каже нещо във връзка с това и на хората не им хареса, те се оплакват. Това се нарича политика. Политика, която съществуваше в държавата ни, преди Европейския съюз да унищожи демокрацията ни, затова свикнете да чувате мнението на опозицията в тази зала.

Председател. – Г-н Batten, предишното изказване беше направено в отговор на нещо, казано вчера в Парламента. Това е правилото, съгласно което беше направено изказването. Следователно Вашият процедурен въпрос не беше удачен.

7. Време за гласуване

Председател. – Следващата точка е гласуването.

(За подробности относно резултатите от гласуването: вж. протокола)

7.1. Инвестиционни проекти за енергийна инфраструктура в Европейската общност (A7-0016/2010, Adina-Ioana Vălean)

7.2. Положението в Украйна (B7-0116/2010)

- Преди гласуването на параграф 4, буква а):

Cristian Dan Preda, от илето на групата PPE. – (FR) Г-н председател, бих искал да внеса следното изменение: „призовава украинските власти, признавайки, че Украйна е ратифицирала рамковата конвенция на Съвета на Европа за защита на националните малцинства и Европейската харта за регионалните или малцинствените езици, да положат по-големи усилия в опита си да се обърнат към малцинствените общности на страната, като ги приобщават към политическия процес на страната и насърчават по адекватен начин правото за образование на малцинствата на собствения им език“.

Причината е много проста: трябва да използваме условията след изборите, за да изтъкнем, че външната политика на Съюза се основава на зачитане на правата на човека, включително правата на малцинствата.

(Парламентът приема устното предложение за изменение)

- *Преди гласуването на параграф 14:*

Michael Gahler, *от името на групата PPE*. – (DE) Г-н председател, ако устното ми предложение за изменение бъде прието, няма да е необходимо разделно гласуване. То гласи следното:

(EN) „призовава Комисията да съобрази в голяма степен Националната индикативна програма за периода 2011-2013 г. с Програмата за асоцииране“.

(DE) Оригиналният текст във вида, в който е, гласи точно обратното и това не е правилно.

(Парламентът приема устното предложение за изменение)

- *Преди гласуването на параграф 15:*

Michael Gahler, *от името на групата PPE*. – (DE) Г-н председател, това е само една фактическа поправка. Новата формулировка е правилна. В оригиналния текст позоваването е грешно. Не е необходимо да го чета на глас, тъй като имате предложението пред себе си в писмена форма.

(Парламентът приема устното предложение за изменение)

7.3. Приоритети на ЕП с оглед заседанието на Съвета на ООН по правата на човека (Женева, 1-26 март 2010 г.) (B7-0119/2010)

- *Преди гласуването:*

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Г-н председател, вчера, по време на разискването относно предложението за резолюция, което ще гласуваме сега, изразихме скръбта си от смъртта на Орландо Сапата Тамайо, 42-годишен строител и кубински политически затворник, който почина след гладна стачка и много години, прекарани в затвора вследствие на произволно, несправедливо, нехуманно лишаване от свобода.

Вчера в залата членът на Комисията Георгиева категорично и настоятелно осъди този случай. Отправлям призив към Вас, г-н председател, от името на Парламента, да изпратите съболезнованията си на семейството на г-н Сапата, което е подложено на тормоз на погребението му.

Ще Ви помоля да съобщите на кубинските органи, че недвусмислено осъждате тази смърт, която е могла да бъде избегната напълно и която ръководителят на кубинската комисия за правата на човека и помирението, Елизардо Санчес, описва като убийство, предрешено като правосъдие. Надявам се, г-н председател, че тази смърт ще предизвика размисъл сред тези, които от добросъвестност или наивност искат да променят общата позиция на Съвета, благородна позиция, която служи само за свързване на всяко подобрене в отношенията с острова с правата на човека и основните свободи, които, както видяхме, продължават да бъдат нарушавани.

(Ръкопляскания)

- *След гласуването на изменение 3:*

Elmar Brok (PPE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, внасям устно предложение за изменение за разделно гласуване на параграф 10 относно следния откъс: „счита за нецелесъобразно включването на тази концепция в Протокола за допълващи стандарти относно расизма, расовата дискриминация, ксенофобията и всички форми на дискриминация“. За тази основна част трябва да бъде проведено разделно гласуване, защото не разбирам защо съчетаваме тези неща, а не изтъкваме, че трябва да се борим с дискриминацията срещу религиозните малцинства също толкова енергично, колкото и срещу всички други видове дискриминация. Не е приемливо мерките за борба с дискриминацията срещу религиозните малцинства да бъдат по-малко строги. Затова трябва да имаме възможност за разделно гласуване.

Парламентът отхвърля искането за разделно гласуване)

- *Преди гласуването на параграф 20:*

Elmar Brok (PPE). – (DE) Г-н председател, аз също бих искал да отправя искане за разделно гласуване относно заличаване на думите „позициите на ЕС“ от последното изречение. Текстът тогава ще гласи: „призовава препоръките и свързаните с тях наблюдения да бъдат включени в диалога на ЕС с двете страни, както и в многостранните форуми“. Думите „позициите на ЕС“ ще бъдат заличени. Бих искал да се проведе разделно гласуване в този случай.

Парламентът отхвърля искането за разделно гласуване)

7.4. Пекин +15 - Платформа на ООН за действия с цел постигане на равенство между половете

7.5. Бюджетна прогноза за приходите и разходите за коригиращ бюджет 1/2010 (раздел I, Европейски парламент) (A7-0017/2010, Vladimír Maňka)

7.6. Зелена книга относно реформа на общата политика в областта на рибарството (A7-0014/2010, Maria do Céu Patrão Neves)

8. Съобщаване на общи позиции на Съвета: вж. протокола

9. Обяснение на вот

Председател. – Следващата точка е устни обяснения на вот.

Zoltán Balczó (NI). – (EN) Г-н председател, мога ли да Ви помоля за двуминутна почивка, докато хората напускат залата? Или за едноминутна почивка?

Доклад: Adina-Ioana Vălean (A7-0016/2010)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Целта на регламента е положителна: да събира информация от държавите-членки, свързана с енергийната инфраструктура, да я организира и да я направи достъпна на общностно равнище за икономическите участници. По този начин – с право – той се намесва във функционирането на пазара. Парламентът обаче прие инициатива, която се различава диаметрално от това и дори стига дотам, че счита това за политическата цел на регламента. Цитирам: „Всички мерки, предлагани или предприемани на равнището на Съюза, следва да бъдат неутрални и да не представляват намеса във функционирането на пазара“. Мнозинството от членовете на Парламента не са научили нищо от световната финансова и икономическа криза. Те продължават да се застъпват за неолибералните догми и дори в тази стратегическа област се доверяват на саморегулацията на пазара. Това е неприемливо и затова гласувах против резолюцията.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Г-н председател, една функционираща инфраструктура в Европейския съюз е решаващ фактор за разумния растеж на благосъстоянието. Наред с продоволствената сигурност и общата външна политика и политика на сигурност, енергийната политика играе основна роля. Само поради тази причина е от съществено значение Европейският парламент не само да участва в обсъждането, но и да има право на съвместно вземане на решение. Затова призовавам Комисията да преустанови политиката си на блокиране и да даде на Парламента правото на съвместно вземане на решение.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Г-н председател, ще говоря много накратко. Цялата идея е съвсем правилна. По-конкретно, попада ми изтъкването на екологичния аспект. Тъй като говорим за това, нека бъдем последователни. Именно въпросите, свързани с екологията и защитата на околната среда, бяха значителните, фактически доводи, на които се основаваше противопоставянето на идеята за Северния газопровод. Тези много оправдани, практични и научно обосновани доводи бяха отхвърлени заради триумфа на политическите причини. Смятам, че когато подкрепяме този проект, не трябва да забравяме да не бъдем лицемерни в политиката. В случая със Северния газопровод много държави-членки на Европейския съюз и много политически групи забравиха това.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) В началото на 2009 г. стана ясно, че Европейският съюз и държавите-членки не са в състояние да си помагат взаимно в случай на прекъсване на доставките на електричество или газ. Беше очевидно, че електрическите мрежи на запад и на изток не са свързани помежду си, имат различни параметри и не са съвместими.

Затова е хубаво, че държавите и операторите на мрежите ще предоставят важна информация за възможностите си за доставка на електроенергия на Европейската комисия, която тогава ще бъде в състояние да направи оценка на недостатъците на мрежите и на политиката на Европейския съюз в областта на енергийната сигурност и ще бъде в състояние да уведоми отделните държави за резервната мощност в енергийните им системи. От тази гледна точка считам, че следва да подкрепим инициативата на Съвета и Комисията по отношение на предлагането и събирането на информация в областта на енергетиката в полза на Европейския съюз.

Предложение за резолюция RC-B7-0116/2010

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Бих искал най-вече да подчертая подкрепата си за Украйна за провеждането на демократични избори и предоставянето на възможност на хората да изразят свободната си воля. Познавайки Украйна добре, за мен е очевидно, че не само правителството, но и самото общество активно следва пътя на демокрацията и установяването на демократични институции. Също така, надявам се, че тези избори ще приближат още повече Украйна към Европейския съюз и дори могат да изградят един по-здрав мост в сътрудничеството между Европейския съюз и Русия. Радвам се също, че може би дори една бивша съветска република скоро ще въведе безвизов режим за Европейския съюз.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Г-н председател, резолюцията относно положението в Украйна е балансирана и предоставя обективен поглед върху реалността. Остава само да пожелаем успех на Украйна в преодоляването на икономическите ѝ проблеми и дълбокото разделение на обществото по отношение на геополитическото бъдеще на страната.

Също така, бих искал да обърна внимание на решението на отиващия си президент Ющенко да удостои Стефан Бандера със званието „Национален герой на Украйна“, както и постановлението, което признава две националистически организации, Организацията на украинските националисти и Украинската бунтовническа армия, за участници в борбата за независимост на Украйна. Както Стефан Бандера, така и двете организации, са отговорни за етническото прочистване и жестокостите, извършени срещу полското население през четиридесетте години на 20-и век в някои части на днешна Западна Украйна. Националистите са виновни за смъртта на 120 000 поляци. Като пожелавам всичко най-добро на Украйна, наистина се надявам, че възхваляването на крайния, престъпен национализъм ще бъде осъдено.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Г-н председател, имам удоволствието да бъда наблюдател на Европейския парламент по време на първия тур от президентските избори в Украйна. Трябва да кажа, че украинският народ премина изпита. Изборите бяха много прозрачни и демократични, въпреки промените в последния момент, която бяха направени в разпоредбите за изборите.

Днес Украйна се нуждае от политическа, административна и икономическа стабилност. Затова, едновременно със зачитането на демократичния избор на украинския народ, следва да подкрепим и ускорим мерките, които ще помогнат на Украйна да преодолее съществуващите проблеми. Европейският съюз следва да даде ясен сигнал, че вратата е отворена за присъединяването на Украйна към Европейския съюз. Ако Европейският съюз наистина се интересува от Украйна, то първата стъпка в тази насока следва да бъде премахването на изискването за визи за украинците. Надявам се, че приемането на днешната резолюция ще ускори работата по осъществяването на тези идеи. Ето защо гласувах за приемането на резолюцията.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Г-н председател, имам удоволствието да бъда наблюдател по време на президентските избори в Украйна както на първия, така и на втория тур, по същия начин, както и преди няколко години. Бих искал да кажа, че следва да се отнасяме към Украйна като към партньор и да не се намесваме по отношение на предпочитанията на украинските избиратели. Считам за напълно ненужно изявлението в залата вчера, направено от един от лидерите на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, либерал, който заяви, че новият президент ще подкрепи Москва. Новият президент на Украйна, по време на първото си посещение в чужбина след встъпването си в длъжност, ще дойде в Брюксел. Следва да оценяваме украинските политици по действията им, а не по направените от тях изявления. Украйна трябва да бъде наш политически партньор, а ние следва да отворим пътя за присъединяването на Украйна към Европейския съюз. Доволен съм от изявлението на новия президент, че ще отмени постановлението, за което спомена г-н Kalinowski, скандалното постановление, което признава за национален герой на Украйна човек, който е отговорен за смъртта на хиляди поляци.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, гласувах против предложението за резолюция, защото на първо място считам, че то представлява опит за намеса във вътрешните работи на Украйна, както и че съдържа противоречиви препратки. Това е недопустимо от тази гледна точка.

Второ, защото считам, че украинският народ само ще страда от участието си в Европейския съюз. Това конкретно предложение за резолюция проправя пътя за тези перспективи и, разбира се, ще има и реструктуриране по време на този процес, както и в много други страни.

Трето, една от основните причини да гласувам против предложението е препратката към Бандера. Предложението с право обръща внимание на този въпрос. Парламентът и Европейският съюз обаче има огромна отговорност по отношение на такива явления не само в Украйна, но и в други държави, в балтийските държави, както знаете добре, и Европейският съюз и Европейският парламент имат наистина голяма отговорност за факта, че сме достигнали момент, при който се възстановяват военни престъпления.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Налице е промяна на политическото ръководство на Украйна, но няма промяна за общото население на Украйна. Това е население, което може и да е бедно, но живее в държава, която е изключително богата и има огромен потенциал.

От тази гледна точка, считам, че Европейският съюз следва да продължи диалога с Украйна и да настоява за по-интензивен и по-ефективен диалог. Украйна действително се нуждае от помощ от страна на Европейския съюз, и то най-вече хората, не политиците, а народът на Украйна, а сътрудничеството между Украйна и Европейския съюз може да доведе до едно много силно партньорство, както и до много тясно сътрудничество и силен тласък на икономиката. Бих искал да покажем по-голяма инициативност в тази област.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Г-н председател, съветският комунизъм беше най-кръвопролитната идеология, създадена от нашия вид. От емпирична гледна точка тя е убила повече хора, отколкото всяка друга политическа система, и непропорционално, тези жертви са били понесени от Украйна.

И трагедията продължава. Името на Украйна, доколкото разбирам, означава „граница“ или „край“, и тук тя е като граница между два големи блока, разделението между славянофили и западници в държавата се отразява в съперническите амбиции на съседните сили.

С какво можем да помогнем на тази държава? Можем да предложим да отворим пазарите си. Украинците са образован и трудолюбив народ, но те имат сравнително ниски разходи и сравнително конкурентен износ. Ако просто ги приемем напълно в Европейския митнически съюз, значително бихме подобрили качеството им на живот.

Вместо това ние настояваме за повече бюрокрация, за изграждане на капацитет и се опитваме да ги привлечем към структурите на сътрудничество на Европейския съюз. Те не искат това! Те не искат подаянията ни. Те искат единствено възможността да продават.

Доклад: Adina-Ioana Vălean (A7-0016/2010)

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Г-н председател, човешко е, когато се случи нещо неочаквано, да се опитаме да пригладим фактите към съществуващите ни „Weltanschauung“ (убеждения). Психиатрите имат сложен израз, който използват за това, дори по-сложен от „Weltanschauung“: наричат го „когнитивен дисонанс“. Така например, когато на референдум се гласува с „не“, реакцията на Парламента е да заяви, че хората искат повече Европа. Те са гласували с „не“, защото не са отишли в достатъчно федералистска посока.

Така е и с настоящата икономическа криза. Намираме се в криза, защото ни свършиха парите. Изразходвахме всичко, изчерпахме хазните си, изчерпахме кредита си и сега Парламентът идва и заявява, че трябва да харчим повече. Нуждаем се от повече европейски инфраструктурни проекти, нуждаем се от по-голям бюджет.

Г-н председател, това е още една доза от лекарството, което всъщност причини заболяването. От седемдесетте години на 20-и век видяхме какъде води този процес. Той води до намаляване на БВП, до безработица, до стагнация и до по-нататъшно изоставане на тази част на света от конкурентите ѝ.

Предложение за резолюция RC-B7-0123/2010

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (EN) Г-н председател, подкрепих резолюцията и, в качеството си на един от докладчиците на документа, бих искала да се спра на няколко точки от доклада „Голдстоун“, въпросът, който се разглежда в резолюцията.

Докладът „Голдстоун“ отново ни показва, че разследванията, направени от съперническите си страни, не са никак безпристрастни и обективни. Докладът изрично подчертава, че никоя страна не е провела адекватни и ефективни разследвания на предполагаемите нарушения на законите на войната, извършени от силите ѝ.

Също така, трябва да приветстваме факта, че докладът неотдавна е бил преработен и направен по-малко противоречив, по-малко язвителен, и затова е по-приемлив.

Основната поука, която трябва да извлечем, е, че трябва да положим усилия за по-голямо участие на Европейския съюз в процеса не само когато става дума за разследване на предполагаеми престъпления, но и по един активен, превантивен начин като страна в Близкоизточната четворка.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, бих искал да заявя от името на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и преди всичко от името на моя колега, Elmar Brok, че сме шокирани, че Парламентът днес отхвърли изменението, което би включило християните и другите религиозни малцинства в доклада. Смятам, че е наистина скандално, че, въпреки че постоянно изказваме мнение по въпроси за правата на човека, не считаме, че си заслужава да защитаваме части от населението, които биват преследвани заради религиозния им произход. Наистина е жалко, че не можахме да приемем изменението, което засяга една тема, която е от голямо значение за бъдещето на света. Ако не сме в състояние да защитим малцинствата, независимо от причината, вече нямаме право да твърдим, че Европейският парламент е дом на правата на човека, на основните права и на тази борба в целия свят. Гласувах против, защото религиозните малцинства не следва да бъдат изключени.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Г-н председател, както г-н Kastler заяви по-рано, нашата група би предпочела да гласува разделно по въпроса за религиозните малцинства, но, за съжаление, мнозинството в Парламента не се съгласи.

Трябва да осъзнаем, че защитата на правата на религиозните малцинства е също толкова важна, колкото и защитата на всички други малцинствени групи.

Европейският съюз трябва да се намеси в работата на комисията на ООН по правата на човека, защото понастоящем тя е напълно парализирана и пристрастна и вече не се ползва с всеобщо доверие.

Докладът „Голдстоун“ е само един пример за това как съдът на ООН по правата на човека е бил накаран да обслужва интересите на различни антисемитски елементи. В момента 21 от 25 доклада за отделните държави, които е изготвил съдът, са относно Израел, сякаш Израел е най-репресивната държава в света в областта на правата на човека. Европейският съюз трябва да се намеси в работата на съвета на ООН по правата на човека.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Г-н председател, след края на Студената война, една нова революционна доктрина беше наложена на 200 държави, които съставляват Организацията на обединените нации. Възникна идеята, че законите не следва да идват от националните законодателни органи, които в известен смисъл са свързани с тяхното население, а по-скоро следва да бъдат налагани от една международна технокрация от юристи, които носят отговорност само пред съвестта си.

Ние връщаме 300 години на демократично развитие. Отдалечаваме се от идеята, че хората, които приемат законите, трябва да носят отговорност по някакъв начин чрез избирателната урна пред останалата част от населението и се връщаме към пред-съвременната идея, че законодателите следва да носят отговорност единствено пред създателя си или себе си.

Чрез инструментите на кодексите на правата на човека, тези международни бюрокрации са в състояние да достигнат извън границите на държавите-членки и да налагат собствените си желания в противоречие с тези на местното население.

Позволете ми да завърша с един цитат от съдия Борг в Съединените щати, отхвърленият кандидат за Върховния съд при Рейгън, който добави името си към езика, като заявява, че това, което са направили, представлява преврат: бавно движещ се и елегантен, но все пак преврат.

Предложение за резолюция B7-0118/2010

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Г-н председател, въпросът за равенството между половете е изправен пред още едно предизвикателство на този етап. Напредъкът, постигнат през последните години в областта на равенството между половете от страна на Европейския съюз, е застрашен от забавяне или дори връщане назад в резултат от настоящата рецесия.

Ефективните политики в областта на равенството между половете обаче могат да формират част от решението на проблема за това как да се излезе от кризата, да се подпомогне възстановяването и да се укрепи икономиката. Вследствие на това инвестициите в политиките, които насърчават равенство между мъжете и жените, трябва

да бъдат нашата основна амбиция и да бъдат силно подкрепени от нас, още повече, още по-силно, в този труден икономически климат.

Доклад: Vladimír Maňka (A7-0017/2010)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Според мен Парламентът трябва малко да се засрами от това *de facto* изменение на бюджета, което одобри току що в доклада. В крайна сметка почти всички европейски държави са засегнати от една огромна финансова и икономическа криза и много хора губят работните си места, а най-доброто, на което сме способни, е да си разпределим значително повече средства, повече персонал и по-големи разходи за сметка на данъкоплатците. Освен това всеки знае, че тези допълнителни средства и персонал в действителност имат за цел да гарантират, че различните социалисти, които загубиха мандата си след последните избори, са добре осигурени финансово. И в миналото това е довело до други значителни увеличения на субсидиите, включително за европейските политически партии и европейските политически фондации. Изненадващо е, че отново и отново намираме добре звучащи доводи за по-нататъшно използване на хазната за институцията; неприемлива практика по време на криза.

Miguel Portas, от името на групата GUE/NGL. – (PT) Бих искал да кажа, че изменението на бюджета, който приехме току що, в размер на 1 340 000 евро, влизаш в сила едва от 1 май, като по този начин се обхваща половин година, е много неразумно.

Тази част от него, която се отнася до увеличаването на човешките ресурси за парламентарните комисии и групи за сумата от 4 млн. евро, може да бъде оправдана, защото Договорът от Лисабон налага нови законодателни изисквания на Парламента. Увеличаването на средствата на членовете на Европейския парламент за наемане на асистенти с 8 млн. евро обаче означава, че следващата година сумата няма да е 8 млн., а 16 млн. и това очевидно е прекалено, защото през следващата година се планира ново увеличение в размер на 1 500 евро за членовете, която възлиза не на 16, а на 32 млн. евро. Във време на масова безработица и социална криза в нашите държави увеличението на средствата за членовете не е в полза на устойчивостта, освен ако в същото време нямаме смелостта да намалим разходите и надбавките, които ни се полагат като членове на Парламента и които в никакъв случай не са напълно оправдани.

Не мога да разбера как, за един ден пътуване, един член на Европейския парламент може да получи 300 евро в надбавки, плюс субсидия за изминатото разстояние и за отнетото време, суми, които са напълно освободени от данъци. Можем да ограничим ненужните разходи и след това да разискваме как можем да увеличим средствата за законотворчество. Това, че не го правим в същото време просто показва незачитане на трудностите, които преживяват избирателите ни. Наш дълг е да дадем добър пример, но днес правим точно обратното.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Г-н председател, щастлив съм да се съглася с г-н Portas и групата на комунистите по този въпрос. В цяла Европа, от Ирландия до Латвия, правителствата се мъчат да реагират на финансовата криза, на кредитния срив, като намаляват разходите си, но ние в Парламента, единствено в Парламента, значително увеличаваме разходите си както в относителни, така и в абсолютни стойности. Увеличаваме допълнителните доходи и бюджетите за членовете на Парламента и персонала.

Обосновката, дадена в този доклад, е много интересна, защото ни се казва, че причината, заради която са необходими всички тези допълнителни разходи, е вследствие на допълнителните отговорности, създадени от Договора от Лисабон. В известен смисъл това е вярно, но според мен не по начина, който авторите имат предвид. Свидетели сме на увеличаване на бюрокрацията в услуга на потребностите на бюрокрацията. Основната функция на Договора от Лисабон е да предостави допълнителна работа и допълнителни приходи на десетките хиляди души, които вече зависят пряко или косвено от Европейския съюз за своето препитание. Единствените хора, до които не сме се допитали във връзка с това, са избирателите и аз бих искал въпроси като този да бъдат поставени на избирателите ни, за да се види дали те одобряват решението ни да си гласуваме повече средства в момент, когато всички те затагват коланите си.

Доклад: Maria do Céu Patrão Neves (A7-0014/2010)

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Аз горещо приветствам приетото решение за новите правила в сектора на риболова. Рибите, подобно на други животни, не могат да бъдат ограничени до определени територии, така че оценката дали една държава е по-загрижена от друга би било обект на безкрайни спорове.

Ако вземем предвид новите научни изследвания, които показват, че днес много видове риба са на ръба на изчезване, необходимостта от общо решение става още по-очевидна, не само на равнището на Европейския съюз, но и в световен мащаб. Затова тази стъпка на Европейския съюз се приветства като добър пример за други трети страни.

Надявам се, че решението, което е отговорно и за съвместен анализ, ще помогне на дружествата в сектора на риболова и на държавите, независимо от техния размер. Надявам се също, че решението ще спомогне за спасяване на изчезващите видове риба. Бих искал да изразя безрезервната си подкрепа.

Diane Dodds (NI). – (EN) Г-н председател, не ми достави никакво удоволствие днес да гласувам против доклада, който съдържа много потенциално положителни аспекти за бъдещето на риболовния ни сектор.

Това обаче не променя факта, че за моята риболовна промишленост общата политика в областта на рибарството продължава да сее хаос.

Хагската система за преференции годишно дискриминира рибарите в Северна Ирландия чрез приспадане на квоти от отпуснатите им средства. Единадесет години на временни затваряния в Ирландско море намалиха корабите ни за риболов на бяла риба от над 40 траулера до шест, а ние все още говорим за свръх-капацитет.

Налице е и въпросът за прилагането на правила, създадени за риболова в Северно море, за Ирландско море: последователен или общ подход, който няма връзка с действителността. Помислете само за измервателните уреди за размера на мрежите, които бяха договорени по похвални причини, но които Европа наложи на риболовната промишленост без да успее да съобщи за последствията от промяната, свързана с новия метод.

Ето защо, въпреки че съм окуражена от някои аспекти на доклада, гласувах против него.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (LT) Гласувах в подкрепа на резолюцията относно Зелената книга за насоките за реформа на общата политика в областта на рибарството. Надявам се, че с днешното гласуване Европейският парламент поне малко е допринесъл за съхраняването на рибните запаси и за една здравословна морска среда, както и за реформата на общата политика в областта на рибарството.

Както знаем, в Европейския парламент 27% от видовете риба са на ръба на изчезване и освен ако риболовът не се ограничи, те ще изчезнат. Знаем също, че би било възможно да увеличим запасите от риба с 86%, ако рибата не се ловеше по такъв драстичен начин. Знаем и че запасите от 18% от видовете риба са в лошо състояние и учените препоръчват риболовът на тези видове да бъде преустановен незабавно.

Надявам се и се моля, че Европейският съюз ще има достатъчно политическа воля не само да изготви проект на реформата, но също и да я приложи.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Г-н председател, бих искал да кажа първо, че гласувах „за“ Зелената книга относно реформа на политиката в областта на рибарството, както групата ни беше посъветвана от нашия докладчик в сянка, Carl Haglund.

Аз все пак искам да кажа, че е много важно да се отдели повече внимание на риболова в Европейския съюз и състоянието на водите. Това представлява огромно предизвикателство в момента. Особено съм загрижен, че положението е излязло извън контрол с прекомерния риболов в Европейския съюз – което, в действителност, е равностойно на кражба – както и че количеството взема превес над качеството.

Сега следва да започнем да мислим по-сериозно за това как бихме могли да увеличим запасите от риба по един устойчив начин и да гарантираме, че ще бъдем в състояние да ловим риба и за в бъдеще. Акцентът тук основно трябва да бъде върху дивата съомга и запасите от живееща в естествена водна среда риба. Трябва да изготвим специална програма за възстановяването на дивата съомга.

Аз съм от финландска Лапландия. Необходимо е съомгата да се върне в реките ни и да хвърля хайвера си в тях, а също се нуждаем и от програма, която да гарантира, че запасите от дива съомга, по-конкретно, могат да бъдат запазени и увеличени, както и че те могат да бъдат обект на устойчив риболов в бъдеще.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Г-н председател, в продължение на 11 години в Парламента протестирам срещу отрицателните последици от общата политика в областта на рибарството за родната ми страна: по силата на международното право Обединеното кралство разполагаше с 65% от запасите на риба в Северно море в обхвата на общата политика в областта на рибарството, но ни бяха разпределени 25% от обема или 15% от стойността по системата от квоти.

Спорът се превръща в теоретичен, защото рибата фактически е изчезнала. Дори за времето, откакто съм в Парламента, имаше пагубен спад на това, което трябваше да бъде възобновяем ресурс. Други държави, които намериха начин да стимулират собствеността, да дадат на рибарите причина да се отнасят към моретата като възобновяем източник на риба, успяха да запазят нивата на рибните си запаси: в Исландия, в Норвегия, в Нова Зеландия, на Фолкландските острови. В Европа обаче имаме трагедията на „общите ресурси“, когато заявихме, че това е общ ресурс, до който всички плавателни съдове имат равен достъп.

Не можете да убедите един капитан да спре кораба си, когато знае, че водите се плякосват от някого друго. Както казах, спорът е вече чисто теоретичен. Свършено е. Корабите ни вече не плават. Рибарските ни пристанища са пусли. Океаните ни са празни.

Писмени обяснения на вот

Доклад: Adina-Ioana Vălean (A7-0016/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Гласувах „за“ доклада, защото той прави някои подобрения в настоящата система, които ще спомогнат за по-доброто съобщаване на информация за инвестиционните проекти, свързани с енергийната инфраструктура на Европейския съюз. Необходимостта от подобряване на системата за отчитане се дължи на промяната в състоянието на енергетиката във време, когато енергийната зависимост между държавите се е увеличила и имаме вътрешен пазар. Вследствие на това възникна необходимостта да разполагаме и с инструменти на равнище на Европейския съюз, които да ни помогнат при вземането на решения за енергийния сектор.

Подкрепям предложението за промяна в правното основание, внесено от Комисията, така че регламентът да се основава на член 194 от Договора от Лисабон. Целта е да се засили ролята на институциите на Европейския съюз в енергийната политика, особено във функционирането на енергийния пазар и сигурността на ресурсите, насърчаването на енергийна ефективност и развитието на нови форми на възобновяема енергия, както и в подкрепа на взаимното свързване на енергийните мрежи.

Liam Aylward (ALDE), *в писмена форма*. – (GA) Гласувах в подкрепа на доклада относно инвестициите в областта на енергийната инфраструктура, който има за цел да гарантира енергийните доставки и конкурентоспособността, както и засилването на борбата срещу изменението на климата. Докладът налага на правителствата на Европейския съюз да предоставят информация на Комисията във връзка с инвестициите, направени в областта на енергийната инфраструктура, в модернизацията или в ефективното производство на енергия, което ще спомогне за ефективността, сътрудничеството и енергийното планиране в Европейския съюз. Борбата с изменението на климата, гарантирането на енергийните доставки и използването на възобновяема енергия: това са много важни въпроси в Европейския съюз и трябва да бъдат положени по-големи усилия за насърчаване и гарантиране на ефективни, целенасочени инвестиции, и трябва да се гарантира, че тези въпроси ще останат в основата на енергийната политика на Европейския съюз.

Zigmantas Balčytis (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Подкрепих доклада. Европейският съюз вече придоби нови правомощия въз основа на Договора от Лисабон и трябва да гарантира, че тези правомощия се използват изцяло и ефективно. Европейският съюз вече има повече компетентност в областта на енергийната политика, а създаването на общ енергиен пазар е приоритетна задача за Европейската комисия. Европейската енергийна политика обаче не може да бъде ефективно насърчавана, без да има адекватна и ясна информация за съществуващата и планирана енергийна инфраструктура и проекти в Европейския съюз.

Новият регламент е важна част от законодателството в енергийната политика на Европейския съюз и аз много се надявам, че той може да проработи на практика. Европейската енергийна политика не може да бъде ефективно насърчавана, без да има адекватна и ясна информация за съществуващата и планирана енергийна инфраструктура в Европейския съюз.

Както знаем, при стария регламент много държави-членки не спазваха задълженията за отчитане, а това не трябва да бъде така с новия регламент. Европейската комисия, като пазителка на Договора за Европейския съюз, трябва да гарантира, че всички държави-членки спазват разпоредбите на регламента и своевременно предоставят цялата необходима информация за очакваното развитие в енергийната инфраструктура.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Съгласуваната енергийна политика на Европейския съюз не би имала никакви изгледи да е успешна, освен ако 27-те държави-членки не предоставят точни, пълни отчети за енергийните инвестиции, направени отделно във всяка от техните държави. Важно е обаче изпълнителният орган на Европейския съюз да има предвид необходимостта от защита на поверителния характер на информацията, предоставена от националните агенции, тъй като си имаме работа с поверителна информация от един много важен пазар.

Енергийната сигурност на Европа е важен въпрос, но Комисията трябва да бъде наясно, че информацията, получена от всяка държава, не може да бъде оповестена, особено когато тя е от чисто търговски характер. Предоставянето на информация за проекти за инвестиции в енергетиката веднъж на всеки две години ще позволи на Европейската комисия да изготвя редовен анализ, който ще определи последващото развитие на

енергийната система на Европейския съюз. Това следователно ще позволи намеса при възникване на недостиг или проблеми.

Трябва да бъде намерен механизъм за спазване на условията за предоставяне на информация, изисквани от Европейската комисия в случаите, когато разпоредбите на предходния регламент за информиране на Комисията относно инвестиционни проекти в областта на енергийната инфраструктура в рамките на Европейската общност не са били изпълнени от всички държави-членки.

Antonio Cancian (PPE), в писмена форма. – (IT) Днес гласуваме за този регламент, подкрепен от по-големите правомощия, предоставени от Договора от Лисабон на Парламента в рамките на определянето на енергийните политики. Определено е от полза да се търси междуетноститутционално сътрудничество, имащо за цел планиране на приноса на Европейския съюз за създаването и изпълнението на енергийната инфраструктура по един систематичен, рационален и далновиден начин: имам предвид възможните предимства за програмата на трансевропейските електроенергийни мрежи (TEN-E) и стартирането на пилотни проекти за съхранение на въглероден диоксид, което представлява бъдещето на енергетиката. Задълженията за предоставяне на информация, наложени от регламента, обаче могат да означават, че политиката се намесва прекалено в икономиката и че се подкопава конкуренцията в резултат на разпространение на информация за проектите. Затова е важно да гарантираме, че данните, които ще се събират и управляват, защитават поверителността и дейността на дружествата. Анализът на тези данни със сигурност ще помогне да се гарантира най-доброто използване на инвестициите. Анализът обаче трябва да бъде придружен от конкретни финансови мерки за подкрепа на тези дейности и за предоставяне на стимули за частни инвестиции в сектора. Европейският фонд 2020 г. за енергетика, във връзка с изменението на климата и за инфраструктура (Marguerite Fund) трябва да бъде засилен. Инициативата е обоснована и необходима, но този фонд трябва да бъде увеличен със средствата на Европейския съюз, които вече са налични в бюджета и са свързани с форми на финансиране, гарантирани от Европейската инвестиционна банка и/или други финансови институции, така че да може да има достатъчен дял в капитала на действащите отделни публично-частни партньорства.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), в писмена форма. – (PT) Договорът от Лисабон даде на Европейския съюз големи правомощия в областта на енергийната политика.

От съществено значение е държавите-членки да работят заедно, за да гарантират енергийна политика, която е по-ефективна, по-безопасна и по-евтина за гражданите им. Постигането на стабилността, необходима за намаляване на риска от друга криза на газа между Украйна и Русия, е от решаващо значение. Това би гарантирало сигурността на доставките, както очакват държавите-членки на ЕС и неговите потребители.

Един от най-големите приоритети на Европейския съюз е създаването на енергийно пространство. Целта на пакета от документи във връзка с изменението на климата и енергетиката е да увеличи конкурентоспособността на промишлеността на Европейския съюз в свят, в който има все повече ограничения за емисиите от въглероден диоксид.

Настоящият регламент за инвестиционни проекти, свързани с енергийната инфраструктура в рамките на Европейския съюз, ще помогне да се направи пазара по-прозрачен и предвидим, чрез подкрепа за предприятията ни и създаване на положителна среда за конкурентоспособността.

David Casa (PPE), в писмена форма. – (EN) За да може Европейската комисия ефективно да изпълнява задачите си по отношение на европейската енергийна политика, тя задължително трябва да бъде добре информирана за всяко развитие в съответния сектор. Това е една от причините, поради които реших да гласувам в подкрепа на доклада.

Edite Estrela (S&D), в писмена форма. – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада за Регламент на Съвета относно уведомяването на Комисията за инвестиционни проекти за енергийна инфраструктура в Европейската общност, както и за отмяна на Регламент (ЕО) № 736/96, тъй като това ще позволи на Комисията да наблюдава инфраструктурата и да предвижда потенциални проблеми, особено проблеми, свързани със защитата на околната среда. Затова си заслужава да се подчертае колко е важно да се направи оценка на въздействието върху околната среда на проектите за енергийна инфраструктура, така че тяхното изграждане и извеждане от експлоатация да бъде направено по един устойчив начин.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Предвид важността на една интегрирана енергийна политика не само в борбата с изменението на климата и намаляването на емисиите от въглероден диоксид, но и за гарантиране на ефективност и по-малка енергийна зависимост в рамките на Европа, комуникацията и предоставянето на информация за инвестиции и проекти за енергийна инфраструктура са от съществено значение.

От жизненоважно значение за европейската енергийна политика е Комисията да е наясно с тенденциите в областта на енергийните инвестиции в рамките на държавите-членки, за да бъде в състояние да разработи интегрирани политики за насърчаване на по-голяма енергийна ефективност и инвестиции в чисти технологии, като по този начин се гарантира напредничава енергийна независимост от външни доставчици и изкопаеми горива.

С оглед на това подкрепям предложението за регламент, по-конкретно по отношение на необходимото му изпълнение, което не се случува с регламента, който има за цел да замени.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Настоящото предложение за регламент допринася за създаването на европейска енергийна политика, насочена към ефективност, надеждност и сигурност. Енергийната ефективност е приоритетна политика за Европейския съюз предвид необходимостта от запазване и увеличаване на ресурсите и от изпълняване на поетите ангажменти за борба с изменението на климата.

Ще ви напомня, че преди да се премине към нови проекти, целта на Европейския съюз за постигане на целта от 20% за енергийна ефективност трябва да бъде взета под внимание. Това означава, че инвестиционните проекти за енергийна инфраструктура трябва да бъдат съвместими с целта за постигане на минимум от 20% от енергия от устойчиви, възобновяеми източници до 2020 г. Енергийната политика, която се предлага, трябва да гарантира ниски въглеродни емисии и да се основава на солидарност и устойчивост. Надеждността на системата е важна, защото функционирането ѝ трябва да бъде продължително. Тя трябва да взема предвид влошаването на състоянието на енергийния сектор от гледна точка на доставките, което може да се наблюдава както в рамките на Европейския съюз, така и извън него. Заслужава си да се обърне внимание и на изключително важните инвестиции в инфраструктурата, които успяват да избегнат проблемите със сигурността по отношение на енергийните доставки.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Докладчикът счита, че това наистина е важна част от пъзела в енергийната политика на Европейския съюз и се аргументира, че не можем ефективно да насърчаваме европейска енергийна политика на равнището на Европейския съюз, без да разполагаме с адекватна информация за енергийната ни инфраструктура. И все пак, отвъд основните ни разногласия относно европейската енергийна политика докладът може да бъде поставен и в един правен контекст или в рамките на вътрешния пазар.

Във връзка с това обаче се разглеждат и някои положителни аспекти, особено когато се посочва, че е от съществено значение поверителността на информацията да бъде гарантирана и че всички предложения в резултат на това са неутрални и не представляват намеса на пазара на политическо равнище. Освен това изискванията за предоставяне на информация следва да бъдат лесно изпълними, за да се избегне ненужна административна тежест за предприятията и за администрацията на държавите-членки или на Комисията.

Затова окончателното ни решение е да се въздържим.

Françoise Grossetête (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах в подкрепа на доклада Vălean относно предложението за регламент на Съвета относно уведомяване на Комисията за инвестиционни проекти за енергийна инфраструктура в рамките на Европейската общност.

Наистина е от решаващо значение да разполагаме с достатъчно подробен преглед, за да постигнем по-добър баланс между предлагането и търсенето на енергия на европейско равнище и за да вземем решение относно най-добрите инвестиции в областта на инфраструктурата. Това ще позволи да се увеличи прозрачността на пазарите (като същевременно се защитят корпоративните данни) и да се предотврати явлението на енергийна зависимост по отношение на един определен източник или място на доставка.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) Въпреки разочарованието от Копенхаген, Европейският съюз не може да позволи липсата на международен консенсус да забави усилията ни за осъществяване на устойчива енергийна политика. Шотландското правителство продължава да е пионер в областта на възобновяемата енергия и Европейският съюз също играе важна роля за изпълнението на дневния ред. Ефективното насърчаване на енергийната ни политика изисква адекватна информация за инфраструктурата и аз гласувах съобразно това днес.

Alan Kelly (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Необходимостта от цялостно събиране на данни относно инвестициите в областта на енергийната инфраструктура в рамките на Европейския съюз е ясна – ще трябва да се очертаят основните тенденции в сектора, за да се даде възможност за подобавашо бъдещо планиране, както и да се посочат евентуални трудности. Енергийната инфраструктура ще бъде основана на бъдещия ни икономически растеж. Така че в случаите, в които може да се действа съвместно по тези въпроси, Европа трябва да бъде насърчавана.

Erminia Mazzoni (PPE), *в писмена форма*. – (IT) Предложението показва последиците от извънредното положение с доставките на газ, което възникна през януари 2009 г., когато Комисията осъзна, че енергийната инфраструктура на Съюза не е подходяща за целта. Целта на Европейската комисия, която Парламентът напълно подкрепи, беше да разполага с постоянно актуализирано състояние на системата на енергийната инфраструктура. Днес е налице голяма несигурност за това дали инвестиционните проекти ще бъдат осъществени, а положението се влоши от икономическата и финансова криза. Считам, че е необходима намеса и че липсата на последователни данни и информация за инвестиционните проекти трябва да бъде коригирана. Без тези данни е невъзможно да се направи анализ на очакваното развитие на инфраструктурата на Съюза и да се въведе задоволително наблюдение предвид междусекторния подход. Освен това Регламент (ЕО) № 736/96, който въпросното предложение отменя, вече не се прилага последователно и е несъвместим с неотдавнашното развитие в енергийния сектор. С това предложение ние укрепихме съществуващата система, значително подобрихме съпоставимостта на информацията, като в същото време намалихме свързаната с това административна тежест. На последно място, бих искала да подчертая факта, че гласувах против изменение 81 (съобразно което цялата верига на ядрената енергетика следваше да бъде включена в инфраструктурата в обхвата на регламента), тъй като вече съществуват разпоредби, които регламентират тези въпроси в Договора за Евратом.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Енергийната политика на Европейския съюз е много подходяща, ако искаме да успеем в използването на предимно възобновяеми източници в близко бъдеще. С влизането в сила на Договора от Лисабон решенията по въпросите, свързани с енергийната политика, се взимат съвместно и затова е необходимо да се коригират разпоредбите, основани на новата правна система в рамките на Европейския съюз. Поради тази причина и за да могат всички държави-членки да предоставят информация за планираното развитие на енергийната инфраструктура по един задоволителен и полезен начин, трябва да бъде приложен нов регламент, за да стане това по-лесно и по-бързо.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) Целият план може и да се основава на една добра идея, а именно способността да се реагира в случай на затруднения при снабдяване с енергия – но държавите-членки не успяха да изпълнят задълженията си за предоставяне на информация още по силата на стария регламент. Предложението, което разглеждаме, не изглежда в състояние да постигне промяна в това отношение. В настоящия му вид обаче не могат да бъдат изключени нито пазарните интервенции, нито прекалено големите административни разходи за предприятията. Поради тези причини и за да не се насърчава бюрокрацията, аз гласувах против доклада.

Franz Obermayr (NI), *в писмена форма*. – (DE) Целта на предложението за резолюция е да се гарантира, че държавите-членки предоставят точна информация за проектите си в областта на енергийната инфраструктура. В момента, в който даден проект в енергийния сектор бъде започнат или спрян, това трябва да бъде съобщено на Комисията, за да може тя да е в състояние да изготви нови или изменени предложения за проекти, като по този начин получава значително влияние върху енергийното разнообразие на отделните държави-членки. Това представлява по-нататъшна стъпка в посока на централизацията. Затова гласувах против предложението за резолюция.

Rovana Plumb (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Целта на настоящото предложение за регламент е да се гарантира, че редовно се предоставя точна информация на Комисията относно инвестиционните проекти на Европейския съюз за енергийна инфраструктура, за да може тя да изпълни задълженията си, особено тези, свързани с приноса ѝ към европейската енергийна политика.

Отмененият регламент се счита за остарял, защото не отразява основните промени, възникнали в енергийния сектор след 1996 г. (разширяването на Европейския съюз и аспектите, свързани със сигурността на енергийните доставки, възобновяемите енергийни източници, политиката в областта на изменението на климата и новата роля на Европейския съюз в енергийния сектор съгласно Договора от Лисабон). Гласувах „за“ доклада, защото европейското законодателство трябва да бъде актуализирано във всяка област и особено в енергийния сектор.

Teresa Riera Madurell (S&D), *в писмена форма*. – (ES) Регламентът е много важен, защото има за цел да гарантира, че Комисията ясно и редовно е информирана за инвестиционните проекти в областта на енергийната инфраструктура както на национално, така и на трансгранично равнище, за да може Съюзът да гарантира, че вътрешният пазар функционира правилно и че всички държави-членки разполагат със сигурни енергийни доставки. Той има за цел да актуализира регламента от 1996 г. по отношение на ангажиментите на Съюза относно сигурността на доставките, изменението на климата и възобновяемите източници на енергия след влизането в сила на Договора от Лисабон. Докладът е от особен интерес, защото засилва ролята на регламента като система за ранно предупреждение за проблеми с взаимното свързване. Комисията по промишленост, изследвания и енергетика към Парламента винаги е подчертавала необходимостта от постигане на 10% взаимно

свързване между държавите-членки, както е постановено от Европейския съвет, и всяка разпоредба, която изтъква недостатъците в това отношение, е много благоприятна. Затова гласувах в подкрепа на доклада.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) Гласувах в подкрепа на окончателната резолюция най-вече защото по време на гласуването успяхме да получим: съвместно вземане на решение – това е огромна победа, защото за пръв път по силата на Договора за функционирането на Европейския съюз (Договора от Лисабон) разполагаме с правното основание в областта на енергетиката да получим съвместно вземане на решение против волята на Комисията. Още по-значим е фактът, че за първи път откакто работят в Парламента успяхме да премахнем Договора за Евратом като правно основание, въпреки че настоящият регламент обхваща и прозрачността на инвестициите в ядрения сектор. Това беше потвърдено от положителния вот по изменение 30, което посочва ядрените горива като основен източник на енергия в обхвата на регламента. Със сигурност сега ще трябва да се борим, за да запазим тази победа при предстоящите тристранни преговори със Съвета и Комисията; най-малко пет години преди започване на строителството държавите-членки трябва да предоставят информация за размера и вида на инвестициите в енергийни проекти. Това е един наистина мъдър ход към по-добри бъдещи сценарии в областта на енергетиката, защото Комисията ще получи по-добра представа за развитието на енергийния пазар; възобновяемите източници, включително децентрализираните такива, ще трябва да бъдат разгледани внимателно; всяко споменаване на „ниско съдържание на въглерод“, троянският кон в подкрепа на ядрената енергия, беше заличено.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах против доклада на г-жа Vălean, защото в него се призовава за либерализация на енергийния сектор и либерална европейска енергийна политика, а всички знаем какви трагични последици би имало това за работниците в сектора и за все по-голяма част от гражданите ни, които дори може да станат свидетели на редовни спирания на електричеството.

Докладът установява господството на пазара и неутралността на обществените интервенции и дава приоритет на „икономическите оператори“. Можем да бъдем сигурни чии интереси обслужват те. Можем да се страхуваме за запазването на съществуващата инфраструктура, щом някое изменение призовава за гаранция, че приоритетните инвестиции ще бъдат направени единствено в интерес на енергийния пазар.

Не е достатъчно просто да се добави думата „солидарност“ чрез едно изменение, за да се направи европейската енергийна политика приемлива, особено когато същото изменение забранява на Европейския съюз да се намесва във функционирането на пазара. Това дава съвсем ново значение на израза „лоялна конкуренция“.

Общо казано, целта не трябва да бъде съсредоточаване върху опити да се отговори на все по-голямото търсене на енергия. По-скоро трябва да се използва допълнително финансиране за нови инвестиции в областта на инфраструктурата, с цел подобряване на енергийната ефективност.

Въпреки настоящата икономическа криза, неолибералните догми продължават да лежат в основата на много политики на Европейския съюз.

Предложение за резолюция RC-B7-0116/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), *в писмена форма*. – (LT) Аз подкрепям тази резолюция и безрезервно одобрявам изложените в нея наблюдения. Радвам се, че провело се президентски избори отразяват значителния напредък, постигнат от Украйна, както и че се проведе по-добре от предишните избори, по-специално, от гледна точка на зачитането на гражданските и политическите права, включително свободата на събирания, сдружаване и изразяване. Спазването на международните стандарти за провеждане на избори показва, че Украйна върви по пътя към една зряла демокрация и по-тясно сътрудничество с Европейския съюз въз основа на взаимно зачитане на основните ценности на Европейския съюз. Трябва да насърчим Украйна да участва активно в Източното партньорство и да подкрепим усилията ѝ за гарантиране на повече демократичност и зачитане на принципите на правовата държава, правата на човека и основните свободи, както и ангажмента за гарантиране на пазарна икономика, устойчиво развитие и добро управление.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *в писмена форма*. – (LT) Аз съм една от тези, които подготвиха резолюцията и затова гласувах за планираните в нея цели. След президентските избори Украйна трябва да се доближи още към Европейския съюз. Радвам се, че Украйна решително върви по пътя към демокрация и осъзнава, че има полагащо ѝ се място в общността на европейските демократични държави. Вратата към Европа следва да бъде отворена за Украйна.

Прозрачните избори са важна стъпка за укрепването на принципите на демократичната държава. Макар че наблюдателите обявиха, че украинските президентски избори са спазили високите изисквания за качество и демократичните принципи, правителствените институции на Украйна все пак трябва да възприемат ясни

изборни правила. Свободата на изразяване и медийният плурализъм в Украйна трябва да бъдат гарантирани за всички граждани и кандидати в изборите.

Много е важно за Украйна да участва в Източното партньорство и в парламентарната асамблея Евронест, която си сътрудничи с Европейския парламент. Днес Украйна е европейска държава, която има правото да взема решения за Европа. Европейският съюз трябва да си сътрудничи интензивно с Украйна за укрепване на демократичния процес и за интегриране в Европейския съюз.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Избраният неотдавна президент на Украйна изпрати важен сигнал, като избра Брюксел за своето първо чуждестранно посещение. Украйна е държава с европейски стремежи и фактът, че президентът Янукович ще посети столицата на ЕС, за да се срещне с водещи членове на Комисията, подчертава, че Киев гледа към Запада.

Новият украински президент е изправен пред сериозни предизвикателства в момент, когато Международният валутен фонд спря изпълнението на подписаното с Киев стендбай споразумение поради многобройни неизпълнени или нарушени задължения. Важно е президентът Виктор Янукович да не забравя обещанията, които паде в деня, когато прие своя мандат. Както посочи новият лидер в Киев, Украйна се нуждае от вътрешна стабилност, борба с корупцията и заздравяване на икономиката върху стабилна основа. Украйна трябва да си възвърне доверието на деловите среди и международната общност, за да може успешно да преодолее икономическата рецесия, влошена от нестабилната политическа обстановка.

Краят на предизборната кампания и встъпването в длъжност на президента Янукович трябва да даде сигнал за край на популистските практики като изкуствено повишаване на доходите на населението на икономически неустойчива основа. Официалната реч на президента Янукович при встъпването му в длъжност дава надежда на международната общност, че положението в Украйна може да се нормализира. Остава през предстоящия период тези думи да бъдат подкрепени и с действия.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (EL) Въздържам се при гласуването, тъй като считам, че отношенията между Европейския съюз и други държави следва да бъдат белязани от равенство, взаимноизгодни търговски и икономически отношения, ненамеса във вътрешните политики за развитие и демократичните процеси във всяка държава и, разбира се, зачитане на волята на народа. Изграждането на мирна Европа предполага, освен всичко друго, възможност за всяка държава да определя своите международни отношения, без да ѝ се налагат условия и без натиск. Тъй като енергийната сигурност е фактор от решаващо значение за държавите-членки на Европейския съюз, Украйна играе важна роля и поради това следва да бъде насърчавана да решава своите енергийни проблеми, като подобрява отношенията си с Русия чрез двустранни споразумения. Това би било от полза и за двете страни и ще гарантира непрекъснат поток на природен газ за Европа.

Robert Dušek (S&D), *в писмена форма*. – (CS) Приветствам изготвената компромисна резолюция относно Украйна, която не само разглежда въпроса за демократичността на последните избори, но също така предлага решения на проблема с транзитните доставки на нефт и природен газ и настоятелно призовава Украйна да приеме Договора за енергийната общност, както и енергийно законодателство, което да е в съответствие с Директива 2003/55/ЕО. Съгласен съм, че активният и положителен подход към ЕС от страна на Украйна не е единственият критерий за оценка. Украйна трябва също така като приоритет да поддържа добри отношения със съседните си държави, страните от Източно партньорство и Евронест. Подкрепям предложенията, както и останалите разпоредби на тази компромисна резолюция като цяло и ще гласувам за тяхното приемане.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на общото предложение за резолюция, което подчертава значението на укрепването на сътрудничеството между ЕС и Украйна. Политическата и икономическа стабилизация на страната и засилването на сътрудничеството между Украйна и ЕС в областта на енергетиката са предпоставки за признаването на европейските стремежи на Украйна. Стабилността на ЕС зависи и от стабилността на неговите съседки.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Спомням си чувството на надежда, предизвикано от „Оранжевата революция“, и откъсването от съветското минало, което тя донесе на украинския народ. Спомням си обещанията за успех, напредък, демокрация и сътрудничество, които тогава се даваха на украинците както в страната, така и от чужбина. По това време Европейският съюз изглеждаше вероятната дестинация за народ, който ясно се обръщаше към Запада.

Сега, когато еуфорията отмина, вече ясно се вижда, че главните персонажи на „Оранжевата революция“ нямаха необходимите качества, за да посрещнат предизвикателството. Не е трудно да се забележи и разочарованието на хората от начина, по който се управлява държавата.

Избирането на кандидата, който беше победен от г-н Ющенко през декември 2004 г., показва или сериозно разделение в държавата, или промяна в настроенията на народа, като хората сега се отнасят по-благоклонно към руското влияние.

Считам, че е важно Европейският съюз да запази способността си да бъде смятан за привлекателен за Украйна и че Съюзът следва да използва различните средства, с които разполага, за да направи това. Надявам се, че Украйна ще прояви упоритост и постоянство относно вътрешната демократизация, както и че с оглед на нейното минало и история държавата ще се стреми към сближаване с ЕС, процес, който ще приключи с нейното присъединяване като пълноправен член на ЕС.

José Manuel Fernandes (PPE), в писмена форма. – (PT) След разпадането на Източния блок и Съюза на съветските републики народът и институциите на Украйна са силно ангажирани с демократизацията на страната и изграждането на модерно общество чрез развитие на социална, икономическа и политическа система, която може да заздравя принципите на правовата държава и зачитането на правата на човека, въпреки трудностите, които обикновено са присъщи за държава, която е в процес на възвръщане на своята устройствена структура и политическа идентичност.

Като пространство, служещо за пример, и място за насърчаване на мира и икономическото, социалното и културното развитие на своите граждани, Европейският съюз има задължението да поеме решаваща роля в развитието на демократична система в Украйна, включително за засилване на механизмите за европейска интеграция. Това ще помогне и за успокояване на регионалните конфликти в страната, която е от голямо геостратегическо значение за ЕС с оглед на отношенията с Русия и Централна Азия, по-специално, в областта на енергетиката. В този процес бих искал да изтъкна също и приноса на това предложение за резолюция за интеграцията в ЕС на голяма група имигранти украинци, както и за насърчаване на ролята на младите хора и на образованието за социалния, икономическия и културния напредък в Украйна.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), в писмена форма. – (RO) С днешното гласуване по резолюцията относно положението в Украйна ние приветствахме не само факта, че президентските избори бяха проведени в съответствие с демократичните принципи, но също така и встъпването в длъжност на нов президент, от когото очакваме да следва политика на откритост и сътрудничество по отношение на ЕС. Ние подчертахме значението на подписването на допълнителни споразумения в енергийния сектор, с които да се гарантира сигурността на енергийните доставки. С този вот приветствахме и необходимостта от продължаване на разговорите с оглед на създаването на по-благоприятна система за предоставяне на визи. Днешното послание е покана към Украйна да продължи да работи с нас, за да се ангажира категорично с напредъка по пътя към демокрация. С този вот потвърдихме и това, което сме заявявали и по други поводи, че трябва да покажем открит подход чрез диалог и твърди ангажименти, за да дадем на Украйна необходимото насърчаване, така че тя да подкрепи проевропейското развитие. Украйна обаче трябва да покаже, че е наш надежден партньор.

Tunne Kelam (PPE), в писмена форма. – (EN) Подкрепих изменение 2, внесено от името на групата на Европейските консерватори и реформисти, относно общото предложение за резолюция относно положението в Украйна, в което се изразява загриженост, че проектът за тръбопровод „Северен поток“ подкопава принципа на солидарност в областта на енергийната сигурност на ЕС и ще бъде изграден така, че да заобикаля Украйна. Макар и това да няма пряко отношение към настоящото положение в Украйна, напълно съм съгласен с мнението, че проектът „Северен поток“ се планира от руското правителство преди всичко като политически проект, който има за цел да раздели Европа и да изолира не само Украйна, но и някои нови държави-членки. Това изменение е напомняне, че дебатът относно „Северен поток“ не е приключил и ще продължи. ЕС, който с въвеждането на принципа на енергийна солидарност се насочва към общ енергиен пазар, не може да разчита на дългосрочни отношения с политически ориентиран държавен монопол, който вече се е провалил икономически и отрича основните принципи на ЕС откритата конкуренция, прозрачност и разделяне на производството, преноса и разпределението.

Iosif Matula (PPE), в писмена форма. – (RO) Гласувах в подкрепа на предложението за резолюция, внесено от групата на Европейската народна партия (Християндемократи), защото считам, че ЕС трябва да помогне на Украйна да изпълни демократичните реформи и да наложи европейските ценности, както и да гарантира правата на човека и правата на лицата, принадлежащи към национални малцинства.

Новият украински президент спечели изборите, опирайки се на програма, гарантираща правата на малцинствата, и ЕС трябва да подкрепи ефективното и дългосрочно изпълнение на тази програма. Предвид това трябва да се приеме и прилага закон за прилагането на Европейската харта за регионалните или малцинствените езици. Предишните мерки, които драстично ограничиха възможностите на училищата да преподават на майчиния език на малцинствата, трябва да бъдат отменени. Представянето на малцинствата в институциите на местно,

областно, регионално и централно равнище в Украйна трябва да бъде подобро. Необходимо е да се гарантира зачитането на правата на всички малцинства в съответствие с европейските стандарти, включително руснаци, поляци, татари, българи, гърци, румънци, унгарци, евреи и роми. Никое малцинство не трябва да бъде пренебрегвано.

Бих искал да обърна внимание на необходимостта от съхраняване и възстановяване на културно-историческото наследство в региона Чернивци, което е част от еврейското, германо-австрийското, полското, румънското, руското и украинското културно наследство. Считаю, че съхраняването на това ценно европейско мултикултурно наследство с много измерения, обхващащо гробища, паметници, сгради и църкви в Северна Буковина, трябва да бъде приоритетна цел на сътрудничеството между ЕС и Украйна.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Неотдавнашните избори, проведени в Украйна, като имаме предвид изявленията на мисията за наблюдение на изборите на ОССЕ/СДИПЧ, че повечето международни стандарти на неотдавнашните избори в Украйна са били изпълнени, са сигнал, че страната продължава да се развива положително, движейки се по пътя на бъдеща интеграция в ЕС. От решаващо значение е обаче украинските политици и органи да поемат ангажмента за постигане на скорошна политическа и икономическа стабилизация. За да се постигне това е необходимо да се извършат конституционни реформи, съпътствани от утвърждаване на принципите на правовата държава, изграждане на социална пазарна икономика и подновяване на усилията за борба с корупцията, както и подобряване на условията за стопанска дейност и инвестиции.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) Предложението за резолюция относно положението в Украйна обхваща изключително добре настоящото положение в страната и ситуацията около президентските избори. То напомня на украинските политици и държавни органи необходимостта от политическа и икономическа стабилизация, която може да бъде постигната, по-конкретно, чрез конституционна реформа, укрепване на принципите на правовата държава, установяване на социална пазарна икономика и подновяване на усилията за борба с корупцията, както и подобряване на стопанския и инвестиционен климат. Въпреки това според мен съображенията във връзка с бързото включване на страната в зоната за свободна търговия, т.е. в общия вътрешен пазар на ЕС, отиват твърде далеч. Украйна трябва целенасочено да се подготви стабилно и да заздравя своята икономика, като постигне съгласие относно собствените си потребности. Въпреки европейската ориентация на Украйна, не трябва да забравяме или пренебрегваме дълбоките корени на страната в сферата на влияние на Русия и това трябва да бъде взето под внимание. Поради изложените причини се въздържах от гласуване по предложението за резолюция.

Franz Obermayr (NI), *в писмена форма*. – (DE) Текстът съдържа някои добри твърдения, като например осъждането на комунистическия режим. От друга страна, считам, че широкообхватното облекчаване на визовите ограничения и бързото включване на Украйна в общия пазар не е разумно. Поради тази причина се въздържах при гласуването.

Kristiina Ojuland (ALDE), *в писмена форма*. – (ET) Г-н председател, подкрепих резолюцията на Европейския парламент относно положението в Украйна. Наред с другото, считам, че следва да се отнесем много сериозно към решението на новоизбрания президент Янукович да избере Брюксел за своето първо чуждестранно посещение. Това е ясен знак, че Украйна продължава своята интеграция в Европейския съюз. Считаю, че е важно Европейският съюз да окаже подкрепа на Украйна в сегашната ситуация, като сключи споразумение за асоцииране, а също така и като гарантира либерализирането на визовия процес, при условие че Украйна изпълни своите цели. Вратите на Европейския съюз трябва да останат отворени за Украйна.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *в писмена форма*. – (PL) Приветствам факта, че президентските избори в Украйна бяха проведени в съответствие с демократичните стандарти. В началото на 2010 г. украинската демокрация показва, че е жива. Високата избирателна активност заслужава особено внимание. Днес резултатът от изборите в Украйна сам по себе си не е причина за резерви, които могат да доведат до оспорването му в съда.

Въпреки това Европейският съюз не трябва да се ограничи само с изразяването на одобрение за начина, по който бяха проведени изборите. От съществено значение е на Украйна да бъде предложена европейска перспектива в няколко етапа. Първата стъпка следва да бъде участие в Източното партньорство, а последната – членство в Европейския съюз. Европейският съюз трябва да води политика на отворени врати по отношение на Украйна. Степента на интеграция в различните общности е въпрос, който трябва да бъде решен от Украйна – това следва да зависи от суверенното решение на украинското общество.

Подобряването на отношенията между Украйна и Русия е от съществен интерес за Европейския съюз. Това е така, защото последиците от двустранните отношения между Украйна и Русия засягат и държавите, членки на ЕС. Приветствам обявяването на подобряването на тези отношения.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *в писмена форма*. – (LT) Президентските избори в Украйна бяха в съответствие с международните изборни стандарти. Страната направи стъпка напред към европейската демокрация. Това е доказателство, че Украйна все повече чувства, че е част от общността на европейските демократични държави.

Да се надяваме, че новият украински президент ще бъде надежден партньор, с когото ще можем да си сътрудним за укрепване на стабилността и икономическото развитие в Източна Европа заедно с други съседни държави. Една от най-важните практически стъпки в отношенията между ЕС и Украйна е облекчаването на визовия режим, крайната цел на което е премахването на визите за гражданите на Украйна, пътуващи за ЕС.

Гласувах в подкрепа на резолюцията, тъй като тя отчита положителните промени в една толкова важна съседна на ЕС държава, въпреки множеството усложнения и напрежението, които остават в отношенията между различните държавни институции в страната.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), *в писмена форма*. – (PL) По време на пленарната сесия гласувахме относно резолюцията на Европейския парламент относно положението в Украйна. Подкрепих резолюцията, тъй като тя е много важна декларация на нашата институция, която свидетелства за факта, че следим внимателно развитието на демокрацията в Украйна. Резолюцията като цяло дава добра оценка на протичането на президентските избори и призовава за полагането на усилия за гарантиране на политическата и икономическата стабилност на страната. Ключов момент е отбелязването на същественото значение на засилването на сътрудничеството между Украйна и ЕС, особено в областта на енергетиката. Според мен имаше две спорни изменения. Първото засяга малцинствените езици. Гласувах против това изменение, тъй като то увеличава възможността за използване на руски вместо украински език. Второто изменение се отнася за тръбопровода „Северен поток“. В този случай гласувах в подкрепа на изменението, тъй като исках да изразя несъгласието си с изграждането на този тръбопровод.

Предложение за резолюция RC-B7-0123/2010

Elena Oana Antonescu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Европейският съюз проведе кампания за създаването на Съвета на ООН по правата на човека и е поел ангажимент, съвместно с държавите-членки, да играе активна и важна роля в подкрепа на една ефективна структура, занимаваща се с текущите предизвикателства, пред които са изправени усилията за зачитане на правата на човека. Новата институционална структура, създадена след влизането в сила на Договора от Лисабон, дава възможност за повишаване на степента на последователност, видимост и надеждност на действията на Европейския съюз като част от Съвета на ООН по правата на човека. Ето защо за ЕС е важно да възприеме обща, консолидирана позиция по време на 13-ата сесия на Съвета на ООН по правата на човека по отношение на всички въпроси, които ще бъдат обсъдени. Европейският съюз, като част от разширената система на ООН, трябва да упражнява ефективно влияние и да продължи да търси обща позиция, както и да повиши своята гъвкавост по отношение на по-маловажните въпроси, за да може да реагира по-бързо и ефективно в процеса на преговори върху основни проблеми. Преди всичко, ЕС трябва да бъде активно ангажиран със създаването на специализирани механизми на Съвета на ООН по правата на човека за бърза и ефективна реакция на свързаните с правата на човека кризи в Иран, Афганистан, Ирак и Йемен.

Zigmantas Balčytis (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Правата на човека все още се нарушават в много държави и за съжаление понякога тежките посегателства не получават навременен и подходящ отговор от страна на международната общност. Липсва ни съгласуван подход на международната сцена. Ролята на Европейския съюз като фактор в световен мащаб се повиши през последните десетилетия, а новосъздадената по силата на Договора от Лисабон Европейска служба за външна дейност може да послужи като инструмент в подкрепа на усилията на Съюза за по-ефективни действия, за да отговори на световните предизвикателства по един по-съгласуван, последователен и ефективен начин. Сега ЕС разполага с огромна възможност да укрепи своята роля в Съвета на ООН по правата на човека, която следва да използва пълноценно, за да увеличи видимостта и надеждността на своите действия в областта на правата на човека.

Mara Bizzotto (EFD), *в писмена форма*. – (IT) Компромисната резолюция, внесена за гласуване в Парламента, за съжаление съдържа текстове, които не ми позволяват да гласувам в нейна подкрепа. Съветът на ООН по правата на човека е политическа структура, подложена на „крайно политизиране“, както се признава в текста на резолюцията. И все пак, според мен можехме да кажем много повече, особено след като се занимаваме с въпрос, чувствителен и важен за мнозина от нас, а именно, правата на човека. Четейки текста, забелязвам неуместна слабост – може би не по отношение на политиката на дипломация, но със сигурност по отношение на политиката на ценностите – и това е липсата на решителност в критиката на всеизвестните аспекти, превръщащи Съвета на ООН по правата на човека в доста спорна структура. Всъщност можехме да сме

по-решителни, да се изкажем по-категорично срещу кандидатурата на Иран в следващите избори за Съвет. Няма никаква причина за такава безсмислена структура на Съвета, в която има прекалено много членове, които едва ли притежават нужната квалификация, за да изнасят лекции върху правата на човека, и които очевидно са още по-малко подготвени да разглеждат дела и да налагат присъди на когото и да било. Затова ще гласувам „въздържала се“, със скептично отношение към този текст. Въздържам се от гласуване с надеждата, че Парламентът ще сваля дипломатическата си маска – дипломатията не влиза в неговите задължения – и ще се впусне по-смело в битката за отстояването на правата на човека и ценностите.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), в писмена форма. – (EL) Гласувах „въздържал се“ въпреки факта, че предложението за резолюция включва и положителни елементи, тъй като важни изменения, предложени от Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица, бяха отхвърлени при гласуването и в резултат на това съдържанието на резолюцията стана неадекватно. Европейският съюз трябва да подкрепя усилията на ООН за гарантиране на зачитането на правата на човека в цял свят. Той трябва да заеме централна роля в тази инициатива, още повече в днешно време, когато тенденциите са посегателствата да се превръщат в правило при диктаторските режими, използващи „капиталистическа принуда“ за налагане на своите антисоциални политики. Европейският съюз трябва да преразгледа своите отношения с Държавата Израел, вземайки под внимание сериозния брой на израелските военни операции на палестинска територия и на случаите на нарушаване на правата на палестинския народ, включително и правото най-накрая да придобие родина. Европейският съюз трябва да се разграничи от кампаниите на САЩ за „износ на демокрация“ и да създаде рамка за международни отношения, зачитаща принципите на международното право и повишената роля на ООН.

Anna Maria Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark и Anna Ibrisagic (PPE), в писмена форма. – (SV) Шведските консерватори гласуваха днес, 25 февруари 2010 г., в подкрепа на общата резолюция относно 13-ата сесия на Съвета на ООН по правата на човека, В7-0123/2010. Въпреки това бихме искали да подчертаем, че според нас държавите-членки на ЕС следва да бъдат настоятелно призовани към осъждане на нарушенията на правата на човека по принцип, както и че за съжаление Съветът на ООН по правата на човека не е съмнял да се справи достатъчно бързо със сериозни случаи на нарушаване на правата на човека в други държави, които също не са споменати в резолюцията, като например Куба и други страни.

Vasîlica Viorica Dăncilă (S&D), в писмена форма. – (RO) Трябва да подчертая, че необходимостта всички страни да се съобразяват с международното право относно правата на човека, както и с хуманитарното право, при всякакви обстоятелства, си остава съществено условие за установяването на справедлив и траен мир в целия свят.

Считам, че на равнище Европейски съюз, съгласуваните действия на върховния представител на ЕС по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и на държавите-членки, призоваващи към силна обща позиция, биха гарантирали, че ще бъде потърсена отговорност от виновните за нарушаване на международното право относно правата на човека и международното хуманитарно право.

Proinsias De Rossa (S&D), в писмена форма. – (EN) Гласувах в подкрепа на резолюцията относно Програмата за действие на ООН за равенство между половете, определяща ключовите стъпки, необходими, за да постигне Европейският съюз стратегическите цели за равенство между жените и мъжете. Очевидна е необходимостта Комисията да умножи своите усилия за събирането на съпоставими данни за критични показатели относно проследяването на Програмата за действие, както и за използването им при редовни прегледи на инициативите за интегриране на принципа за равенство между половете в редица области на политиката. Особено важно е проследяването и въздействието върху измерението, свързано с равенството между половете, във връзка с бедността, насилието и потребностите на момичетата. При проследяване на пътната карта на Комисията за равенство между жените и мъжете 2006–2010 трябва да се вземат под внимание дългосрочните последици от икономическата криза и изменението на климата в едно все по-застаряващо и етнически по-разнообразно общество. Сексуалното и репродуктивното здраве и права трябва да бъдат зачитани и насърчавани в Европа и в световен мащаб. Европейският съюз следва да стане страна по Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените – законодателна стъпка, станала възможна чрез влизането в сила на Договора от Лисабон.

Edite Estrela (S&D), в писмена форма. – (PT) Гласувах в подкрепа на предложението за обща резолюция относно 13-ата сесия на Съвета на ООН по правата на човека. Новата институционална структура на ЕС предлага уникална възможност да се увеличи последователността, видимостта и надеждността на действията на ЕС в Съвета на ООН по правата на човека. Дейността на върховния представител по въпросите на външните работи и политиката на сигурност също ще подпомогне повишаването на способността на ЕС за сътрудничество

с държави от други регионални обединения, с оглед спирането на нарушаването на правата на човека, включително на насилието по-специално срещу жени и деца.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Политизирането на Съвета на ООН по правата на човека и продължаващата блокада срещу онези, които заеха по-категорична позиция на осъждане на нарушаването на правата на човека в различни части на света, доказват необходимостта от промяна в структурата на Съвета и в начина на работа. Обявената кандидатура на Иран е още един знак, че пътят, по който е поела тази структура, може би не е достатъчно надежден и сигурен, както и че държавите с история, изпълнена с многократно нарушаване на правата на човека, биха могли да използват членството си в Съвета, за да се опитат да реабилитират своите престъпления.

Европейският съюз трябва да вземе активно участие в работата на Съвета, без да забравя за собствените си ограничения и проблеми, и да се постарее да изрази балансирано, но все пак точно и вискателно мнение относно това, какво следва да представлява зачитането на правата на човека. Направи ли това, ЕС ще може да изпълни своите задължения в това отношение.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Съветът на ООН по правата на човека е платформа, специализираща се в областта на всеобщите права на човека, и е специфичен форум, който се занимава с правата на човека в системата на ООН. Насърчаването и защитата на всеобщия характер на правата на човека е част от достиженията на правото, етиката и културата на Европейския съюз, както и един от крайъгълните камъни на неговото единство и цялост.

Сигурен съм, че държавите-членки на ЕС се противопоставят на всеки опит за подкопаване на принципите на универсалност, неделимост и взаимозависимост на правата на човека. Очаквам активно участие от страна на държавите-членки в годишните интерактивни разисквания относно правата на лицата с увреждания и на годишното заседание относно правата на детето... Бих искал да изтъкна важноста на 13-ата сесия на Съвета на ООН по правата на човека, на която ще присъстват министри и други високопоставени представители. Нейният дневен ред включва обсъждане на икономическата и финансова криза, както и Декларацията на ООН относно правата на човека, образованието и обучението. В заключение, приветствам повторното включване на Съединените щати в органите на Обединените нации и последвалото им избиране за член на Съвета на ООН по правата на човека, както и тяхната конструктивна работа в 64-тото Общо събрание на ООН по въпросите за свободата на изразяване.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) В голяма степен сме съгласни с идеята, спомената в доклада, относно принципите на универсалност, неделимост и взаимозависимост на правата на човека. Въпреки това, имайки предвид същите основни принципи, трябва да подчертаем непримиримите противоречия между този възглед и жестокото посегателство върху правата на трудещите се и правата на човека, причинено от кризата на капиталистическата система, включително високото равнище на безработица, повече бедност и все по-труден достъп до висококачествени обществени услуги на приемливи цени. За съжаление, мнозинството в Парламента не обърна подобаващо внимание на тези противоречия.

Издаваме съжаление по повод отхвърлянето на предложенията, внесени от нашата група, особено на следните:

- изтъква, че държавите-членки на ООН следва да насърчават независимостта по отношение на храните и продоволствената сигурност като инструмент за намаляване на бедността и безработицата;
- приветства факта, че в дневния ред на 13-ата сесия на Съвета на ООН по правата на човека е включен доклад на Върховния комисар на ООН по правата на човека относно нарушаването на правата на човека в Хондурас след държавния преврат; призовава държавите-членки на ЕС да подкрепят и да работят за острото осъждане на държавния преврат и за възстановяване на демокрацията и принципите на правовата държава в тази страна;
- изразява своята загриженост по отношение на положението в Колумбия, особено намерените хиляди неидентифицирани труповете.

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах в подкрепа на резолюцията относно 13-ата сесия на Съвета на ООН по правата на човека – първо, за да подкрепя горещо инициативата Съветът на ООН по правата на човека да включи като приоритетна в дневния ред на своята сесия оценката на въздействието на световната икономическа и финансова криза върху упражняването на всички права на човека. Освен това мисля, че е важно да изтъкнем необходимостта от силна обща позиция на Европейския съюз за последващите действия във връзка с проучвателната мисия за конфликта в Газа и Южен Израел; в това отношение е наложително прилагането на препоръките, включени в доклада „Голдстоун“. И накрая, кандидатурата на Иран в изборите за Съвет на ООН по правата на човека, които ще се проведат през май 2010 г., е повод за

особена загриженост и трябва да бъде последвана от категорични действия от страна на ЕС, чрез които да се предотврати избирането на държави, в които положението във връзка с правата на човека е несигурно.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Тъй като Съветът на ООН по правата на човека е междуправителствен орган, чиято основна цел е разглеждането на нарушаването на правата на човека, а при положение, че един от крайъгълните камъни на европейското единство и цялост е зачитането и защитата на универсалния характер на правата на човека, бих искал да изразя своята подкрепа за Съвета на ООН по правата на човека с надеждата, че той ще продължава да се бори с всички форми на дискриминация.

Frédérique Ries (ALDE), *в писмена форма*. – (FR) Нашата резолюция е адресирана към Съвета на ООН по правата на човека – институция, от която бихме очаквали да се издигне до равнището на световна сила, налагаща зачитането на правата, ценностите и основните свободи. Използвах условно наклонение, тъй като основите на легитимността на Съвета на ООН по правата на човека са повече от разклатени от липсата му на безпристрастност.

Сега изведнъж се прибави и въпросът с кандидатурата на Иран. Това е провокация. Тази държава, това правителство, този президент се отнасят с пренебрежение към правата на мъжете и жените. Поне 346 души от гражданите на страната, в това число и от малцинствата, през 2008 г. са били или обесени, или пребити до смърт с камъни. Всеки съдебен процес там е един фарс. Използва се мъчение. Напълно липсва свобода на изразяване, свобода на сдружаване и свобода на печата. Малцинствата, особено бахаите, биват преследвани. От президентските избори през юни 2009 г. насам всяка форма на демонстрация е била кърваво и методично потушавана. Мога да продължа с още и още примери.

Светът се нуждае от управление, основаващо се на универсалните ценности. Ако ООН желае да бъде форум за този диалог, тя трябва да гарантира, че структурите ѝ са обективни. Кандидатурата на Иран е много повече от проверка на благонадеждността на ООН – тя е проверка на нейната жизнеспособност.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) Гласувах в подкрепа на окончателния текст на резолюцията, като една от причините е, че в него са запазени параграфите, свързани със съвместното изследване, имашо отношение към съществуването на центрове за тайно задържане, с нужното прилагане на препоръките, включени в доклада „Голдстоун“, и с Международния наказателен съд (МНС), както и зашото в него е включено и изменението относно Западна Сахара, предложено от Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица. Радвам се също така, че внесеното от г-н Brok искане за гласуване поотделно на параграфа относно оклеветяването на религии беше отхвърлено и че формулировката на параграфа гласи:

Отново заявява своята позиция по отношение на концепцията за „оклеветяване на религии“ и въпреки че признава необходимостта от цялостно решение на проблема с дискриминацията срещу религиозните малцинства, счита за нецелесъобразно включването на тази концепция в Протокола за допълващи стандарти относно расизма, расовата дискриминация, ксенофобията и всички форми на дискриминация; призовава всички държави-членки на ООН изцяло да прилагат съществуващите стандарти за свободата на словото и за свободата на религията и вяванията;

Искахме да запазим тази формулировка, тъй като сме на мнение, че не се нуждаем от ново законодателство на равнище ООН, което да се занимава с концепцията за оклеветяване на религии, понеже вече имаме международни стандарти, а именно – споменатия протокол за предотвратяването на дискриминацията срещу религиозните малцинства.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *в писмена форма*. – (PL) Политиката на ЕС по отношение на правата на човека е една от най-важните ценности, които прилагаме на практика. Политиката на Общността по отношение на правата на човека включва защита на гражданските, политическите, икономическите, социалните и културните права. Тя придава съществена важност на подкрепата на правата на жените, децата и етническите малцинства и, в частност, на борбата срещу расизма, ксенофобията и другите форми на дискриминация. Много е опасно, когато законодателство, дискриминиращо малцинствата, се използва за нарушаване на тяхното право на свобода на религията или когато ограничава достъпа им до образование и работни места, по този начин ограничавайки правото им на труд, което, на свой ред, ограничава правото им на подходящ жизнен стандарт. Работата на Съюза досега ни дава правото да очакваме другите да зачитат високите стандарти в областта на демокрацията и правата на човека.

Viktor Uspaskich (ALDE), *в писмена форма*. – (LT) По въпроса за правата на човека, на всички равнища и във всички области на Европейския съюз, трябва да се подчертае, че нашият дълг като членове на ЕП е не само да критикуваме и да подготвяме резолюции относно трети държави, но също и да наблюдаваме отблизо

държавите-членки на ЕС, обръщайки внимание дори на най-слабите отрицателни явления, нарушаващи правата на човека. В случай на нарушаване на правата на човека Европейският парламент подготвя резолюция, адресирана към съответната държава. Преди да критикуваме другите, трябва първо да спрем нарушаването на правата на човека в рамките на ЕС и едва след това ще бъдем в положение да критикуваме другите и да се стараем да им помагаме възможно най-много.

Anna Záborská (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Не подкрепих тази резолюция, тъй като тя не съумява да подчертае важността на правата на човека за християнските малцинства в Близкия Изток. Изразявам съжаление за липсата на смелост, щом се стигне до осъждане на атаките срещу християнските малцинства в Близкия Изток и разглеждането на този въпрос в Съвета на ООН по правата на човека. Общото събрание на ООН обяви 2009 година за „Международна година на обучението по правата на човека“, а Европейският съюз обяви 2010 година за „Европейска година на борбата с бедността“. Не бива да забравяме, че ООН е признала крайната бедност за нарушение на правата на човека. Върху мрамора на сградите на Европейския парламент и на Съвета на Европа сме гравирани лийтмотива от 17 октомври – Международния ден за изкореняване на бедността: „Там, където мъжете и жените са осъдени да живеят в бедност, правата на човека са нарушени. Наш свещен дълг е да се обединим, за да гарантираме зачитането на тези права. Отец Джоузеф Врешински“. Нашата резолюция не успява да изрази дълбоката ни загриженост по повод крайната бедност като нарушение на правата на човека. Ето защо приканвам членовете на Четвъртия европейски световен комитет да изпратят писмо по този въпрос до делегатите на Общото събрание на ООН, изразявайки загрижеността на Парламента в тази област.

Предложение за резолюция B7-0118/2010

Elena Oana Antonescu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Равенството между жените и мъжете е основно право и обща ценност на Европейския съюз. То е също така предпоставка за постигането на целите на ЕС за икономически растеж, трудова заетост и социално сближаване. Въпреки осъществения значителен напредък по отношение на постигането на целите на Програмата за действие от Пекин, приета през 1995 г., все още съществуват неравенство и полови стереотипи.

Считам, че прегледът на Лисабонската стратегия трябва да се съсредоточи повече върху равенството между половете, да постави нови цели и да укрепи връзките с Програмата за действие от Пекин, така че държавите-членки да постигнат конкретни резултати чрез специфични политики. Ето защо са нужни повече усилия в насърчаването на обмена на опит и добри практики между държавите-членки във всички области, застъпени от Програмата за действие от Пекин.

Elena Băsescu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Гласувах в подкрепа на резолюцията относно Пекин + 15 – Програма за действие на ООН за равенство между половете. Петнадесет години след приемането на Декларацията и Програмата за действие от Пекин Европейският парламент днес разисква напредъка по отношение на равенството между половете, осъществен в световен мащаб. Равният шанс за мъжете и жените е една от основните ценности на Европейския съюз. В член 2 от Договора за Европейския съюз се подчертават редица ценности, общи за държавите-членки: плурализъм, недискриминация, толерантност, справедливост, солидарност и равенство между половете. Въпреки че е постигнат значителен напредък в определени области и промишлени сектори, все още има неравенство. В това отношение Европейският съюз трябва да продължи своите усилия за решаване на тези проблеми. Равенството трябва да бъде насърчавано във всяка област. На равнище ЕС при изнамирането на стратегии за борба с икономическата криза и последиците от изменението на климата Европейската комисия трябва да вземе под внимание и последиците от тези стратегии върху жените. Резолюцията насърчава развитието на стратегиите и инструментите, необходими за установяване на равенството между половете, открити от Европейския институт за равенство между половете.

Regina Bastos (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на резолюцията относно Пекин + 15 – Програма за действие на ООН за равенство между половете, тъй като стратегическите цели на Програмата за действие от Пекин не са постигнати и още съществуват неравенство и полови стереотипи, като жените все още са в неравностойно положение в сравнение с мъжете в областите, посочени в Програмата.

Отбелязваме със съжаление липсата на навременни, надеждни и съпоставими данни както на национално равнище, така и на равнище Европейски съюз, във връзка с определените показатели относно проследяването на Програмата за действие от Пекин, включително по въпросите за жените и бедността, насилието срещу жени, институционалните механизми, жените и въоръжените конфликти, и момичетата. Комисията трябва да усъвършенства годишния преглед относно прилагането на Програмата за действие от Пекин и да използва показателите и аналитичните доклади ефективно като принос към различните области на политиката, както и като основа за нови инициативи, насочени към постигане на равенство между половете. Бихме искали да

изтъкнем отново необходимостта от систематично прилагане и наблюдение на интегрирането на принципа на равенство между половете в законодателните, бюджетните и други важни процеси, както и на стратегии, програми и проекти в различни области на политиката.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *в писмена форма.* – (LT) Гласувах в подкрепа на тази резолюция, тъй като трябва да развием по-нататък перспективата за равенство между половете навсякъде в Европейския съюз. Европейската комисия следва да подготви стратегия за действие, представляваща насоки за равенство между половете, и да вземе предвид икономическата и финансова криза, устойчивото развитие, както и настоящите ръководни приоритети: еднаква икономическа независимост за жените и мъжете, съвместяване на работа, семеен и личен живот и равностойно участие на жените и мъжете при вземането на решения.

Понастоящем има отчетлива липса на данни относно равенството между половете, насилието срещу жени и институционалните механизми. Много е важно държавите-членки да работят във възможно най-тясно сътрудничество с Европейския институт за равенство между половете, една от задачите на който е да работи със съпоставими данни. Институтът ще води статистика, ще бъдат извършени проучвания с цел предоставяне на анализ по въпросите на равенството между половете. Ще бъдат проведени и изследвания във връзка със статистиката на данни за показатели и интерпретацията на данни. Поставените в работната програма на института цели следва специално да подпомогнат прилагането на показателите, определени в Пекин.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Равенството между половете е основен принцип в нашата съвременност, но въпреки това неравенството между половете съществува, а стратегическите цели, заложи в Програмата за действие от Пекин, далеч още не са постигнати.

Приветствам предложението за резолюция, което се гласува днес на пленарно заседание, тъй като поощрява подобряването на институционалните механизми за насърчаване на равенството между половете.

Интегрирането на принципа на равенство между половете в сътрудничеството за развитие е от съществено значение за насърчаването на едно по-процъфтяващо, по-справедливо и по-богато общество.

Бих искала да подчертая важната роля на жените в областта на науката и технологиите. Жените все повече присъстват в научноизследователските области, но още са далеч от върха на своята кариера и от роля при вземането на решения. Възползването от тази възможност е от съществено значение за насърчаването на справедливо равновесие и за подкрепата на растежа и заетостта.

От решаващо значение е да разгледаме интегрирането на принципа на равенство между половете в различни области на политиката като един от стълбовете на едно по-процъфтяващо, по-справедливо и по-богато общество.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Като верен защитник на правата на човека и на принципа на равенство, не бих подкопал инициативи, целящи защитата на правата на жените и момичетата. Тези права често биват тежко нарушавани в един свят, където жените все още са основните жертви на престъпления срещу физическото им благосъстояние и сексуалното им самоопределение.

И все пак, равенството между половете дори за миг не може да прикрие природните, социалните и културните различия между половете; равнопоставеността не означава еднакво отношение. Към мъжете и жените трябва да се отнасяме справедливо, давайки им едни и същи права, но вземайки предвид съответните им потребности. В случая с жените това се отнася особено за области като подкрепа на майчинството, съвместяване на трудовия и семейния живот и специална защита срещу престъпления, извършвани главно срещу жени и деца, като сексуална експлоатация, трафик на хора и насилие.

В заключение ще подчертая, че чрез никоя инициатива на ЕС в тази област не може да се правят опити да се дава на жените право на аборт в името на сексуалното и репродуктивното здраве; този въпрос трябва да бъде оставен за решаване от страна на отделните държави-членки.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Равенството между половете е основен принцип на Европейския съюз и е залегнало в Договора за функционирането на Европейския съюз. По този начин Съюзът получава специална мисия да насърчава и интегрира принципа на равенство между мъжете и жените. За съжаление, в днешно време половата дискриминация несъмнено продължава да е налице както в развиващите се, така и в развитите страни – и по-конкретно в Европейския съюз – на всички социални, икономически и културни равнища. За да се преборим резултатно с това явление, жизненоважно е да гарантираме наличието на ефективни механизми за идентифицирането на проблеми и събирането на информация, без да се сблъскваме с препятствия и политическа принуда, за да установим причините и последствията по недвусмислен и устойчив

начин, с цел постигането на цялостен отговор. Този структурен проблем е препятствие по пътя на напредъка и развитието на общностите в частност и на човечеството като цяло.

Считам, че премахването на домашното насилие следва да бъде главен приоритет. За да постигнем това, ще бъде особено важно да гарантираме културното, социалното и икономическото равенство между мъжете и жените. Икономическата и финансова криза, последиците от изменението на климата и застаряващото общество са фактори, които Европейската комисия и държавите-членки трябва да вземат предвид в своите действия и политики, насочени към насърчаване на равенството между половете.

Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark и Anna Ibrisagic (PPE), *в писмена форма*. – (SV) Днес, 25 февруари 2010 г, шведските консерватори гласуваха в подкрепа на резолюцията относно Пекин + 15 – Програма за действие на ООН за равенство между половете, B7-0118/2010. Въпреки това бихме искали да подчертаем, че според нас при преразглеждането на Лисабонската стратегия за 2010 г. не следва да бъде включена глава относно равенството, тъй като тази тема вече е застъпена в Договора от Рим и Хартата на основните права на Европейския съюз. Освен това искаме да изтъкнем, че според нас жените следва да имат права над своята сексуалност и репродуктивност. Вярваме в способностите на всеки човек да взема решения, засягащи собствения му живот; Европейският съюз следва да не се намесва в тази област. Засилването на равенството е едно от големите предизвикателства пред ЕС, в тази област напредъкът на Швеция може да вдъхнови останалите държави-членки на ЕС.

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма*. – (FR) Подкрепих тази резолюция, тъй като 15 години след Световната конференция за жените в Пекин трябва да признаем, че е постигнат твърде малък напредък по отношение на равенството между половете и че все още съществуват сексистки стереотипи в редица области, като трудовата заетост, образованието и политиката. Подкрепих също така и посочването на необходимостта от подобряване на сексуалното и репродуктивното здраве на жените както в Европа, така и в световен мащаб, както и необходимостта от насърчаване на бащите да поемат част от семейните задължения, като например ползване на родителски отпуск. И накрая, относно преразглеждането на Лисабонската стратегия, трябва да се даде приоритет на постигането на равенство между половете като цел, което следва наистина да се отрази в националните мерки за социална защита и приобщаване.

Livia Járóka (PPE), *в писмена форма*. – (HU) Целите на Програмата за действие от Пекин, приета преди 15 години, не са постигнати до днес, а в повечето области, свързани с равенството между жените и мъжете, едва ли е постигнат дори минимален напредък. За съжаление, както на равнище държави-членки, така и на равнище Европейски съюз твърде слабо се набляга на борбата с крайната бедност и различните форми на дискриминация, засягащи жените.

Трябва да постигнем много по-голяма съгласуваност на целите от Пекин, приети в рамките на ООН, с прилагането на новата пътна карта на ЕС за равенство между мъжете и жените. През тази Европейска година на борба с бедността и социалната изолация особено важно е на жените, които едва надхвърлят границата на бедността, да бъде предоставена подходяща защита, тъй като една промяна в трудовото или семейното им положение – като загуба на работата, развод, овдовяване или дори раждане на дете – за тях означава внезапно увеличена опасност от обедняване. Доволни сме от факта, че в програмата на триото на испанско-белгийско-унгарското председателство се поставя голям акцент, от една страна, върху проследяването на изпълнението на целите от Пекин, а, от друга, се заявява намерението за всеобхватен подход за предотвратяване и борба с бедността, засягаща жените и децата. Тези перспективи, да се надяваме, също ще бъдат разгледани с подбаваща сериозност по време на заседанието на Съвета на ООН, планирано за началото на март. За да направим оценка и преглед на политиките, насочени към постигането на равни възможности за мъжете и жените, необходими са надеждни данни, анализирани за всеки пол, а също така си заслужава да се обмисли въвеждането на стандартизирани, общи показатели за измерване на неравенството между половете.

Monica Luisa Macovei (PPE), *в писмена форма*. – (EN) Гласувах в подкрепа на параграф 9 от резолюцията относно Пекин + 15 – Програма за действие на ООН за равенство между половете, утвърждаващ сексуалното и репродуктивното здраве и права на жените. Сексуалните и репродуктивните права се основават на универсално приетите права: право на телесна цялост, право на недискриминация и право на най-високите постижими здравни стандарти. Тези права са залегнали в международното право (включително член 12 от Международния пакт за икономически, социални и културни права, в който държавите, които са страни по този пакт, признават правото на всеки да ползва най-високите възможни стандарти за физическо и умствено здраве, както и член 12 от Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените относно премахването на дискриминацията по отношение на жените в областта на здравеопазването с оглед осигуряване, на основата на равенството между мъжете и жените, на достъп до медицинско обслужване, включително по отношение на семейното планиране). Консенсусни документи (като например Програмата за действие, приета

в Кайро през 1994 г., както и Програмата за действие, приета в Пекин през 1995 г.) също бяха израз на ангажмента на правителствата към сексуалните и репродуктивните права (на жените). Мнозина от моите избиратели в Румъния споделят тази гледна точка.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Неравенството между мъжете и жените на различни равнища, независимо дали заради професията, сектора или различните стереотипи, с годините започна да се стопява. Равенството между мъжете и жените в Европейския съюз все повече се превръща в реалност и въпреки че все още има случаи на дискриминация, вече можем да видим много положителни промени.

Franz Obermayr (NI), *в писмена форма*. – (DE) Защитата на правата на жените е важен въпрос и за мен. И все пак, не намирам за разумно използването на квоти, т.нар. „позитивна дискриминация“. Тук следва да бъде решаваща квалификацията, а не полът. Това следва да бъде основният принцип както за мъжете, така и за жените. Именно поради тази причина се въздържам при гласуването.

Rovana Plumb (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Гласувах в подкрепа на предложението за резолюция, тъй като е задължително равенството между половете да се приложи във всички области.

По отношение на Румъния, през последните петнадесет години беше постигнат напредък единствено в някои от областите, посочени в Програмата за действие от Пекин. Женското присъствие в румънската политика на равнище вземане на решения след изборите през 2009 г. е около 11% в парламента, а само една жена беше назначена в правителството. Насилието на мъже срещу жени, трафикът на хора и включването на жени в структурите, участващи във вземането на решения, са приоритетни въпроси, на които следва да обърнем голямо внимание.

Можем да се справим с всичко това само ако жени решават въпросите, засягащи жените. Да не се включват жени във всички социални и политически изпълнителни органи би означавало разхищаване на 50% от интелектуалния капацитет, както и провал в опитите наистина да бъдат представени интересите на всички граждани.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) Гласувах в подкрепа на окончателния текст на резолюцията, защото той включваше нашите петиции, в които настояваме Европейската комисия да вземе предвид в своята пътна карта за периода 2010–2014 г. не само икономическата и финансова криза, но също така и въздействието на изменението на климата върху жените; относно факта, че в ЕС още съществуват неравенство и полови стереотипи, като жените все още са в неравностойно положение в сравнение с мъжете в областите, посочени в Програмата от Пекин; и защото той насърчава равенството между половете особено по отношение на родителския отпуск.

Marc Tarabella (S&D), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах в подкрепа на тази резолюция, тъй като тя изтъква напредъка, който трябва да бъде осъществен от 189-те държави, подписали Програмата за действие от Пекин, ако целта е постигането на истинско равенство между мъжете и жените. Особено подкрепям параграфа, подчертаващ, че „сексуалното и репродуктивното здраве и права са неделима част от програмата за правата на жените“. Бих искал да изтъкна в това отношение, че когато през 2009 г. беше приет моят доклад относно равенството между мъжете и жените, мнозинството от членовете на ЕП подкрепиха възгледа, че жените трябва да имат свободен достъп до контрацептиви и аборт.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (FR) Заедно с моите колеги от Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица гласувахме в подкрепа на доклада на г-жа Svensson относно Пекин + 15 – Програма за действие на ООН за равенство между половете. Нейната оценка представя смесена картина.

Наистина, постигнат е напредък, но как може да сме доволни, когато все още съществува разлика между трудовите възнаграждения на двата пола от порядъка на 14–17,5%?

Освен това е неприемлив фактът, че мнозинството от членовете на ЕП са приели много съмнително изменение⁽¹⁾, предложено от Европейските консерватори и реформисти, което наемква, че жените, прибягнали към аборт, не са направили информиран и отговорен избор. Това е индиректна нападка срещу правото на аборт.

(1) Изменение 3 на параграф 9 (нов), предложено от Marina Yannakoudakis, от името на групата на Европейските консерватори и реформисти, „подчертава, че абортите не следва да бъдат предлагани като метод на семейното планиране и че във всички случаи следва да се осигурява хуманно отношение и консултиране на жените, които са прибягнали към аборт“.

Marina Yannakoudakis (ECR), *в писмена форма*. – (EN) Държавите-членки с представители в групата на Европейските консерватори и реформисти подписаха Конвенцията на ООН за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените, както и Програмата за действие от Пекин. Ето защо считаме, че за Европейския съюз като цяло не е нужно да „става страна по Конвенцията“ и се противопоставяме на такова поведение на ЕС като държава. Доколкото групата ECR придава голямо значение на равенството между всички хора, ние се противопоставяме на по-нататъшно законодателство на равнище Европейски съюз; смятаме, че въпросът с равенството между половете най-добре се придвижва на национално равнище с ангажирането на гражданското общество в рамките на местните общности. По тези причини гласувахме против резолюцията.

Доклад: Vladimír Maňka (A7-0017/2010)

Alexander Alvaro, Jorgo Chatzimarkakis, Nadja Hirsch, Silvana Koch-Mehrin, Holger Krahmer, Britta Reimers и Alexandra Thein (ALDE), *в писмена форма*. – (DE) Съгласно резолюцията на Европейския парламент относно проекта на общ бюджет за финансова година 2010, приета на 17 декември 2009 г., днес беше проведено гласуване на коригиращия бюджет на Европейския парламент вследствие на коригираните изчисления, извършени от парламентарната администрация. Членовете на Свободната демократическа партия в Европейския парламент гласуваха „въздържали се“, тъй като в пакета с изменения имаше параграф, изразяващ загриженост, че не сме могли да съгласуваме нашите убеждения. По време на обсъждането в комисията Свободната демократическа партия вече заяви, че се противопоставя на увеличението на надбавките за секретарска помощ с още 1 500 евро. Именно от надбавките за секретарска помощ се изплащат възнагражденията на сътрудниците на членовете на ЕП. Свободната демократическа партия счита за необоснован довода, че са необходими повече пари заради допълнителната работа, която се налага да извършват членовете на ЕП след влизането в сила на Договора от Лисабон, тъй като нищо от миналия опит не подкрепя този довод. Разбира се, поради Договора от Лисабон, който тъкмо влезе в сила, Парламентът като цяло ще се нуждае от допълнителен капацитет за законодателна дейност, но с въвеждането на Устава на парламентарните сътрудници от началото на текущия парламентарен мандат все пак няма доказателство, че членовете на ЕП в действителност се нуждаят от още сътрудници. По тази причина има основания за безпокойство, че ще последва повишаване на потребностите и допълнителните разходи, или разширяване на административния капацитет. Ето защо Свободната демократическа партия в Европейския парламент се въздържа при гласуването.

Mara Bizzotto (EFD), *в писмена форма*. – (IT) Представен за първи път на заседанието на комисията по бюджети на 25 януари 2010 г., докладът Маňка се характеризира с три критични пункта, които са и причина за моето решение да се въздържа при гласуването.

Първо, внезапното и закъсняло откритие по отношение на подписването на бюджет 2010 през декември 2009 г., че 20-процентното ограничение на разходите по „функция 5“ е било надхвърлено. Постигнатото съгласие да се прехвърли проблемът от декември в януари, нежеланието да се даде публичност на бюджетната тежест вследствие на Договора от Лисабон, както и прибрзаният начин, по който беше повдигнат въпросът, без никаква възможност да се изиска, където е необходимо, по-ефикасно оползотворяване на наличните ресурси, доведоха на практика до изкривяване на фактите.

Второ, не съм съгласна с решението да се използва резервът, предназначен за политиката в областта на сградния фонд, за покриване на новата потребност от ликвидност. Това е спорен въпрос, който трябва да бъде разгледан през следващите месеци, щом се уверим, че вече можем да разчитаме на необходимите финансови средства.

И накрая, считам, че сумата от 1 500 евро като месечна помощ за парламентарните сътрудници, изглежда несъразмерна, тъй като минималният праг за назначаване на акредитирани сътрудници от новото първо ниво е 1 649 евро.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Договорът от Лисабон означава по-големи правомощия за Парламента. Въпреки това в един глобализиращ се свят, проблемите стават все по-сложни, а решенията трябва да бъдат технически обезпечени и научнообосновани.

От решаващо значение е лицата, отговорни за определяне на политиката, да са наясно с най-новите научни достижения, тъй като те ще им помогнат да вземат най-добрите решения.

Този бюджет решава въпросите чрез съкращаване на функциите, отнасящи се до сградния фонд, и чрез увеличаване на техническата подкрепа за членовете на ЕП, осигурявайки на Парламента необходимите средства за доброто изпълнение на неговите задължения, с научната и техническа поддръжка, които са толкова важни в XXI век.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), в писмена форма. – (EL) Гласувах против този доклад, тъй като бюджетът на Европейския съюз продължава да съставлява минимален процент от европейския брутен вътрешен продукт (БВП) – 0,97%, което не покрива необходимостта от укрепване на слабите икономики и общества и от финансово разширяване. Необходимостта от рязко увеличаване на бюджета поне до 5% става все по-належаща, особено в настоящата икономическа криза, засегнала целия Европейски съюз, с цел да се задоволят социалните потребности и да се спре съкращаването на публичните разходи. Именно в тази рамка следва да бъдат разглеждани проблемите на оперативните потребности и съгласуването на разходите от страна на Европейския парламент и Европейския съюз.

Jurgen Creutzmann (ALDE), в писмена форма. – (DE) Съгласно резолюцията на Европейския парламент относно проекта на общ бюджет за финансова година 2010, приета на 17 декември 2009 г., днес беше проведено гласуване на коригиращия бюджет на Европейския парламент вследствие на коригираните изчисления, извършени от парламентарната администрация. Членовете на Свободната демократическа партия в Европейския парламент гласуваха „въздържали се“, тъй като в пакета с изменения имаше параграф, изразяващ загриженост, че не сме могли да съгласуваме нашите убеждения.

По време на обсъждането в комисията Свободната демократическа партия вече заяви, че се противопоставя на увеличението на надбавките за секретарска помощ с още 1 500 евро. Именно от надбавките за секретарска помощ се изплащат възнагражденията на сътрудниците на членовете на ЕП. Свободната демократическа партия счита за необоснован довода, че са необходими повече пари заради допълнителната работа, която се налага да извършват членовете на ЕП след влизането в сила на Договора от Лисабон, тъй като нищо от миналия опит не подкрепя този довод. Разбира се, поради Договора от Лисабон, който тъкмо влезе в сила, Парламентът като цяло ще се нуждае от допълнителен капацитет за законодателна дейност, но с въвеждането на Устава на парламентарните сътрудници от началото на текущия парламентарен мандат все пак няма доказателство, че членовете на ЕП в действителност се нуждаят от още сътрудници. По тази причина има основания за безпокойство, че ще последва повишаване на потребностите и допълнителните разходи, или разширяване на административния капацитет. Ето защо Свободната демократическа партия в Европейския парламент се въздържа при гласуването.

Proinsias De Rossa (S&D), в писмена форма. – (EN) Гласувах в подкрепа на доклада Маїка, който е първата стъпка по пътя към коригиращ бюджет 2010 на Европейския парламент, чиято цел е допълнителните бюджетни и човешки ресурси да позволят на Европейския парламент да изпълнява засилената си роля. Допълнителните средства включват увеличаване на месечните надбавки за секретарска помощ, които са на разположение на членовете на ЕП за поддръжка на тяхната засилена законодателна роля по силата на Договора от Лисабон. Договорът от Лисабон поставя Парламента при равни условия със Съвета като съзаконодател, поемайки около 95% от законодателните процедури. Това понастоящем включва такива области, като свобода, сигурност и справедливост, селско стопанство, рибарство, изследвания и структурни фондове. Вече е необходимо съгласието и на Парламента за преговорите и сключването на международни споразумения, изискващи подробно експертно проучване. За членовете на ЕП е от съществена важност да разполагат с необходимите екипи, за да извършват тази работа съгласно изискванията.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog и Åsa Westlund (S&D), в писмена форма. – (SV) Ние, шведските социалдемократи, считаме, че тези парламентарни комисии, които ще бъдат натоварени с повече работа с влизането в сила на Договора от Лисабон, трябва да получат подкрепа. Това оправдава увеличаването на броя на служителите в секретариатите на Парламента и на политическите групи в тези комисии. И все пак, не споделяме мнението, че членовете на ЕП се нуждаят от още сътрудници. Преди всичко, по-скоро бихме искали да видим увеличаване на ресурсите на Парламента посредством преразпределение и мерки за увеличаване на ефективността, отколкото нарастване на общия бюджет.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Предвид новата роля на Парламента в условията на Договора от Лисабон и новите му функции, и с оглед на ангажиментите, поети при приемането на бюджет 2010, това увеличение на наличните средства за работата на Парламента има смисъл, тъй като гарантира, че тази структура ще разполага с всички материални и човешки ресурси, необходими за изпълнение на новите ѝ задачи в новата институционална рамка с високо качество и прецизност.

Това увеличение на средствата не трябва обаче да излага на опасност стабилността на бюджета и точността на финансовите отчети, тъй като това е от решаващо значение за всяка институция. Освен това трябва да има точност и прозрачност в управлението на средствата, достъпни в рамките на този бюджет.

José Manuel Fernandes (PPE), в писмена форма. – (PT) Този коригиращ бюджет за финансовата година 2010, имащ отношение към бюджета на Парламента (Раздел I на общия бюджет на ЕС) сега е в размер на

1 616 760 399 евро, което представлява 19,99% от първоначалната сума по функция 5, приета на първо четене. В коригиращия бюджет сме намалили резерва за сграден фонд от 15 млн. евро на 11 млн. евро.

Необходимостта от този бюджет идва като резултат от влизането в сила на Договора от Лисабон. Парламентът поема нови правомощия и нови отговорности. Нашият приоритет сега е отличното качество на законодателството. За да го гарантираме, важно е да осигурим достатъчно средства на членовете на ЕП, парламентарните комисии и политическите групи. Коригиращият бюджет отговаря на правните и бюджетните стандарти и на изискванията за добра финансова дисциплина. Като докладчик на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) за този бюджет, считам, че бюджетната дисциплина и усилията за икономии са необходими сега повече от всякога при неговото прилагане. Ето защо мога да потвърдя отново значението на разработването на бюджет на нулева база, който ще гарантира повече точност и прозрачност, и призовавам за спешно предоставяне на информация относно фиксирания разход на Парламента. Освен това настоявам, че е необходимо дългосрочно планиране на политиката в областта на сградния фонд с оглед гарантирането на устойчивост на бюджета.

Bruno Gollnisch (NI), *в писмена форма*. – (FR) Вчера десетки хиляди граждани излязоха по улиците на Атина, а Гърция беше парализирана от обща стачка като протест срещу плана, включващ режим на строги икономии, наложен от Европейския съюз, Европейската централна банка във Франкфурт и Международния валутен фонд (МВФ). Би било вярно, ако кажем, че Гърция не винаги е била достатъчно строга в управлението на своите публични сметки и фондовете на ЕС. И все пак е възмутително, че главното достойнство на този план за строги икономии се очаква да бъдат гаранциите, които той дава на пазарите – същите тези пазари, които днес спекулират с гръцкия дълг и които причиниха тази бъркотия. Тези същите пазари, от които държавите-членки, благодарение на свръхлибералните ви закони, са принудени да вземат назаем при високи лихвени проценти. Същевременно, под претекста на някакво съмнително увеличение на натовареността в работата поради влизането в сила на Договора от Лисабон и поради предполагаемата загриженост на Парламента относно качеството на собствените му законодателни текстове, членовете на ЕП си отсъждат „малко“ увеличение на бюджета в размер на порядъчната сума от няколко милиона евро, така че да може да бъдат назначени нови сътрудници за политическите групи! Затова направете своите дребнави проверки по отношение на собствените си разходи и бъдете също толкова строги, колкото настоявате да бъдат държавите-членки! Ние ще гласуваме против този текст.

Sylvie Goulard (ALDE), *в писмена форма*. – (FR) Кризата е тук и е вярно, че много дружества и граждани се борят усилено. Въпреки това гласувах в подкрепа на увеличаването на пакета надбавки за парламентарни сътрудници, тъй като с влизането в сила на Договора от Лисабон нарастват отговорностите на Европейския парламент: имаме повече работа и повече задължения за изпълнение от името на нашите граждани. Това увеличение ще бъде от полза само за нашите сътрудници; самите членове на ЕП няма да получат никакво увеличение на своите заплати.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) Заедно с моята група днес дадох своята безусловна подкрепа за увеличаване на надбавките за секретарска помощ на този етап от процедурата. Тази подкрепа е в зависимост от оценката на оползотворяването на надбавките, както се призовава в доклада Майка. Нашето окончателно мнение относно увеличените надбавки ще зависи от резултатите от тази оценка.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Гласувах решително в подкрепа на коригиращия бюджет. В този случай не искаме пари за себе си, както бяхме обвинени от пресата. Все пак трябва да осигурим на институцията на Европейския парламент необходимите средства, за да отговаря той на очакванията на европейските граждани от този форум. Знаем, че преживяваме трудни времена не само по отношение на икономиката, но ограниченията на бюджета в много от държавите също са огромни. Този бюджет не е дори разточителен. Направихме икономии и ще продължаваме да ги правим.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (DE) Гласувах в подкрепа на доклада Майка, въпреки че не съм съгласна с увеличаването на бюджета по отношение на надбавките за секретарска помощ за членовете на ЕП. В своето обяснение на нашия вот г-жа Тгире, която е представител на групата на Зелените/Европейски свободен алианс, отбеляза от името на цялата група, че нашият положителен вот е в зависимост от наличието на оценка на надбавките за секретарска помощ преди влизането в сила на увеличението. Считам и че другите две точки, а именно, увеличаването на броя на постове за комисиите и групите, имат практическо значение и са необходими като следствие от новите законодателни правомощия на Парламента по силата на Договора от Лисабон. Ние, членовете на ЕП, искаме и ще погледнем на тези правомощия много сериозно и затова ще отдадем дължимото на нашата роля като единствените представители, избрани от европейските граждани.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Приемането и последвалото влизане в сила на Договора от Лисабон увеличили отговорността на Парламента с административната тежест, която произтича от това. Предвид факта, че отличната законодателна работа е приоритет за Парламента, на членовете на ЕП трябва да се предоставят необходимите материални и човешки ресурси за постигането на тази цел. Този нов бюджет обаче трябва да спазва процентите на усвояване на стойностите по функция 5 (административни разпоредби) от многогодишната финансова рамка (МФР), които бяха определени на 20% от стойността на тази функция, за да може да се поддържа устойчивост на бюджета.

Carl Schlyter (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (SV) С оглед на всички оръжания на разходите, които се правят в цяла Европа, трябва да покажем солидарност с държавите, които финансират бюджета на ЕС, като не увеличаваме разходите си и по тази причина гласувам против предложението за коригиращ бюджет за Европейския парламент.

Bart Staes (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (NL) Гласувах против доклада, тъй като той предвижда увеличаване на пакета за назначаване на кадри и надбавки за секретарска помощ с 1 500 евро месечно от 1 май 2010 г. За щастие, изменение, внесено от групата на Зелените/Европейски свободен алианс, предвижда оценка на системата на надбавките, която е в сила от изборите през 2009 г. насам, във вида, в който е в момента. И все пак увеличаването на надбавките за секретарска помощ ще влезе в сила безусловно, без задължението да се отчетат резултатите от тази оценка. Докладът предвижда също укрепване на парламентарните комисии и политическите групи. Тази операция струва 13,3 млн. евро годишно, от които 8,832 милиона са за надбавки за секретарска помощ.

Това е лошо решение. То накърнява репутацията на тази институция. Не беше добре обмислено. Не беше помислено за по-нататъшните последици. Къде ще бъдат настанени новите сътрудници? Дали в нова сграда? Ще бъдат ли направени още разходи? Освен това се опасявам, че тези пари ще бъдат използвани до голяма степен за назначаването на неакредитирани сътрудници при национални условия на заплащане. Именно тази система доведе до непотчени хитрости в някои случаи. Сега може би оставяме вратата широко отворена за злоупотреби. Затова настоятелно призовавам за ясна предварителна оценка на съществуващата система; само тогава можем да вземем информирано решение.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Влизането в сила на Договора от Лисабон доведе до приемането на предложение за изменение на бюджета за 2010 г. с оглед на посрещането на допълнителните потребности на Парламента във връзка с него. Предвид факта, че отличната законодателна работа е приоритет за Парламента бих искал да подчертая, че е важно на членовете на ЕП, на комисиите и на политическите групи да се предоставят необходимите средства за постигането на тази цел, наред със средствата за посрещане на цялостните им нужди по отношение на дългосрочната политика в областта на сградния фонд.

Затова коригиращият бюджет за финансовата 2010 година сега възлиза на 1 616 760 399 евро, които се равняват на 19,99% от първоначалната функция 5, приета на първо четене, а резервът за сгради беше намален от 15 млн. евро на 11 млн. евро. Бих искал да подчертая важността на включването в доклада на изготвяне на бюджетна политика на нулева база, която да гарантира по-голяма устойчивост на бюджета, и необходимостта това да стане в съответствие с годишната законодателна програма. По гореспоменатите причини гласувах в подкрепа на документа, който ще позволи на Парламента да бъдат предоставени достатъчни средства за покриване на разходите, свързани с новата му роля след Договора от Лисабон.

Helga Trüpel (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) Групата на Зелените/Европейски свободен алианс дава условна подкрепа на увеличаването на надбавките за секретарска помощ на този етап от процедурата. За нашата група оценката на използването на надбавки за секретарска помощ, за каквато настоява докладът Маїка, е от решаващо значение. Тази оценка следва да бъде изготвена навреме за решението на бюджетния орган относно съответния коригиращ бюджет по-късно през пролетта. Групата може да преразгледа подкрепата си за увеличаването на надбавката за секретарска помощ в зависимост от резултатите от тази оценка и обсъжданията в нашата група.

Viktor Uspaskich (ALDE), *в писмена форма*. – (LT) Наистина бих искал да подкрепя членовете на ЕП и в същото време да изразя безпокойството си от факта, че именно в периода на кризата се увеличават различни надбавки както за членовете на ЕП, така и за служителите от техните екипи. По-конкретно, бих искал да привлека вниманието върху онези категории разходи, които са трудни за следене или изобщо не се следят. Именно тези категории разходи не следва да бъдат увеличавани по време на кризата.

Доклад: Maria do Céu Patrão Neves (A7-0014/2010)

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), в писмена форма. – (EL) Докладът подкрепя общата политика на ЕС в областта на рибарството, която, в името на опазването на рибните запаси, доведе до ликвидирането на голям брой малки рибарски лодки в Гърция и разорението на множество малки и средни риболовни предприятия, обричането на множество крайбрежни зони на запустяване и безработица и съсредоточаването на дейностите във властта на големите риболовни предприятия. Благоприятстващият монопола характер на политиката на ЕС се илюстрира от факта, че 2/3 от общностните средства се насочват към големите предприятия (риболовни дружества, рибни стопанства, преработка), а останалата 1/3 се дава на бедните и обикновени рибари, за да ликвидират лодките си и да напуснат бранша. Мерките за заместване/подобряване на плавателните съдове облагодетелстваха единствено големите предприятия. Докладът, както и Зелената книга, разпределя еднаква отговорност за намаляването на рибните запаси на големите риболовни предприятия и малките крайбрежни рибни стопанства. Той не прави разлика между мерките, необходими в различните рибарски райони, и пренебрегва техните индивидуални специфики. Общата политика на ЕС в областта на рибарството обслужва амбициите на големите риболовни дружества, които ще продължат да разграбват богатството на моретата, и подкрепя големите предприятия в сектора на рибовъдството. Тази политика, чийто единствен критерий е печалбата на капитала, води до разрушаване на морската околна среда и екосистемите.

Elena Oana Antonescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Приветствам стартирането на нова стратегия, чиято цел е да реши свързаните с риболова проблеми в Европейския съюз. Прекомерният улов, незаконният риболов, замърсяването и изменението на климата са фактори, които застрашават морските екосистеми. Ето защо грижата за висококачествена аквакултура в Европа ще донесе икономически и същевременно екологични ползи.

От жизненоважно значение е да поддържаме точния баланс между икономическия растеж, риболовните традиции в някои регионални общности и най-добрите риболовни практики. Най-важното е да осъзнаем, че създаването на условия за аквакултура, която да е устойчива и икономически ефективна в дългосрочен план, зависи главно от това доколко щадим околната среда.

Zigmantas Balčytis (S&D), в писмена форма. – (LT) Риболовният сектор в Европа преживява трудни времена. Рибарите губят единствения си източник на препитание и това е особено вярно за регионите в ЕС, където съществуват малко социални и икономически алтернативи. Затова от искрено подкрепям изложеното в Зелената книга предложение на Комисията, че е необходима основна и цялостна реформа на политиката в областта на рибарството, с помощта на която този сектор да се адаптира към променящия се пазар. Достоен за съжаление е фактът, че са изминали 27 години от създаването на общата политика в областта на рибарството, а секторът не функционира както трябва и проблемите не се решават достатъчно бързо. Проблемите от 2002 г. остават и се задълбочиха още повече в резултат на последните събития, свързани с икономическата криза и въздействието на изменението на климата върху рибните запаси. Възстановяването на запасите, устойчивото управление и осигуряването на препитание за рибарите трябва да продължат да бъдат приоритети на реформата на общата политика в областта на рибарството. Риболовът е изключително важен за целия ЕС и затова на него не трябва да се гледа просто като на дейност, а като на сектор, който е пряк източник на работни места.

Gerard Batten, John Bufton, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark, William (EFD), (граф на) **Dartmouth, Nigel Farage и Paul Nuttall** в писмена форма. – (EN) Макар че докладът цели една не толкова ужасна обща политика в областта на рибарството в сравнение с чудовищната политика, която се прилага в момента, той препоръчва рибните стопанства да бъдат оставени под хищническият контрол на недемократичния и антидемократичен „Европейски съюз“ и по тази причина не може да бъде подкрепен от Партията за независимост на Обединеното кралство.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), в писмена форма. – (RO) Насърчаването на общ интерес сред организациите на производителите за спазване на защитащите от Европейския съюз принципи се превръща в ключов елемент в реформирането на политиката в областта на рибарството. Европейският съюз не може да очаква размерът на европейските риболовни флотове да се регулира по естествен път въз основа на икономическите условия. Техният свръхкапацитет, осем години след световната среща на високо равнище, посветена на устойчивото развитие, и продължаващото намаляване на рибните запаси са допълнителни причини за мащабна реформа на общата политика в областта на рибарството. Не трябва обаче да се забравя, че има цели общности, разположени в крайбрежните региони на държавите от Европейския съюз, чието съществуване зависи от риболова. Както се споменава в доклада относно реформата на общата политика в областта на рибарството, тази дейност е част от културно наследство и традиции, които никой не желае да изчезнат.

Извършването на преглед на общата политика в областта на рибарството е в интерес на всяка държава-членка, за да може главната цел, приета на срещата на високо равнище през 2002 г. – постигане на равнище на рибни запаси, което да позволи максимален устойчив улов до 2015 г. – да може да бъде изпълнена, с което да се гарантира, че Европейският съюз вече няма да бъде задължен да внася половината от рибния улов, от който се нуждае, от други пазари.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Секторът на рибарството е от стратегическо значение за социално-икономическото благоденствие на крайбрежните общности, местното развитие, заетостта и опазването и насърчаването на икономическата дейност.

Гарантирането на устойчиво развитие в този сектор е от жизненоважно значение както на икономическо, така и на социално равнище, но също така е необходимо да се гарантира съхраняването на добрите екологични условия във всички морски води на ЕС.

Прилагането на ОПОР е пряко свързано с въпроси като защитата на околната среда, изменението на климата, безопасността, общественото здраве, защитата на потребителите и регионалното развитие, вътрешната и международната търговия, отношенията с трети държави и сътрудничеството за развитие, и е от съществено значение да се осигури правилен и прецизен баланс между всички тези области.

Бих искала да подчертая необходимостта от съгласувана рамка на Европейското научноизследователско пространство в подкрепа на устойчивото използване на океаните и моретата.

Важно е да се вземе предвид и характера на засягащите най-отдалечените региони ограничения, които поради своя постоянен и повсеместен характер и съвместно присъствие отличават тези региони от останалите региони на Съюза с неблагоприятно от географска гледна точка положение и/или демографски проблеми.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (EL) Гласувах срещу доклада относно общата политика в областта на рибарството въпреки факта, че той съдържа редица елементи, които представляват положително развитие в сравнение със сегашната ситуация. За съжаление обаче, основните точки на доклада влизат в противоречие с факта, че морските ресурси са обща публична собственост, която не може да бъде приватизирана, и изменението по тази точка, внесено от Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица, беше отхвърлено. Този конкретен доклад не успява да съчетае необходимата защита на морската околна среда и съхраняването на рибните запаси със социалната и финансова закрила на рибарите, особено дребните рибари, което има катастрофални последици за околната среда и жизнеспособното рибарство, и неблагоприятно въздействие както върху рибарите, така и върху потребителите, които трябва да плащат крайната цена за продукта, като в същото време печалбите облагодетелстват повече големите частни предприятия, отколкото дребните рибари. Докладът не отчита различните условия, преобладаващи в отделните държави-членки на ЕС, вследствие на което не успява да предвиди и необходимите подходящо адаптирани политики.

Carlos Coelho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Бих искал да поздравя г-жа Patrão Neves за отличния ѝ доклад относно реформата на общата политика в областта на рибарството. Безбройните проблеми и предизвикателства пред ОПОР бяха установени още през 2002 г., но сега се изостриха заради икономическата и енергийната криза, както и заради вредните последици от изменението на климата. За да може ОПОР да обслужва интересите на съвременното рибарство, в нея трябва да бъдат въведени редица коренни промени, които да гарантират справедлив баланс между опазването на ресурсите и жизнеспособността на сектора, откривайки пътя за нови системи на управление за различните видове рибарство в ЕС.

Приветствам идеята да се децентрализира и дебюрократизира ОПОР, както и да се регионализира управлението на рибарството в границите, определени от Договора от Лисабон, както и необходимостта да се гарантира, че подходът е съобразен със спецификите на дребномащабното крайбрежно рибарство и промишленото рибарство, като в същото време се спазват екологичните, икономическите и социалните изисквания. Бих искал да подчертая също защитата на интересите на общностното рибарство. Това обаче изисква подходящо наблюдение от страна на националните правителства, които следва да издигнат рибарството до стратегически приоритет, за да гарантират икономическата и социалната жизнеспособност на крайбрежните общности.

Vasîlica Viorica Dăncilă (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Считам, че трябва да бъдат изготвени планове за управление и подпомагане на дългосрочното възстановяване на рибните запаси за всички видове риболов и всички географски риболовни зони в Европейския съюз. На първо място, трябва да се обърне внимание на огромните разлики, които съществуват в Европа по отношение на риболова. Трябва да се прояви по-голяма отговорност към риболовните зони и да се направят подобрения в традиционната система на квоти. Европа трябва да приеме силен, общ подход към управлението на риболовните ресурси, който да включва

континентално и пазарно измерение на сектора, както и сектор улов и аквакултура в съответствие с новата интегрирана морска политика на Европейския съюз и с нейния интерес към устойчивия растеж в крайбрежните региони.

William (EFD), (граф на) Dartmouth, Nigel Farage и Paul Nuttall в писмена форма. – (EN) Макар че докладът цели една не толкова ужасна обща политика в областта на рибарството в сравнение с чудовищната политика, която се прилага в момента, той препоръчва рибните стопанства да бъдат оставени под хищническият контрол на недемократичния и антидемократичен „Европейски съюз“ и по тази причина не може да бъде подкрепен от Партията за независимост на Обединеното кралство.

Edite Estrela (S&D), в писмена форма. – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада относно Зелената книга относно реформа на общата политика в областта на рибарството, защото той пое значителни ангажменти, които очевидно спомогнаха да се подобри първоначалното предложение. Бих искала да подчертая важността на въвеждането на екологичен и социален подход в търсене на нови системи за управление на риболовните ресурси, които да допълнят сегашната система въз основа на принципа на относителна стабилност.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog и Åsa Westlund (S&D), в писмена форма. – (SV) Ние, шведските социалдемократи, гласувахме против доклада относно Зелената книга и реформата на политиката на ЕС в областта на рибарството. Мнозинството в Парламента отхвърли приоритизирането на екологичната устойчивост и гласува в подкрепа на изменение, което гласи, че политиката ни спрямо държавите извън ЕС следва да се управлява от интересите на европейското рибарство. Считаме това за неприемливо и затова решихме да гласуваме против. Гледаме скептично и на факта, че Европейският парламент иска да отпусне повече средства за общата политика в областта на рибарството – това е нещо, в което не желаем да участваме, освен ако целта не е да се внесе очевидна промяна в политиката.

José Manuel Fernandes (PPE), в писмена форма. – (PT) Бих искал да започна, като изтъкна отличния доклад, изготвен от г-жа Patrão Neves. Риболовните общности в момента преминават през труден период, белязан от сериозно влошаване на рибните запаси. Тази дейност оказва въздействие върху снабдяването с храни на населението като цяло и върху сближаването на най-отдалечените региони на Европейския съюз. Затова е необходим интегриран и цялостен подход към реформата на общата политика в областта на рибарството.

Считам за неотложно и жизненоважно Европейският съюз да се ангажира ефективно с гарантирането на по-добри условия на икономическа устойчивост за рибарите в рамка, която да може да съхрани конкретните характеристики на всеки регион и която да признава необходимостта от различен подход към дребномащабното рибарство. Струва си да се изтъкне препоръката за конкретни мерки, като например намаляване на броя на посредниците по веригата между производителя и потребителя. От друга страна, тази реформа не може да бъде изолирана от устойчивото използване на морските ресурси в рамките на технически и научен процес на внимателно изготвена оценка, което ще допринесе за помиряването на сектора и ще има отношение към качеството и продоволствената сигурност за потребителите. С оглед промяната в капацитета за риболов, бих искал да подчертая значението на модернизирването на оборудването за професионалното достойнство и безопасността на рибарите в сектор, където загубата на човешки живот не е рядкост.

João Ferreira (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Отхвърлянето от страна на мнозинството в Парламента на внесените от нас предложения, които са против приватизацията на риболовните ресурси, е показателно за пътя, който той се опитва да следва във връзка с предстоящата реформа на ОПОР. Парламентът не само не отхвърля предложението на Комисията за установяване на права на (частна) собственост за налагането на достъп до използването на обществено благо; той освен това дава възможност това намерение да стане официално. Това е вариант, който не предпазва устойчивостта на ресурсите и неизбежно ще доведе до съсредоточаване на дейността в ръцете на структурите с най-големи икономически и финансови възможности в целия ЕС, застрашавайки сериозно дребномащабното крайбрежно рибарство, което, в случая на Португалия, представлява над 90% от флота.

Забелязахме и някои положителни моменти в доклада, част от които отговарят на внесените от нас предложения, но не можем да не отбележим, че като цяло докладът се придържа към един отявлено либерален подход, който значително ограничава суверенните права на държавите-членки над морските им ресурси. Той също така не дава изчерпателен отговор на един от основните проблеми, пред които е изправен секторът: приходите от работата. Не можем да не изтъкнем отхвърлянето на внесените от нас предложения, чиято цел е да подобрят условията за пускане на пазара в сектора, което ще повиши приходите от работата на рибарите.

Marian Harkin (ALDE), в писмена форма. – (EN) Подкрепям разширяването на крайбрежните граници от 12 на 20 мили като една от ключовите реформи на ОПОР. Трябва също да прекратим практиката на изхвърляне

на уязвимите запаси. Важно е да се запази сегашната система на управление на квотите и аз не подкрепям задължителното приватизиране на квоти.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (EN) Докладът съдържа много добри и важни елементи и е налице консенсус, че централизираният, универсален модел на ОПОР се оказва пълен провал. Редица внесени от мен изменения бяха приети, в резултат на което докладът признава относителната стабилност, необходимостта да се стимулират усилията за опазване и доказалия се като успешен национален контрол в рамките на зоната от 12 мили. В доклада обаче се посочва, че историческите права следва да бъдат преразгледани. Управлението на рибарството трябва да бъде върнато на риболовните нации; те не трябва да губят историческите си права. Затова гласувах против доклад, който приканва към посегателство над основните традиционни права на достъп до рибни запаси.

Elisabeth Köstinger (PPE), *в писмена форма.* – (DE) Еwentуална основна и цялостна реформа на общата политика в областта на рибарството (ОПОР) следва да се приветства, особено с оглед на устойчивото управление на рибните ресурси. Това може да стане възможно чрез усъвършенстване и стандартизиране на рамковите условия, по-добър контрол от страна на държавите-членки и опростяване на системата за вземане на решения. Макар че Австрия, като държава без излаз на море, не е пряко засегната, постоянно нарастващото потребление на морски риби оказва влияние върху риболова. Нуждаем се от практични и ефективни решения, които да дадат на сектора основа за достатъчна жизнеспособност чрез добри условия за запасите, да осигурят доставки на потребителите и в същото време да гарантират запазването на разнообразието на видовете и да съхранят морската екосистема като цяло.

Isabella Lövin (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (EN) Докладът е обширен документ, който обхваща всички аспекти на ОПОР, от аквакултурата до въдичарството, от Балтийско море до споразуменията за рибарство с трети държави. Зелените са удовлетворени от голяма част от измененията в доклада, чието приемане успяхме да постигнем, като например основните принципи относно изискванията за устойчивост за онези, които ще имат правото да практикуват риболов, изискванията за оценка на въздействието върху околната среда за рибарските дейности, изявлението, че ЕС не трябва да се конкурира с местните рибари съгласно споразуменията за рибарство, а трябва да му бъде позволено да лови само от излишните количества риба, както и предложение към всички институции на ЕС да включат незаконния риболов сред приоритетите на международния дневен ред на всички съответни форуми, за да се защитят океаните, както и продоволствената сигурност. За съжаление, в окончателния текст бяха одобрени и някои напълно неприемливи и противоречиви параграфи, като например това, че целта на външните аспекти на ОПОР е да защитават и подпомагат интересите на европейското рибарство, че екологичната устойчивост не следва да се поставя над социалната и икономическата устойчивост и че всички области на политика следва да допринасят за изпълнението на целите на ОПОР. Затова групата на Зелените не подкрепи доклада, а се въздържа.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Общата политика в областта на рибарството, която за последно беше преразгледана през 2002 г., все още не може да устои на превратностите в този чувствителен сектор. Затова е необходимо да се анализират новите фактори, които оказват влияние върху сектора, и да се намерят нови решения, за да може тя да стане напълно жизнеспособна, по-конкретно, в икономическо, социално и екологично отношение. Затова препоръчвам да бъдат предприети нови мерки, които да позволят на риболовния сектор да излезе от сегашната опасна ситуация.

Риболовната промишленост е много важна в ЕС. Затова е от жизненоважно значение новата ОПОР да вземе предвид рационалното и отговорно управление на ресурсите и да обърне внимание на защитата на морските ресурси и запазването на поминъка на хората, които винаги са изкарвали прехраната си с риболов. Новата ОПОР трябва да може да реши проблемите с производителността в сектора, да стабилизира пазарите и да гарантира добър стандарт на живот на семействата, които зависят от този сектор. Секторът обаче трябва да се анализира като цяло, а не на части, така че да можем да интегрираме всички проблеми и превратности, за да ги решим по начин, който да удовлетворява всички заинтересовани страни и да преодолеем основните проблеми пред него: прекомерен улов, свръхкапацитет, свръхинвестиране и разхищение.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) Фактът, че риболовът има отколешни традиции в Европа и, да се надяваме, ще има и в бъдеще, следва да се приветства. Процесите през последните няколко години определено сочат, че работата в този сектор на икономиката като цяло губи атрактивността си. Причината за това е, че групи предприятия, с големите си количества рибни продукти, смъкват цените на дребно дотолкова, че дребномащабните риболовни предприятия не могат да ги конкурират. В резултат на това секторът все повече се превръща в сфера на дейност на работници от трети държави. Поради факта, че това предложение за резолюция не обръща достатъчно внимание на този проблем, гласувах против него.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) Въздържах се при окончателното гласуване на доклада Neves Patrão, защото той съдържа както положителни, така и отрицателни параграфи. Той признава, че следва да се предостави приоритетен достъп на онези, които практикуват риболов по най-екологично устойчив начин, водещ до по-малко изхвърляне на улов, повече работни места и по-малко използване на енергия, и подчертава, че правото на риболов трябва да се основава на екологични и социални критерии, а не на това кой е ловил повече риба преди 30 години. Именно продължилият с години прекомерен улов доведе до сегашната криза, така че е абсурдно да оставим същите флотове да продължат да нанасят щети. Сред останалите положителни точки са превръщането на екологичната устойчивост в основна предпоставка на ОПОР и това, че докладът признава, че флотите на ЕС вече не трябва да извършват прекомерен улов във водите на развиващите се страни. За съжаление, докладът съдържа и не толкова конструктивни идеи, като например отказ да признае разрушителното въздействие на субсидиите. Докладът също така обявява ОПОР за доминираща политика в ЕС, на която са подчинени политиките в областта на околната среда и развитието. Именно подходът „да опазим риболовната промишленост на всяка цена“ доведе до разрушаването на морската екосистема и риболовните общности, които се прехранват от нея.

Britta Reimers (ALDE), в писмена форма. – (DE) Германските членове на групата на Алианс на либералите и демократите за Европа гласуваха различно от групата като цяло по две точки. Първата се отнася до изменение 3, внесено от групата на Зелените/Европейски свободен алианс. Членовете на Свободната демократическа партия гласуваха „против“, защото радикална деградация на политиката в областта на рибарството като изложената в предложението, с прехвърлянето на правомощията и отговорността на държавите-членки и на местните лица, вземащи решения, не може да бъде в съзвучие с общата европейска политика в областта на рибарството. Всъщност идеята е да се намерят общи далновидни решения на равнище ЕС. Членовете на FDP гласуваха в подкрепа на изменение 33, защото то подкрепя принципа на относителна стабилност, който е важен за германците. Той засяга основата, на която се разпределят квотите.

Frédérique Ries (ALDE), в писмена форма. – (FR) Европейската риболовна промишленост плава през бурни води: рибните запаси намаляват драстично, 400 000 европейски рибари и техните семейства се безпокоят за бъдещето си и поставят под въпрос ефективността на общата политика в областта на рибарството (ОПОР), която доскоро им осигуряваше спасителна мрежа.

В светлината на установените структурни проблеми, а именно прекомерен улов, недостатъчни инвестиции, свръхкапацитет на рибарския флот и разхищение (колко тона риба се изхвърлят ежедневно в морето, защото не са годни за консумация?), реформирането на ОПОР трябва да бъде главен приоритет. Очевидно една такава реформа трябва да отчете индивидуалните характеристики на различните риболовни зони и да избегне на всяка цена универсалния модел на управление. Риболовните техники и съдове, използвани в Северно море, са напълно различни от онези, които се използват в Гасконския залив. Затова предложената от Комисията реформа, която се основава на регионализирането и която беше приета от Парламента днес следобед, е от жизненоважно значение.

Една отговорна политика трябва да вземе предвид и действителността, която разкриват цифрите: ЕС има дял от приблизително 4,5% от световната риболовна продукция и не се стреми да се превърне в „титан“ в сектора. Това е още една причина, поради която трябва да работим за дребномащабен, иновативен и устойчив риболов.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), в писмена форма. – (EN) Зелената книга на Комисията по този въпрос беше изобилително обвинение и честно признание, че общата политика в областта на рибарството не проработи. Тъкмо обратното, тя допринесе за широк кръг от проблеми, които продължават да имат икономически, социални и екологични последици. Едва преди две седмици Парламентът гласува в подкрепа на преустановяването на международната търговия с червен тон заради критично ниското равнище на запасите – ситуация, която е поредният знак, че сегашните равнища на риболов са неустойчиви и имат сериозни последици за биологичното разнообразие и бъдещето на риболовния сектор. Трябва да признаем, че е необходим нов подход. Една децентрализирана политика с по-голямо финансиране ще позволи на различните региони да се приспособят и да се съобразят със собствените си условия – нещо, което предишната политика „отгоре надолу“ не допускаше. Това следва да доведе до по-добро управление на запасите и да има положително въздействие върху морската околна среда. Напълно подкрепям ангажмента на Комисията да проведе цялостна и основна реформа, която с право беше подкрепена от комисията по рибно стопанство. От жизненоважно значение е да предприемем мерки, за да гарантираме, че Европейският съюз прилага една наистина устойчива политика в областта на рибарството, за да опази запасите, околната среда и европейските работни места в дългосрочен план.

Peter Skinner (S&D), *в писмена форма.* – (EN) Подкрепих внесените изменения, имащи за цел да променят общата политика в областта на рибарството по начин, който щеше да сложи край на някои от вече съществуващите изкривявания.

Увеличаването на средствата за обновяване на флота или централното определяне на цените на рибата имат изключително изкривяващ ефект и позволяват повишено използване на субсидии.

Рибарите в Обединеното кралство, особено по южното крайбрежие в 10-метровите лодки, често понасят сериозни щети от недобре балансираните квоти и субсидиите за други национални риболовни флотове. Депутатът от избирателния район Хейстингс и Рай, Майк Фостър, привлече вниманието ми върху необходимостта Агенцията за морски риболов и Комисията да прекратят дискриминационните и причиняващи изкривявания практики, особено при улова на треска по южното крайбрежие на Обединеното кралство, и по-конкретно в неговия избирателен район Хейстингс и Рай, който и двамата представляваме.

Bart Staes (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (NL) Въздържах се от гласуване по доклада относно общата политика в областта на рибарството, тъй като той съдържа твърде много точки, които не само противоречат на редица други точки в доклада, но и са в разрез с моята политическа гледна точка относно европейската политика в областта на рибарството. От една страна, докладът отбелязва, че европейските риболовни флотове вече не могат да извършват прекомерен улов във водите на развиващите се страни, а от друга страна заявява, че общата политика в областта на рибарството винаги има предимство пред политиките в областта на околната среда и развитието. Тази позиция очевидно е в противоречие с Договора от Лисабон, член 208 от който гласи, че външната политика не трябва да подкопава целите за развитие на бедните държави. Предложената от Парламента политика определено облагодетелства Европа, но извън европейски води Европа защитава само своите собствени риболовни флотове, а не местните рибни запаси и рибари. По тази причина групата на Зелените/Европейски свободен алианс се въздържа. Освен това, макар че признава, че съществува сериозен проблем с прекомерния улов и че устойчивостта трябва да бъде отправна точка за политиката, докладът не признава, че капацитетът на флота и системите на субсидии и квоти са в основата на този проблем. Това обяснява защо се въздържахме.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Докладът относно Зелената книга относно реформа на общата политика в областта на рибарството, който приехме днес, преразглежда икономическите, социалните и екологичните аспекти на тази политика с цел да предефинира подхода към решаването на оставащите проблеми в сектора. Бих искал отново да заявя, че приоритети като по-голяма ефективност при управлението на риболовните ресурси и стратегия за финансово подпомагане на работещите в този сектор, наред с гарантиране на устойчивостта в сектора чрез опазване на видовете, са от основно значение в тази реформа и трябва да бъдат прилагани на регионално равнище. Документът подчертава необходимите за риболовната промишленост реформи, които са от огромно значение в най-отдалечените региони, особено Мадейра, където тази дейност е изключително важна за местното развитие и живота на местното население.

Бих искал отново да изтъкна идеите в доклада, свързани с по-активното участие на различните действащи лица на национално, регионално и местно равнище по отношение на прилагането и техническите мерки, които трябва да бъдат предприети в сектора на рибарството. По всички гореспоменати причини гласувах в подкрепа на доклада, който ще отбележи началото на нов етап от общата европейска политика в областта на рибарството.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (FR) Гласувах против доклада на г-жа Patrão Neves, тъй като той отхвърля измененията, чиято цел е да установят баланс между екологичните интереси и опазването на дребномащабния риболов.

Изразявам съжаление и относно отхвърлянето на измененията, които призовават към провеждане на задълбочен диалог с рибарите преди тази реформа.

С оглед на това не виждам как ще може да бъде приета реформа, която да е приемлива за рибарите и която да предприеме необходимите стъпки, за да съхрани една обща политика в областта на рибарството, която да е достойна за името си.

Председател. – Протоколът от настоящото заседание ще бъде внесен за одобрение от Парламента в началото на следващото заседание. Ако няма възражения, незабавно ще предам приетите на днешното заседание предложения на лицата и агенциите, до които те са адресирани.

10. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

11. Предаване на текстове, приети на настоящото заседание: вж. протокола

12. График на следващите заседания: вж. протокола

13. Прекъсване на сесията

(Заседанието се закрива в 12,50 ч.)